Официален вестник L 205

на Европейския съюз

Издание на български език

Законодателство

Година 60

8 август 2017 г.

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

★ **Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 на Комисията от 18 май 2017 година за допълнение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Европейския съюз и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96 на Комисията** 1

★ **Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 на Комисията от 18 май 2017 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Европейския съюз** 39

★ **Регламент (ЕС) 2017/1432 на Комисията от 7 август 2017 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита по отношение на критериите за одобрение на активни вещества с нисък риск** [1] 59

★ **Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1433 на Комисията от 7 август 2017 година за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания [Štajerski hmelj (ЗГУ)]** 63

Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1434 на Комисията от 7 август 2017 година за определяне на вносните мита в сектора на зърнените култури, приложими от 8 август 2017 година 65

РЕШЕНИЯ

★ **Решение (ЕС) 2017/1435 на Съвета от 17 юли 2017 година относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Молдова, от друга страна, по отношение на приемането на Програмата за асоцииране ЕС — Република Молдова** 68

[1] Текст от значение за ЕИП.

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

★ **Решение (ЕС) 2017/1436 на Комисията от 1 декември 2015 година относно държавна помощ за преобразуване на електроцентралата в Lynemouth с цел преминаване към използване на биомаса SA.38762 (2015/C), която Обединеното кралство планира да приведе в действие** *(нотифицирано под номер C(2015) 8441)* [1] 70

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1437 на Комисията от 4 август 2017 година относно определени мерки за защита във връзка с болестта африканска чума по свинете в Чешката република** *(нотифицирано под номер C(2017) 5418)* [1] 87

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1438 на Комисията от 4 август 2017 година за изменение на Решение 2007/131/ЕО за разрешаване на използването на радиочестотния спектър за устройства, използващи свръхшироколентова технология по хармонизиран начин в Общността** *(нотифицирано под номер C(2017) 5456)* [1] 89

[1] Текст от значение за ЕИП.

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1430 НА КОМИСИЯТА

от 18 май 2017 година

за допълнение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Европейския съюз и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96 на Комисията

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Европейския съюз ([1]), и по-специално член 42а, член 43, параграф 3, член 57а, член 65а, член 77, параграф 4, член 78, параграф 6, член 79, параграф 5, член 79б, параграф 2, член 79в, параграф 5, член 80, параграф 3, член 82а, параграф 3, член 93а, член 136б, член 154а, параграф 3 и член 156, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

(1) С Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета ([2]), кодифициран като Регламент (ЕО) № 207/2009, бе създадена специална система на Съюза за защита на марките, в рамките на която въз основа на заявка до Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост („Службата“) може да бъде получена защита на равнището на Съюза.

(2) С Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 правомощията, предоставени на Комисията по силата на неговите разпоредби, се привеждат в съответствие с членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз. С цел да се осигури съгласуваност с тази нова правна уредба, произтичаща от посоченото привеждане в съответствие, следва да бъдат приети определени правила посредством акт за изпълнение и делегиран акт. Новите правила следва да заменят съществуващите правила, които се съдържат в регламенти (ЕО) № 2868/95 ([4]) и (ЕО) № 216/96 ([5]) на Комисията, и целят прилагането на Регламент (ЕО) № 207/2009. Поради това регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96 следва да бъдат отменени.

(3) Процедурните правила за възраженията трябва да гарантират ефективно, ефикасно и бързо разглеждане и регистрация на заявките за марки на ЕС от страна на Службата чрез използване на процедура, която е прозрачна, обстойна, честна и справедлива. С оглед постигане на по-голяма правна сигурност и яснота, въпросните процедурни правила за възраженията следва да отразяват разширените относителни основания за отказ, предвидени в Регламент (ЕО) № 207/2009, по-специално по отношение на изискванията във връзка с допустимостта и обосноваването на производството по възражение, и да бъдат адаптирани, за да отразят по-добре съдебната практика на Съда на Европейския съюз и да кодифицират практиката на Службата.

([1]) ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1.
([2]) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1).
([3]) Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (ОВ L 341, 24.12.2015 г., стр. 21).
([4]) Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 1).
([5]) Регламент (ЕО) № 216/96 на Комисията от 5 февруари 1996 г. за установяване на процедурни правила за организацията на дейността на апелативните състави към Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 28, 6.2.1996 г., стр. 11).

(4) За да се постигне по-гъвкава, последователна и модерна система на марките в Съюза, като едновременно с това се гарантира правната сигурност, е целесъобразно да се намали административната тежест за страните в производствата *inter-partes* посредством облекчаване на изискванията във връзка с доказването на по-ранни права в случаите, когато съдържанието на съответното доказателство е достъпно онлайн от признат от Службата източник, както и на изискването за представяне на доказателствата на езика на производството.

(5) В интерес на яснотата и правната сигурност е важно да се уточнят по ясен и изчерпателен начин изискванията във връзка с изменението на заявка за марка на ЕС.

(6) Процедурните правила, които уреждат отмяната и обявяването на недействителност на марка на ЕС, следва да гарантират, че въпросната марка на ЕС може да бъде отменена или обявена за недействителна по ефективен и ефикасен начин чрез прозрачни, обстойни, честни и справедливи процедури. С цел по-голяма яснота, последователност, както и ефективност и правна сигурност, процедурните правила, които уреждат отмяната и обявяването на недействителност на марка на ЕС, следва да бъдат приведени в съответствие с правилата, приложими за производството по възражение, като се запазят единствено онези различия, които се изискват поради специфичното естество на производствата за отмяна и за обявяване на недействителност. Освен това исканията за прехвърляне на марка на ЕС, регистрирана на името на неупълномощен агент, следва да се придържат към същата процедура като при производството за обявяване на недействителност, тъй като на практика те служат като алтернатива на обявяването на недействителност на марката.

(7) Съгласно установената съдебна практика на Съда на ЕС ([1]), освен ако не е предвидено друго, Службата се ползва с дискреционни правомощия при разглеждането на късно представени доказателства било в подкрепа на възражение, било за доказване на реалното използване на по-ранната марка в контекста на производство по възражение или за обявяване на недействителност. За да се гарантира правната сигурност, в правилата, уреждащи производството по възражение или за обявяване на действителност на марки на ЕС, следва точно да бъдат посочени съответните граници на тези правомощия.

(8) За да се даде възможност за ефективно, ефикасно и, в определения от страните обхват на жалбата, цялостно преразглеждане на взетите от Службата решения на първа инстанция посредством прозрачна, цялостна, справедлива и безпристрастна процедура за обжалване, съобразена със специфичния характер на правото в областта на интелектуалната собственост, и отчитаща принципите, залегнали в Регламент (ЕО) № 207/2009, е целесъобразно да се подсили правната сигурност и предвидимостта чрез изясняване и уточняване на процедурните правила и процедурните гаранции за страните, по-специално когато ответникът се възползва от правото да подаде насрещна жалба.

(9) За да се гарантира ефективна и ефикасна организация на апелативните състави, председателят на апелативните състави, председателите и членовете на отделните апелативни състави следва, при упражняване на съответните им функции, предоставени им по силата на Регламент (ЕО) № 207/2009 и на настоящия регламент, да бъдат задължени да гарантират високо качество и съгласуваност на взетите независимо решения на апелативните състави, както и ефикасността на производствата по обжалване.

(10) За да се гарантира независимостта на председателя на апелативните състави, на председателите и на членовете на отделните апелативни състави в съответствие с предвиденото в член 136 от Регламент (ЕО) № 207/2009, управителният съвет следва да вземе този член под внимание, когато приема необходимите правила за прилагане на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица.

(11) За да се подобри прозрачността и предвидимостта на производството по обжалване, понастоящем предвиденият в регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96 процедурен правилник на апелативните състави следва да бъде представен в един текст, като се направи подходяща връзка между него и процедурните правила, приложими за инстанциите на Службата, чиито решения подлежат на обжалване.

(12) За целите на яснотата и правната сигурност се изисква да бъдат кодифицирани и изяснени определени процедурни правила, които уреждат устните производства, по-специално правилата, свързани с езика на тези производства. Целесъобразно е също така да се осигури по-голяма ефикасност и гъвкавост чрез въвеждане на възможността за участие в устното производство с технически средства и за замяна на протокола от устното производство със запис на това производство.

([1]) Решение на Съда от 13 март 2007 г., *Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM)/Kaul GmbH* (ARCOL/CAPOL), C-29/05P, ECR I-2213, ECLI:EU:C:2007:162, т. 42—44; решение на Съда от 18 юли 2013 г., *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM)* (FISHBONE/FISHBONE BEACHWEAR), C-621/11P, ECLI:EU:C:2013:484, т. 28—30; решение на Съда от 26 септември 2013 г., *Centrotherm Systemtechnik GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM)* (CENTROTHERM), C-610/11P, ECLI:EU:C:2013:593, т. 85—90 и 110—113; решение на Съда от 3 октомври 2013 г., *Bernhard Rintisch/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM)* (PROTI SNACK/PROTI), C-120/12P, ECLI:EU:C:2013:638, т. 32 и 38—39; решение на Съда от 3 октомври 2013 г., *Bernhard Rintisch/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM)* (PROTIVITAL/PROTI), C-121/12P, ECLI:EU:C:2013:639, т. 33 и 39—40; решение на Съда от 3 октомври 2013 г., *Bernhard Rintisch/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (OHIM),* (PROTIACTIVE/PROTI), C-122/12P, ECLI:EU:C:2013:628; точки 33 и 39—40; решение на Съда от 21 юли 2016 г., *Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)/Xavier Grau Ferrer,* C-597/14P, т. 26—27.

(13) С цел допълнително рационализиране на производствата и за постигане на по-голяма последователност при тях, е целесъобразно да бъдат определени основната структура и форматът на доказателствата, които трябва да бъдат представени на Службата във всички производства, както и последствията от непредставяне на доказателства в съответствие с тази структура и формат.

(14) За да се модернизира системата на марките в Съюза чрез адаптирането ѝ към ерата на интернет, е целесъобразно също така да се предвиди определение за „електронни средства“ в контекста на нотификациите, както и за формите на нотифициране, които не са загубили своята актуалност.

(15) В интерес на ефикасността, прозрачността и достъпността Службата следва да предостави стандартни формуляри на всички официални езици на Службата за комуникация при производства пред Службата, които да могат да се попълват онлайн.

(16) За целите на подобряване на яснотата, последователността и ефикасността следва да бъде въведена разпоредба относно спирането на производствата по възражение, отмяна, обявяване на недействителност и обжалване, в която да се посочи и максималната продължителност на поискано и от двете страни спиране на конкретно производство.

(17) Правилата, които уреждат изчисляването и продължителността на сроковете, процедурите за отмяна на решение или за заличаване на вписване в регистъра, подробните правила за възобновяване на производството, както и подробните условия за представителството пред Службата, трябва да гарантират безпроблемно, ефективно и ефикасно функциониране на системата на марките на ЕС.

(18) Необходимо е да се гарантира ефективната и ефикасна регистрация на международните марки в пълно съответствие с разпоредбите на Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките.

(19) Предвидените в настоящия регламент правила допълват разпоредбите на Регламент (ЕО) № 207/2009, изменени с Регламент (ЕС) 2015/2424, считано от 1 октомври 2017 г. Поради това е необходимо прилагането на тези правила да се отложи до същата дата,

(20) Независимо от отмяната на регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96, по отношение на определени производства, започнати преди посочената по-горе дата, е необходимо да продължат да се прилагат конкретни разпоредби от същите регламенти до приключването на тези производства,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват правила, с които се уточняват:

а) подробната уредба на процедурата за подаване и разглеждане на възражение срещу регистрацията на марка на ЕС в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост („Службата“);

б) подробната уредба на процедурата за изменение на заявка за марка на ЕС;

в) подробната уредба на отмяната и обявяването на недействителност на марка на ЕС, както и на прехвърлянето на марка на ЕС, регистрирана на името на неупълномощен агент;

г) формалното съдържание на жалбата и процедурата за подаване и разглеждане на жалба, формалното съдържание и формата на решенията на апелативните състави и възстановяването на таксата за обжалване, подробностите относно организацията на апелативните състави и условията, при които решенията по жалбите трябва да се вземат от един-единствен член;

д) подробните правила за устното производство и за събирането на доказателства;

е) подробните правила за нотифициране от Службата и правилата относно средствата за комуникация със Службата;

ж) подробната уредба във връзка с изчисляването и продължителността на сроковете;

з) процедурата за отмяна на решение или заличаване на вписване в регистъра на марките на ЕС;

и) подробните правила за възобновяване на производството пред Службата;

й) условията и процедурата за назначаване на общ представител, условията, при които служителите и професионалните представители представят пълномощно, както и съдържанието на това пълномощно, и обстоятелствата, при които дадено лице може да бъде заличено от списъка на допуснатите професионални представители;

к) подробната уредба на процедурата за международните регистрации, базирани на основна заявка или основна регистрация, свързани с колективна марка, сертификатна марка или гаранционна марка, както и процедурата за подаване и разглеждане на възражение срещу международна регистрация.

ДЯЛ II

ПРОЦЕДУРА ПО ВЪЗРАЖЕНИЕ И ДОКАЗВАНЕ НА ИЗПОЛЗВАНЕТО

Член 2

Възражение

1. Възражение може да бъде внесено въз основа на една или повече по-ранни марки или други права по смисъла на член 8 от Регламент (ЕО) № 207/2009, при условие че притежателите или упълномощените лица, които внасят възражението съгласно член 41 от Регламент (ЕО) № 207/2009, имат право на това по отношение на всички по-ранни марки или права. Ако по-ранна марка има повече от един притежател (съпритежание), или ако по-ранно право може да бъде упражнявано от повече от едно лице, възражение съгласно член 41 от Регламент (ЕО) № 207/2009 може да бъде подадено от всеки един или всички притежатели или от всяко едно или всички упълномощени лица.

2. Възражението съдържа:

а) входящия номер на заявката, срещу която се внася възражението, и името на заявителя на марката на ЕС;

б) ясна идентификация на по-ранната марка или по-ранното право, на които се основава възражението, а именно:

i) ако възражението се основава на по-ранна марка по смисъла на член 8, параграф 2, буква а) или б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — входящия номер или регистрационния номер на по-ранната марка, посочване, че по-ранната марка е регистрирана или че е подадена заявка за регистрация на тази марка, както и посочване на държавите членки, включително, ако е приложимо, държавите от Бенелюкс, във или за които е защитена по-ранната марка, или, ако е приложимо, посочване, че тя е марка на ЕС;

ii) ако възражението се основава на общоизвестна марка по смисъла на член 8, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — посочване на държавата членка/държавите членки, в която/които марката е общоизвестна, и изображение на марката;

iii) ако възражението се основава на липсата на съгласие на притежателя, в съответствие с предвиденото в член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — посочване на територията, на която е защитена по-ранната марка, изображението на марката и, ако е приложимо, посочване дали по-ранната марка е била предмет на заявка или регистрация, като в този случай се посочва входящият или регистрационният номер;

iv) ако възражението се основава на по-ранна марка или друг знак по смисъла на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — посочване на неговия вид или естество, изображение на по-ранната марка или по-ранния знак, както и посочване дали правото върху по-ранната марка или по-ранния знак съществува в целия Съюз или в една или повече държави членки, и, ако това е така, посочване на тези държави членки;

v) ако възражението се основава на по-ранно наименование за произход или географско указание по смисъла на член 8, параграф 4а от Регламент (ЕО) № 207/2009 — посочване на неговото естество, изображение на по-ранното наименование за произход или географско указание, както и посочване дали то е защитено в целия Съюз или в една или повече държави членки и, ако това е така, посочване на тези държави членки;

в) основанията, на които се базира възражението, посредством декларация, че са изпълнени изискванията по член 8, параграф 1, 3, 4, 4а или 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 по отношение на всяка от по-ранните марки или всяко от по-ранните права, на които се позовава възразяващата страна;

г) в случай на по-ранна заявка за марка или регистрация на по-ранна марка — датата на подаване и, ако са налични, датата на регистрация и датата на приоритет на по-ранната марка;

д) в случай на по-ранни права съгласно член 8, параграф 4а от Регламент (ЕО) № 207/2009 — датата на подаване на заявката за регистрация или, ако тази дата не е налична, датата, от която е предоставена защита;

е) в случай на по-ранна заявка за марка или регистрация на по-ранна марка — изображение на по-ранната марка във вида, в който е била регистрирана или заявена; ако по-ранната марка е цветна, изображението трябва да е цветно;

ж) посочване на стоките или услугите, на които се основава всяко от основанията за възражението;

з) по отношение на възразяващата страна:

i) идентификационни данни за възразяващата страна в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 на Комисията ([1]);

ii) ако възразяващата страна е посочила представител или ако представителството е задължително по силата на член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — името и служебния адрес на представителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

iii) когато възражението се внася от лицензополучател или лице, което по силата на приложимото законодателство на Съюза или национално законодателство има право да упражнява по-ранно право — декларация в този смисъл и данни относно упълномощаването или законното право за подаване на възражение;

и) посочване на стоките и услугите, срещу които е насочено възражението; при отсъствие на такова посочване, възражението се смята за насочено срещу всички стоки или услуги, обхванати от заявката за марка на ЕС, срещу която се възразява.

3. Когато възражението се основава на повече от една по-ранна марка или повече от едно по-ранно право, параграф 2 се прилага за всяка такава марка, знак, наименование за произход или географско указание.

4. Възражението може да съдържа също така мотивирано изявление относно основанията, фактите и аргументите, на които е базирано то, както и доказателства в подкрепа на възражението.

Член 3

Използване на езици в производството по възражение

Възразяващата страна или заявителят могат, преди датата, на която състезателната част от производството по възражение се счита за открита съгласно член 6, параграф 1, да информират Службата, че заявителят и възразяващата страна са се договорили да използват друг език за производството по възражение на основание член 119, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009. В случай че възражението не е внесено на същия този език, заявителят може да поиска възразяващата страна да представи превод на този език. Необходимо е в Службата да постъпи искане за тази цел не по-късно от датата, на която състезателната част на производството по възражение се счита за открита. Службата определя срок, в който възразяващата страна да представи въпросния превод. При положение че не е представен такъв превод или същият е представен със закъснение, езикът на производството, определен в съответствие с член 119 от Регламент (ЕО) № 207/2009 („езикът на производството“), остава непроменен.

Член 4

Информиране на страните в производството по възражение

Възражението и всеки документ, представен от възразяващата страна, както и всяко съобщение, адресирано от Службата до една от страните преди преценката за допустимост, се изпращат от Службата на другата страна, за да бъде тя информирана за внесеното възражение.

([1]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 на Комисията от 18 май 2017 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Европейския съюз (вж. страница 39 от настоящия брой на Официален вестник).

Член 5

Допустимост на възражението

1. Ако таксата за възражение не бъде платена в срока за представяне на възражения, предвиден в член 41, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се счита, че възражението не е било внесено. Ако таксата за възражение е платена след изтичането на срока за представяне на възражения, тя се възстановява на възразяващата страна.

2. Ако възражението е подадено след изтичането на срока за представяне на възражения, Службата отхвърля възражението като недопустимо.

3. Ако възражението е подадено на език, който не е един от езиците на Службата, изискуеми по силата на член 119, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009, или ако то не отговаря на изискванията на член 2, параграф 2, буква а), б) или в) от настоящия регламент, и ако тези недостатъци не бъдат отстранени преди изтичането на срока за представяне на възражения, Службата отхвърля възражението като недопустимо.

4. Ако възразяващата страна не представи изискуемия по силата на член 119, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 207/2009 превод, възражението се отхвърля като недопустимо. Ако възразяващата страна представи непълен превод, непреведената част от възражението не се взема предвид при разглеждането на допустимостта.

5. Ако възражението не отговаря на разпоредбите на член 2, параграф 2, букви г)—з), Службата информира възразяващата страна за това и я приканва да отстрани в двумесечен срок констатираните недостатъци. Ако недостатъците не бъдат отстранени преди изтичането на този срок, Службата отхвърля възражението като недопустимо.

6. Службата уведомява заявителя за всяка констатация, направена в съответствие с параграф 1, според която се счита, че възражението не е било подадено, и за всяко решение за отхвърляне на възражението поради някое от основанията за недопустимост, изложени в параграфи 2, 3, 4 или 5. Ако възражението бъде отхвърлено изцяло като недопустимо на основание параграфи 2, 3, 4 или 5, преди уведомлението, предвидено в член 6, параграф 1, не се взима решение за разходите.

Член 6

Започване на състезателната част на производството по възражение и преждевременно прекратяване на производството

1. Когато възражението е счетено за допустимо съгласно член 5, Службата изпраща съобщение до страните, в което ги информира, че състезателната част на производството по възражение ще се счита за открита два месеца след получаването на съобщението. Посоченият срок може да бъде удължен до общо 24 месеца, ако и двете страни поискат удължаване преди изтичането на двумесечния срок.

2. Ако в рамките на срока, посочен в параграф 1, заявката бъде оттеглена или ограничена до стоки или услуги, срещу които не е насочено възражението, или ако Службата бъде информирана за уреждане на спора между страните, или ако заявката е отхвърлена в паралелно производство, производството по възражение се прекратява.

3. Ако в рамките на срока, посочен в параграф 1, заявителят ограничи заявката като премахне някои от стоките или услугите, срещу които е насочено възражението, Службата приканва възразяващата страна да заяви, в указан от Службата срок, дали поддържа възражението, и ако това е така, срещу кои от оставащите стоки или услуги. Ако възразяващата страна оттегли възражението с оглед на ограничението, производството по възражение се прекратява.

4. Ако преди изтичането на срока, посочен в параграф 1, производството по възражение бъде прекратено по реда на параграф 2 или 3, не се взима решение за разходите.

5. Ако преди изтичането на срока, посочен в параграф 1, производството по възражение бъде прекратено поради оттегляне или ограничаване на заявката съгласно параграф 2 или поради оттегляне на възражението съгласно параграф 3, таксата за възражение се възстановява.

Член 7

Обосноваване на възражението

1. Службата предоставя на възразяващата страна възможността да представи фактите, доказателствата и аргументите в подкрепа на възражението или да допълни вече представените такива съгласно член 2, параграф 4. За тази цел Службата посочва срок, който е поне два месеца, считано от датата, на която ще се счита за открита състезателната част на производството по възражение в съответствие с член 6, параграф 1.

2. В рамките на срока, посочен в параграф 1, възразяващата страна също така представя доказателство за съществуването, валидността и обхвата на защитата на нейната по-ранна марка или на нейното по-ранно право, както и доказателство за това, че има право да подаде възражение. По-специално възразяващата страна трябва да представи следните доказателства:

а) ако възражението се основава на по-ранна марка по смисъла на член 8, параграф 2, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, която не е марка на ЕС — доказателства за подаването или регистрацията ѝ, а именно:

   i) копие от съответното удостоверение за подаване или еквивалентен документ, издаден от администрацията, до която е подадена заявката за марка, ако марката все още не е регистрирана, или

   ii) ако по-ранната марка е регистрирана — копие на съответното удостоверение за регистрация и, ако е приложимо, на най-новото удостоверение за подновяване, показващо, че срокът на защита на марката продължава след посочения в параграф 1 срок, или всяко негово удължаване, или еквивалентни документи, издадени от администрацията, към която е регистрирана марката;

б) ако възражението се основава на общоизвестна марка по смисъла на член 8, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателство, от което да става видно, че тази марка е общоизвестна на съответната територия за стоките или услугите, посочени в съответствие с член 2, параграф 2, буква ж) от настоящия регламент;

в) ако възражението се основава на липсата на съгласие на притежателя в съответствие с посоченото в член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателство за притежаването на предходната марка от възразяващата страна и за нейната връзка с агента или представителя;

г) ако възражението се основава на по-ранно право по смисъла на член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателство за упражняването на това право в процеса на търговия с по-голям обхват от местния, както и доказателство за неговото придобиване, продължително съществуване и обхвата на защитата, предоставена с това право, включително, ако е налице позоваване на по-ранното право съгласно законодателството на държава членка, ясна идентификация на съдържанието на националното законодателство, на което е направено позоваване, чрез представяне на публикации на съответните разпоредби или съдебна практика;

д) ако възражението се основава на по-ранно наименование за произход или географско указание по смисъла на член 8, параграф 4а от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателство за неговото придобиване, продължително съществуване и обхвата на защитата, включително, ако е налице позоваване на по-ранното наименование за произход или географско указание съгласно законодателството на държава членка, ясна идентификация на съдържанието на националното законодателство, на което е направено позоваване, чрез представяне на публикации на съответните разпоредби или съдебна практика;

е) ако възражението се основава на марка, която се ползва с известност по смисъла на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — освен доказателството, посочено в буква а) от настоящия параграф, се представя доказателство, от което да става видно, че тази марка се ползва с известност в Съюза или в съответната държава членка за стоките или услугите, посочени в съответствие с член 2, параграф 2, буква ж) от настоящия регламент, както и доказателство или аргументи, от които да е видно, че използването без основание на марката, за която е подадена заявка, би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка или би ги увредило.

3. Ако доказателствата за подаването или регистрацията на по-ранните права, предвидени в параграф 2, буква а) или — ако е приложимо — в параграф 2, буква г) или д), или доказателствата за съдържанието на относимото национално законодателство са достъпни онлайн от източник, признат от Службата, възразяващата страна може да предостави такива доказателства чрез позоваване на този източник.

4. Удостоверенията за подаване, регистрация или подновяване или еквивалентните документи, посочени в параграф 2, буква а), г) или д), както и разпоредбите на приложимото национално законодателство, които уреждат придобиването на права и обхвата на тяхната защита в съответствие с посоченото в параграф 2, букви г) и д), включително достъпните

онлайн доказателства, посочени в параграф 3, се представят на езика на производството или се придружават от превод на този език. Преводът се представя от възразяващата страна по нейна собствена инициатива в срока, предвиден за представяне на оригиналния документ. За всички други доказателства, представени от възразяващата страна в подкрепа на възражението, се прилагат разпоредбите на член 24 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431. Преводите, представени след изтичането на съответните срокове, не се вземат предвид.

5. Службата не взема предвид писмени изявления или части от тях, които не са представени или преведени на езика на производството в срока, посочен от Службата в съответствие с параграф 1.

Член 8

Разглеждане на възражението

1. Ако до изтичането на срока, предвиден в член 7, параграф 1, възразяващата страна не е представила никакви доказателства, или ако представените доказателства са очевидно неотносими или очевидно недостатъчни, за да отговарят на изискванията по член 7, параграф 2 за някое от по-ранните права, възражението се отхвърля като неоснователно.

2. Ако възражението не е отхвърлено на основание параграф 1, Службата съобщава на заявителя за подаването на възражение от възразяващата страна и го приканва да представи своите бележки в срок, уточнен от Службата.

3. Ако заявителят не представи никакви бележки, Службата базира своето решение във връзка с възражението на доказателствата, с които разполага.

4. Бележките, представени от заявителя, се съобщават на възразяващата страна, която се приканва, ако Службата сметне това за необходимо, да отговори в срок, уточнен от Службата.

5. Ако след изтичането на срока, предвиден в член 7, параграф 1, възразяващата страна представи факти или доказателства, които допълват релевантни факти или доказателства, представени в рамките на този срок, и са свързани със същото изискване, установено в член 7, параграф 2, Службата упражнява своето право на преценка, предвидено в член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, когато решава дали да приеме тези допълващи факти или доказателства. За тази цел Службата взема под внимание, по-специално, етапа от производството и дали има *prima facie* вероятност тези факти или доказателства да са от значение за изхода на производството, както и дали има основателни причини за късното представяне на фактите или доказателствата.

6. Службата приканва заявителя да представи в отговор допълнителни бележки, ако счете това за подходящо предвид обстоятелствата.

7. Ако възражението не е отхвърлено на основание параграф 1, а доказателствата, представени от възразяващата страна, не са достатъчни за обосноваване на възражението в съответствие с член 7 за някое от по-ранните права, възражението се отхвърля като неоснователно.

8. Член 6, параграфи 2 и 3 се прилага *mutatis mutandis* след датата, на която се счита за открита състезателната част на производството по възражение. Ако заявителят желае да оттегли или ограничи оспорената заявка, той следва да направи това като използва отделен документ за тази цел.

9. В подходящи случаи Службата може да прикани страните да ограничат бележките си до конкретни въпроси, като им даде възможност да повдигнат останалите въпроси на по-късен етап от производството. Службата не е длъжна да информира съответната страна за възможността да представи някои релевантни факти или доказателства, които същата страна не е представила преди това.

Член 9

Няколко възражения

1. Ако са внесени няколко възражения по отношение на една и съща заявка за регистрация на марка на ЕС, Службата може да ги разгледа като съедини производствата. Службата може впоследствие да вземе решение да разгледа тези възражения поотделно.

2. Ако при предварително разглеждане на едно или повече възражения стане ясно, че марката на ЕС, във връзка с която е подадена заявка за регистрация, може да не отговаря на условията за регистрация по отношение на някои или всички стоки или услуги, за които се иска регистрация, Службата може да спре другите производства по възражение, свързани с тази заявка. Службата информира засегнатите от спирането възразяващи страни за всяко отнасящо се до тях решение, взето в рамките на текущи производства.

3. Когато решението за отхвърляне на заявка по параграф 1 стане окончателно, възраженията, производствата във връзка с които са били спрени в съответствие с параграф 2, се считат за изчерпани, като засегнатите възразяващи страни се информират за това. Прекратяването на производствата поради този факт представлява случай на липса на основание за произнасяне по смисъла на член 85, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

4. Службата възстановява 50 % от таксата за възражение, платена от всяка възразяваща страна, чието възражение се счита за изчерпано съгласно параграф 3, при условие че спирането на производството, свързано с това възражение, е настъпило преди откриването на състезателната част на производството.

Член 10

Доказване на използването

1. Искане за доказателства за използване на по-ранна марка в съответствие с член 42, параграф 2 или 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 е допустимо, ако е представено като безусловно искане в отделен документ в срока, определен от Службата в съответствие с член 8, параграф 2 от настоящия регламент.

2. Ако заявителят е отправил искане за доказателства за използване на по-ранна марка в съответствие с изискванията на член 42, параграф 2 или 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, Службата приканва възразяващата страна да представи необходимите доказателства в срока, определен от Службата. Ако възразяващата страна не представи каквито и да било доказателства или причини за неизползването преди изтичане на срока, или ако представените доказателства или причини са очевидно недостатъчни или неотносими, Службата отхвърля възражението, доколкото то е основано на тази по-ранна марка.

3. Сведенията и доказателствата за използване позволяват да се установи мястото, времето, степента и естеството на използването на по-ранната марка за стоките или услугите, за които тя е регистрирана и на които се основава възражението.

4. Доказателствата, посочени в параграф 3, се представят в съответствие с член 55, параграф 2 и членове 63 и 64 и се ограничават до представянето на подкрепящи документи и вещи, като пакети, етикети, ценоразписи, каталози, фактури, снимки, реклами във вестници, и до писмените декларации, посочени в член 78, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

5. Искането за доказателства за използване може да бъде подадено едновременно с бележките за основанията, на които се базира възражението. Такива бележки могат да се представят и заедно с бележките в отговор на доказателството за използване.

6. Когато доказателствата, представени от възразяващата страна, не са на езика на производството по възражение, Службата може да изиска от възразяващата страна да представи превод на тези доказателства на този език в съответствие с член 24 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431

7. Ако след изтичането на срока, предвиден в параграф 2, възразяващата страна представи сведения или доказателства, които допълват релевантни сведения или доказателства, вече представени преди изтичането на този срок, и са свързани със същото изискване, установено в параграф 3, Службата упражнява своето право на преценка, предвидено в член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, когато решава дали да приеме тези допълващи сведения или доказателства. За тази цел Службата взема под внимание, по-специално, етапа от производството и дали има *prima facie* вероятност тези сведения или доказателства да са от значение за изхода на производството, както и дали има основателни причини за късното представяне на сведенията или доказателствата.

ДЯЛ III

ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАЯВКАТА

Член 11

Изменение на заявката

1. Искането за изменение на заявка, подадено в съответствие с член 43, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, съдържа:

а) номера, под който е подадена заявката;

б) името и адреса на заявителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

в) посочване на елемента от заявката, който трябва да бъде изменен, и същия елемент в неговия изменен вариант;

г) ако изменението се отнася до изображението на марката — изображение на изменената марка в съответствие с член 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431.

2. Ако не са изпълнени изискванията за изменение на заявката, Службата съобщава пропуска на заявителя и определя срок, в който този пропуск да бъде отстранен. Ако заявителят не отстрани пропуска в рамките на определения за това срок, Службата отхвърля искането за изменение.

3. Ако изменената заявка за марка се публикува в съответствие с член 43, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, членове 2—10 от настоящия регламент се прилагат *mutatis mutandis*;

4. Когато изменението се отнася до един и същ елемент на две или повече заявки, подадени от един и същ заявител, може да се подаде само едно искане за изменение.

5. Параграфи 1, 2 и 4 се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на молби за поправка на името или служебния адрес на представител, назначен от заявителя.

ДЯЛ IV

ОТМЯНА И ОБЯВЯВАНЕ НА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ ИЛИ ПРЕХВЪРЛЯНЕ

Член 12

Искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Искането за отмяна или обявяване на недействителност, подадено до Службата на основание член 56 от Регламент (ЕО) № 207/2009, съдържа:

а) регистрационния номер на марката на ЕС, чиято отмяна или обявяване на недействителност се иска, и името на нейния притежател;

б) основанията, на които се базира искането, посредством декларация, че са изпълнени съответните изисквания по членове 51, 52, 53, 73, 74, 74и или 74й от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) по отношение на заявителя:

i) идентификационни данни за заявителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

ii) ако заявителят е назначил представител или ако представителството е задължително по смисъла на член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — името и служебния адрес на представителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

г) посочване на стоките и услугите, по отношение на които се иска отмяна или обявяване на недействителност; при липса на такова посочване, искането се смята за насочено срещу всички стоки или услуги, обхванати от оспорената марка на ЕС.

2. Освен изискуемата информация по параграф 1, искането за обявяване на недействителност, базиращо се на относителни основания, съдържа следното:

а) в случай на искане по силата на член 53, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — идентификация на по-ранното право, на което е основано искането, в съответствие с член 2, параграф 2, буква б) от настоящия регламент, който се прилага *mutatis mutandis* спрямо това искане;

б) в случай на искане по силата на член 53, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — посочване на естеството на по-ранното право, на което се основава искането, изображение на това по-ранно право и посочване дали то съществува в целия Съюз или в една или повече държави членки, и ако това е така, посочване на тези държави членки;

в) данни съгласно член 2, параграф 2, букви г)—ж), който се прилага *mutatis mutandis* спрямо това искане;

г) когато възражението се внася от лицензополучател или лице, което по силата на приложимото законодателство на Съюза или национално законодателство има право да упражнява по-ранно право — посочване на упълномощаването или законното право за подаване на искането.

3. Ако искането за обявяване на недействителност съгласно член 53 от Регламент (ЕО) № 207/2009 се основава на повече от една по-ранна марка или повече от едно по-ранно право, параграф 1, буква б) и параграф 2 от настоящия член се прилагат за всяка от тези марки или всяко от тези права.

4. Искането може да съдържа точно описание на основанията, в което се излагат фактите и аргументите, на които то е базирано, както и подкрепящи доказателства.

Член 13

Езици, използвани в производствата за отмяна или обявяване на недействителност

Заявителят, който депозира искане за отмяна или за обявяване на недействителност, или притежателят на марката на ЕС може да уведоми Службата в двумесечен срок, считано от датата на получаване от притежателя на марката на ЕС на уведомлението, предвидено в член 17, параграф 1, че е постигнато съгласие в производството да се използва друг език в съответствие с член 119, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Ако искането не е било подадено на същия този език, притежателят може да поиска заявителят да представи превод на този език. Искане за тази цел трябва да постъпи в Службата преди изтичане на двумесечния срок от получаването от страна на притежателя на марката на ЕС на уведомлението, посочено в член 17, параграф 1. Службата определя срок, в който заявителят да представи въпросния превод. Ако не бъде представен такъв превод или същият бъде представен със закъснение, езикът на производството остава непроменен.

Член 14

Информиране на страните във връзка с искане за отмяна или за обявяване на недействителност

Искането за отмяна или за обявяване на недействителност и всеки документ, представен от заявителя, както и всяко съобщение, адресирано от Службата до една от страните преди преценката относно допустимостта, се изпращат от Службата на другата страна, за да бъде тя информирана за внасянето на искане за отмяна или за обявяване на недействителност.

Член 15

Допустимост на искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Когато таксата, изисквана съгласно член 56, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, не е платена, Службата приканва заявителя да я плати в определен от нея срок. Ако дължимата такса не е платена в този срок, Службата информира заявителя, че искането за отмяна или за обявяване на недействителност не се смята за внесено. Ако таксата е платена след изтичането на посочения срок, тя се възстановява на заявителя.

2. Ако искането е подадено на език, който не е един от езиците на Службата, изисквани съгласно член 119, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009, или ако то не отговаря на изискването на член 12, параграф 1, буква а) или б) или, ако е приложимо, член 12, параграф 2, буква а) или б) от настоящия регламент, Службата отхвърля искането като недопустимо.

3. Ако преводът, изискуем съгласно член 119, параграф 6, втора алинея от Регламент (ЕО) № 207/2009, не е представен в едномесечен срок от датата на подаване на искането за отмяна или за обявяване на недействителност, Службата отхвърля искането за отмяна или за обявяване на недействителност като недопустимо.

4. Ако искането не отговаря на разпоредбите на член 12, параграф 1, буква в), член 12, параграф 2, буква в) или г), Службата уведомява заявителя за това и го приканва да отстрани отбелязаните пропуски в срок от два месеца. В случай че пропуските не бъдат отстранени преди изтичането на този срок, Службата отхвърля искането като недопустимо.

5. Службата уведомява заявителя и притежателя на марката на ЕС за всяка констатация, направена в съответствие с параграф 1, според която се счита, че искането за отмяна или за обявяване на недействителност не е било внесено, и за всяко решение за отхвърляне на искането за отмяна или за обявяване на недействителност поради някое от основанията за недопустимост, изложени в параграфи 2, 3 или 4. Ако искане за отмяна или за обявяване на недействителност бъде отхвърлено изцяло като недопустимо на основание параграф 2, 3 или 4, преди уведомлението, предвидено в член 17, параграф 1, не се взима решение за разходите.

Член 16

Обосноваване на искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Заявителят представя фактите, доказателствата и аргументите в подкрепа на искането до приключване на състезателната част на производството по отмяна или обявяване на недействителност. По-специално заявителят представя следното:

а) в случай на искане по силата на член 51, параграф 1, буква б) или в) или член 52 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — фактите, аргументите и доказателствата в подкрепа на основанието за искането за отмяна или за обявяване на недействителност;

б) в случай на искане по силата на член 53, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателствата, изисквани съгласно член 7, параграф 2 от настоящия регламент, като разпоредбите на член 7, параграф 3 се прилагат *mutatis mutandis*;

в) в случай на искане по силата на член 53, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — доказателства за придобиването, продължителното съществуване и обхвата на защитата на релевантното по-ранно право, а също доказателства за това, че заявителят има законовото право да подаде искането, включително, ако е налице позоваване на по-ранното право съгласно законодателството на държава членка, ясна идентификация на съдържанието на въпросното национално законодателство чрез представяне на публикации на съответните разпоредби или съдебна практика. Ако доказателствата за подаването или регистрацията на по-ранно право, предвидени в член 53, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 207/2009, или доказателствата за съдържанието на относимото национално законодателство са достъпни онлайн от източник, признат от Службата, заявителят може да предостави такива доказателства чрез позоваване на този източник.

2. Доказателствата за подаване, регистрация или подновяване на по-ранни права или, ако е приложимо, съдържанието на относимото национално законодателство, включително достъпните онлайн доказателства, посочени в параграф 1, букви б) и в), се представят на езика на производството или в превод на този език. Преводът се представя от заявителя по негова инициатива в едномесечен срок от датата на представяне на тези доказателства. Всички други доказателства, представени от заявителя за обосноваване на искането или, в случай на искане за отмяна съгласно член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009, от притежателя на оспорената марка на ЕС, се подчиняват на разпоредбите на член 24 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431. Преводите, представени след изтичането на съответните срокове, не се вземат под внимание.

Член 17

Разглеждане по същество на искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Ако искането е обявено за допустимо съгласно член 15, Службата изпраща съобщение до страните, с което ги информира, че състезателната част на производството по отмяна или обявяване на недействителност е открита, и приканва притежателя на марката на ЕС да представи бележките си в определен срок.

2. Ако Службата е приканила страна в съответствие с член 57, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 да представи бележките си в определен срок и тази страна не е представила никакви бележки в този срок, Службата закрива състезателната част на производството и се произнася относно отмяната или обявяването на недействителност въз основа на доказателствата, с които разполага.

3. Ако заявителят не е представил изискваните факти, аргументи или доказателства, с които да обоснове искането, последното се отхвърля като неоснователно.

4. Без да се засягат разпоредбите на член 62, всички бележки, представени от страните, се изпращат на другата заинтересована страна.

5. Ако притежателят се откаже от марката на ЕС, която е обект на искане по член 12, така че да обхване само стоки или услуги, срещу които не е насочено искането, или в случай на отмяна на марката на ЕС в паралелно производство или изтичане на периода на защита, производството се прекратява, с изключение на случаите, когато е приложим член 50, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или заявителят покаже, че има законен интерес от получаването на решение по същество.

6. Ако притежателят частично се откаже от марката на ЕС, като премахне някои от стоките или услугите, срещу които е насочено искането, Службата приканва заявителя да заяви, в указан от Службата срок, дали поддържа искането, и ако това е така — срещу кои от оставащите стоки или услуги. Ако заявителят оттегли искането с оглед на отказа или ако Службата бъде уведомена, че спорът е уреден между страните, производството се прекратява.

7. Ако притежателят желае да се откаже от оспорваната марка на ЕС, той следва да направи това като използва отделен документ за тази цел.

8. Член 8, параграф 9 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 18

Повече от едно искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. Ако са подадени няколко искания за отмяна или за обявяване на недействителност във връзка с една и съща марка на ЕС, Службата може да ги разгледа като съедини производствата. Службата може впоследствие да вземе решение да разгледа тези искания поотделно.

2. Член 9, параграфи 2, 3 и 4 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 19

Доказване на използването във връзка с искане за отмяна или за обявяване на недействителност

1. В случай на искане за отмяна на основание член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009, Службата приканва притежателя на марката на ЕС да представи доказателства за реалното използване на тази марка или за наличието на основателни причини за неизползването в посочен от нея срок. Ако възразяващата страна не представи такива доказателства или причини за неизползването преди изтичане на срока, или ако представените доказателства или причини са очевидно недостатъчни или неотносими, марката на ЕС се отменя. Член 10, параграфи 3, 4, 6 и 7 от настоящия регламент се прилагат *mutatis mutandis*.

2. Искането за доказателства за използване в съответствие с член 57, параграф 2 или 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 е допустимо, ако притежателят на марката на ЕС го предостави като безусловно искане в отделен документ в срока, определен от Службата в съответствие с член 17, параграф 1 от настоящия регламент. Ако притежателят на марката на ЕС е отправил искане за доказателства за използване на по-ранна марка или за наличието на основателни причини за неизползването, което отговаря на изискванията на член 57, параграф 2 или 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, Службата приканва заявителя по искането за обявяване на недействителност да представи изискуемите доказателства в определен от Службата срок. Ако заявителят по искане за обявяване на недействителност не представи такива доказателства или причини за неизползването преди изтичане на срока, или ако представените доказателства или причини са очевидно недостатъчни или неотносими, Службата отхвърля искането за обявяване на недействителност, доколкото то е основано на тази по-ранна марка. Член 10, параграфи 3—7 от настоящия регламент се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 20

Искане за прехвърляне

1. Ако притежателят на марка поиска в съответствие с член 18, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 прехвърляне, вместо обявяване на недействителност, разпоредбите на членове 12—19 от настоящия регламент се прилагат *mutatis mutandis*.

2. Ако искане за прехвърляне съгласно член 18, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 бъде частично или изцяло уважено от Службата или от съд за марките на ЕС и решението или съдебното решение е окончателно, Службата гарантира, че частичното или цялостното прехвърляне на тяхна основа на марката на ЕС се вписва в регистъра и се публикува.

ДЯЛ V

ПРОИЗВОДСТВО ПО ОБЖАЛВАНЕ

Член 21

Жалба

1. Жалбата, подадена в съответствие с член 60, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, съдържа следното:

а) името и адреса на обжалващия в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

б) когато обжалващият е назначил представител — името и служебния адрес на представителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

в) когато представителството на обжалващия е задължително по силата на член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — името и служебния адрес на представителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

г) ясна и недвусмислена идентификация на решението, предмет на обжалване, с посочване на датата на издаването му и номера, под който е заведено производството, за което се отнася решението, предмет на обжалване;

д) когато решението, предмет на обжалване, се оспорва само частично — ясна и недвусмислена идентификация на стоките или услугите, по отношение на които се оспорва решението, предмет на обжалване.

2. Ако жалбата е подадена на официален език на Съюза, различен от този на производството, обжалващият представя превод на същата в четиримесечен срок от датата на нотифициране на решението, предмет на обжалване.

3. Когато в производство *ex parte* решението, предмет на обжалване, е издадено на официален език, различен от този на производството, обжалващият може да подаде жалбата на езика на производството или на езика, на който е издадено решението, предмет на обжалване; и в двата случая езикът, използван в жалбата, става език на производството по обжалване и параграф 2 не се прилага.

4. В производство *inter partes* жалбата се нотифицира на ответника непосредствено след подаването ѝ.

Член 22

Изложение на основанията

1. Изложението, посочващо основанията за обжалването, внесено по силата на член 60, параграф 1, четвърто изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009, съдържа ясна и недвусмислена идентификация на следните елементи:

а) производството по обжалване, за което се отнася, с посочване на съответния номер на жалбата или на решението, предмет на обжалване, в съответствие с изискванията по член 21, параграф 1, буква г) от настоящия регламент;

б) основанията за обжалването, с които се иска анулирането на решението, предмет на обжалване, в степента, дефинирана в съответствие с член 21, параграф 1, буква д) от настоящия регламент;

в) фактите, доказателствата и аргументите в подкрепа на посочените основания, представени в съответствие с изискванията по член 55, параграф 2.

2. Изложението на основанията се внася на езика на производството по обжалване, определен в съответствие с член 21, параграфи 2 и 3. Ако изложението на основанията е внесено на друг официален език на Съюза, обжалващият е длъжен да представи негов превод в едномесечен срок от датата на внасяне на първоначалното изложение.

Член 23

Допустимост на жалбата

1. Апелативният състав отхвърля жалбата като недопустима в следните случаи:

а) когато жалбата не е била подадена в срок от два месеца от датата на нотифициране на решението, предмет на обжалване;

б) когато жалбата не съответства на разпоредбите на членове 58 и 59 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или на тези на член 21, параграф 1, буква г) и член 21, параграфи 2 и 3 от настоящия регламент, освен когато тези пропуски са били отстранени в срок от четири месеца от датата на нотифициране на решението, предмет на обжалване;

в) когато жалбата не отговаря на изискванията по член 21, параграф 1, букви а), б), в) и д) и обжалващият, въпреки че е бил уведомен за това от апелативния състав, не е отстранил тези пропуски в срока, определен от апелативния състав за тази цел;

г) когато изложението на основанията не е било подадено в срок от четири месеца от датата на нотифициране на решението, предмет на обжалване;

д) когато изложението на основанията не отговаря на изискванията по член 22, параграф 1, букви а) и б), и обжалващият, въпреки че е бил уведомен за това от апелативния състав, не е отстранил тези пропуски в срока, определен от апелативния състав за тази цел, или не е представил превода на изложението на основанията в срок от един месец от датата на внасяне на първоначалното изложение в съответствие с член 22, параграф 2.

2. Ако има съмнения относно допустимостта на жалбата, председателят на апелативния състав, на който е било разпределено делото в съответствие с член 35, параграф 1, може да поиска апелативният състав да вземе незабавно решение по допустимостта на жалбата преди уведомяването на ответника за жалбата или за изложението на основанията, според случая.

3. Апелативният състав обявява, че дадена жалба се счита за неподадена, когато таксата за жалбата е била платена след изтичането на срока по член 60, параграф 1, първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009. В такъв случай се прилага параграф 2 от настоящия член.

Член 24

Писмен отговор

1. В производствата inter partes ответникът може да представи писмен отговор в срок от два месеца от датата на нотифициране на изложението на основанията, внесено от обжалващия. При извънредни обстоятелства този срок може да бъде удължен въз основа на мотивирано искане от страна на ответника.

2. Писменият отговор съдържа името и адреса на ответника в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 и изпълнява, *mutatis mutandis*, условията, предвидени в член 21, параграф 1, букви б), в) и г), член 22, параграф 1, букви а) и в) и член 22, параграф 2 от настоящия регламент.

Член 25

Насрещна жалба

1. Ако ответникът иска постановяването на решение, което отменя или променя оспореното решение по точка, която не е повдигната в жалбата, съгласно член 60, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тази насрещна жалба се подава в срока за представяне на отговор в съответствие с член 24, параграф 1 от настоящия регламент.

2. Насрещната жалба се подава като отделен документ, различен от писмения отговор.

3. Насрещната жалба съдържа името и адреса на ответника в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 и изпълнява, *mutatis mutandis*, условията, предвидени в член 21, параграф 1, букви б)—д) и член 22 от настоящия регламент.

4. Насрещната жалба се отхвърля като недопустима в следните случаи:

а) когато не е подадена в срока, предвиден в параграф 1;

б) когато не е подадена при спазване на изискванията, предвидени в параграф 2 или в член 21, параграф 1, буква г);

в) когато не съответства на изискванията, посочени в параграф 3, и ответникът, въпреки че е бил уведомен за това от апелативния състав, не е отстранил тези пропуски в срока, определен от апелативния състав за тази цел, или не е представил превода на насрещната жалба и съответното изложение на основанията в срок от един месец от датата на подаване на оригинала.

5. Обжалващият се приканва да представи бележки относно насрещната жалба на ответника в двумесечен срок от датата на нотифициране на обжалващия. В изключителни обстоятелства този срок може да бъде удължен от апелативния състав въз основа на мотивирано искане от страна на обжалващия. Член 26 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 26

Писмена реплика и писмена дуплика в производства inter partes

1. При подаване на мотивирано искане от страна на обжалващия в срок от две седмици от нотифицирането на писмения отговор, апелативният състав може на основание член 63, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 да разреши на обжалващия да допълни изложението на основанията с писмена реплика в определен от апелативния състав срок.

2. В този случай апелативният състав също така разрешава на ответника да допълни писмения си отговор с писмена дуплика в определен от апелативния състав срок.

Член 27

Разглеждане на жалбата

1. В производствата *ex parte*, и по отношение на онези стоки или услуги, които са част от предмета на жалбата, по силата на член 40, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 апелативният състав процедира в съответствие с член 37 от Регламент (ЕО) № 207/2009, ако той изтъкне основание за отказ по заявката за марка, което все още не е било изложено в решението, предмет на обжалване, при прилагане на тази разпоредба.

2. В производствата *inter partes* разглеждането на жалбата и, в зависимост от случая, на насрещната жалба, се ограничава до доводите, изтъкнати в изложението на основанията и, в зависимост от случая, в насрещната жалба. Правни въпроси, които не са повдигнати от страните, се разглеждат от апелативния състав само когато засягат съществени процесуални изисквания или когато решаването им е необходимо с цел гарантиране на правилно прилагане на Регламент (ЕО) № 207/2009, при отчитане на фактите, доказателствата и аргументите, представени от страните.

3. Разглеждането на жалбата обхваща следните претенции или искания, при условие че са били предявени в изложението на основанията за жалбата или, според случая, в насрещната жалба и при условие че са били своевременно предявени в производството пред инстанцията на Службата, която е приела решението, предмет на обжалване:

а) отличителен характер, придобит в резултат на използване, в съответствие с посоченото в член 7, параграф 3 и член 52, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

б) признаване на по-ранната марка на пазара, което е постигнато в резултат на използването на марката за целите на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) доказателство за използване в съответствие с член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или член 57, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

4. Съгласно член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 апелативният състав може да приеме факти или доказателства, представени за първи път пред него, само ако тези факти или доказателства отговарят на следните изисквания:

а) на пръв поглед е вероятно те да са от значение за изхода на делото, а също

б) те не са били представени своевременно по основателни причини, по-специално когато просто допълват релевантни факти и доказателства, които вече са били представени своевременно, или са представени с цел оспорване на констатации, направени или разгледани служебно от първата инстанция в решението, предмет на обжалване.

5. Апелативният състав се произнася, най-късно в решението си по жалбата и, според случая, по насрещната жалба, относно искания за ограничение, разделяне или частичен отказ от оспорената марка, внесени по време на производството по обжалване от страна на заявителя или притежателя в съответствие с членове 43, 44 или 50 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Ако апелативният състав приеме ограничението, разделянето или частичния отказ, той незабавно информира за това отдела, натоварен с воденето на регистъра, и отделите, които се занимават с паралелни производства, свързани със същата марка.

Член 28

Съобщения от апелативния състав

1. Съобщенията от апелативния състав в хода на разглеждането на жалбата или във връзка с улесняване на доброволното уреждането на спора, предмет на производството, се изготвят от докладчика и се подписват от докладчика от името на апелативния състав със съгласието на председателя на апелативния състав.

2. Когато апелативният състав съобщава на страните предварителното си становище по фактически или правни въпроси, той посочва, че въпросното съобщение не е обвързващо за него.

Член 29

Коментари по въпроси от общ интерес

Апелативният състав може по собствена инициатива или във връзка с писмено, мотивирано искане на изпълнителния директор на Службата да прикани изпълнителния директор да изложи съображенията си по въпроси от общ интерес, възникнали в хода на висящо пред нея производство. Страните имат правото да представят своите бележки по изложените от изпълнителния директор съображения.

Член 30

Подновяване на прегледа на абсолютни основания

1. Когато по време на производство *ex parte* апелативният състав счете, че могат да са приложими абсолютни основания за отказ по отношение на стоки или услуги, посочени в заявката за марка, които не са част от предмета на жалбата, той уведомява за това проверителя, отговарящ за проверката на заявката, като последният може да реши да поднови прегледа в съответствие с член 40, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 по отношение на въпросните стоки или услуги.

2. Когато решение на отдела по споровете е предмет на обжалване, апелативният състав може, чрез мотивирано временно решение и без да се засягат разпоредбите на член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, да спре производството по обжалване и да върне оспорената заявка на проверителя, отговарящ за проверката на заявката, с препоръка за подновяване на проверката в съответствие с член 40 параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, ако прецени, че съществува абсолютно основание за отказ, приложимо по отношение на някои или всички стоки или услуги, изброени в заявката за марка.

3. Ако оспорената заявка е върната в изпълнение на параграф 2, проверителят информира незабавно апелативния състав за това дали е подновена или не проверката на оспорената заявка. Ако проверката е подновена, производството по обжалване се спира до вземане на решение от проверителя, а при пълно или частично отхвърляне на оспорената заявка — докато решението на проверителя в тази връзка стане окончателно.

Член 31

Приоритетна проверка на жалба

1. При мотивирано искане от страна на обжалващия или ответника и след изслушване на другата страна, апелативният състав може да реши, с оглед на особената спешност и обстоятелствата по случая, да разгледа жалбата приоритетно, без да се засягат разпоредбите на членове 23 и 26, включително разпоредбите за сроковете.

2. Искането за приоритетна проверка на жалбата може да бъде подадено по всяко време в хода на апелативното производство. То се подава като отделен документ и се подкрепя с доказателства за спешността и конкретните обстоятелства по случая.

Член 32

Формално съдържание на решението на апелативния състав

Решението на апелативният състав съдържа:

а) изявление, че решението е произнесено от апелативния състав;

б) датата, на която е взето решението;

в) имената на страните и на техните представители;

г) номера на жалбата, за която се отнася, и идентификация на решението, предмет на обжалване, в съответствие с изискванията по член 21, параграф 1, буква г);

д) позоваване на сформирането на апелативния състав;

е) името и, без да се засягат разпоредбите на член 39, параграф 5, подписа на председателя и членовете, участвали във взимането на решението, като се посочва и кой е изпълнявал ролята на докладчик по случая или, ако решението е произнесено от един-единствен член, името и подписа на члена, взел решението;

ж) името и подписа на регистратора или, в зависимост от случая, на члена на регистъра, положил подпис от името на регистратора;

з) обобщение на фактите и аргументите, изтъкнати от страните;

и) мотивите за вземане на решението;

й) постановлението на апелативния състав, представляващо изпълнителното основание и включващо при необходимост решение относно разноските.

Член 33

Възстановяване на таксата за жалбата

Таксата за жалбата се възстановява съгласно постановление на апелативния състав в следните случаи:

а) ако жалбата не се счете за подадена в съответствие с второто изречение на член 60, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

б) ако компетентната да вземе решение инстанция на Службата, приела оспореното решение, предостави възможност за преразглеждане в съответствие с член 61, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или отмени оспореното решение, прилагайки член 80 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) ако след възобновяване на процедурата по разглеждане по смисъла на член 40, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 по препоръка на апелативния състав съгласно член 30, параграф 2 от настоящия регламент, оспорената заявка е отхвърлена с окончателно решение на проверителя и вследствие на това жалбата се окаже безпредметна;

г) ако апелативният състав счете подобно възстановяване за справедливо поради съществено процедурно нарушение.

Член 34

Преразглеждане и отмяна на решението, предмет на обжалване

1. Когато в производство *ex parte* жалбата не е отхвърлена на основание член 23, параграф 1, апелативният състав предава жалбата и изложението на основанията за нея на инстанцията на Службата, приела оспореното решение, за целите на член 61 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. Ако инстанцията на Службата, приела решението, предмет на обжалване, реши да предостави възможност за преразглеждане в съответствие с член 61, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тя уведомява незабавно апелативния състав за това.

3. Ако инстанцията на Службата, приела решението, предмет на обжалване, е започнала процедура по отмяна на решението, предмет на обжалване, в съответствие с член 80, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тя уведомява незабавно апелативния състав за това, за целите на член 71 от настоящия регламент. Освен това тя уведомява незабавно апелативния състав за крайния изход на тази процедура.

Член 35

Разпределяне на жалба към състав и определяне на докладчик

1. Непосредствено след подаване на жалбата председателят на съставите разпределя делото към даден апелативен състав в съответствие с обективните критерии, определени от президиума на апелативните състави, позоваване на които се съдържа в член 136, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. За всяко дело, разпределено към апелативен състав в съответствие с параграф 1, неговият председател определя за докладчик член на въпросния апелативен състав или председателя.

3. Ако делото попада в компетентността на един-единствен член по силата на член 36, параграф 1, апелативният състав, който се занимава с делото, определя докладчика за единствен член по силата на член 135, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

4. Ако решение на апелативния състав по дадено дело е отменено или променено с окончателно решение на Общия съд или, според случая, на Съда, с оглед съобразяване с това решение в съответствие с член 65, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 207/2009 председателят на апелативните състави преразпределя делото в съответствие с параграф 1 от настоящия член към апелативен състав, който не включва членовете, приели отменението решение, освен ако делото бъде отнесено към разширения апелативен състав („голям състав“) или ако отменението решение е взето от големия състав.

5. Когато са подадени няколко жалби срещу едно и също решение, те се разглеждат в рамките на едно и също производство. Ако са подадени жалби, с участието на едни и същи страни, срещу отделни решения, отнасящи се до една и съща марка, или съдържащи други общи релевантни фактически или правни елементи, тези жалби могат да се разглеждат в рамките на съединени производства със съгласието на тези страни.

Член 36

Дела от компетентността на един-единствен член

1. Апелативният състав, който се занимава с делото, може да определи един-единствен член по смисъла на член 135, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 за целите на следните решения:

а) решенията, взети на основание член 23;

б) решенията за прекратяване на производството по обжалване след оттегляне, отхвърляне, отказ от или отмяна на оспорваната или по-ранната марка;

в) решенията за прекратяване на производството по обжалване след оттегляне на възражението, на искането за отмяна или за обявяване на недействителност, или на жалбата;

г) решенията по приети мерки в съответствие с член 79г, параграф 1 и член 80, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, при условие че поправката или, според случая, отмяната на решението по жалбата засяга решение, взето от един-единствен член;

д) решенията, взети на основание член 81, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

е) решенията, взети на основание член 85, параграфи 3, 4 и 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

ж) решенията по жалби срещу решения в производствата *ex parte*, взети на основанията, посочени в член 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009, които са очевидно неоснователни или очевидно основателни.

2. Ако един-единствен член счита, че условията, посочени в параграф 1 или в член 135, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009, не са или вече не са спазени, той връща делото на апелативния състав от трима членове, като му представя проект на решение в съответствие с член 41 от настоящия регламент.

Член 37

Отнасяне на делото до големия състав

1. Без да се засяга възможността за отнасяне на делото до големия състав, предвидена в член 135, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, апелативният състав отнася разпределеното му дело до големия състав, ако смята, че трябва да се отклони от конкретно тълкуване на приложимото законодателство, дадено в по-ранно решение на големия състав, или ако констатира, че апелативните състави са постановили противоречиви решения по правен въпрос, което би могло да окаже влияние върху изхода на делото.

2. Във всички решения за отнасяне на дела по жалби до големия състав се посочват причините, поради които препращащият апелативен състав или, в зависимост от случая, президиумът на апелативните състави счита отнасянето на дадено дело за обосновано, като тези решения се съобщават на страните по делото и се публикуват в Официалния вестник на Службата.

3. Големият състав незабавно връща делото обратно на апелативния състав, на който то е било първоначално разпределено, ако смята, че условията за отнасянето до него не са или вече не са спазени.

4. Исканията за мотивирано становище по правни въпроси съгласно член 128, параграф 4, буква л) от Регламент (ЕО) № 207/2009 се отнасят до големия състав в писмен вид, като в тях се посочват правните въпроси, чието тълкуване се иска, и евентуално становището на изпълнителния директор относно различните възможни тълкувания, както и относно съответните правни и практически последици от тях. Искането се публикува в Официалния вестник на Службата.

5. Когато апелативен състав трябва да се произнесе по висящо пред него дело във връзка със същия правен въпрос, който вече е бил повдигнат при отнасяне на дело до големия състав в съответствие с член 135, параграф 3 или член 128, параграф 4, буква л) от Регламент (ЕО) № 207/2009, той спира производството докато големият състав постанови решение или излезе с мотивирано становище.

6. Групи или организации, представляващи фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, които могат да имат интерес към резултата от дело във връзка със жалба или искане за мотивирано становище, заведено или подадено пред големия състав, могат да представят писмени бележки в двумесечен срок от публикуването в Официалния вестник на Службата на решението за отнасяне или, в зависимост от случая, на искането за мотивирано становище. Те не придобиват качеството на страни в производството пред големия състав и поемат сами направените от тях разноски.

Член 38

Промяна в състава на апелативен състав

1. Когато, след устното производство, съставът на апелативен състав бъде променен в съответствие с член 43, параграфи 2 и 3, всички страни в производството следва да бъдат уведомени, че по молба на някоя от страните ще се проведе ново устно производство пред апелативния състав в неговия нов състав. Ново устно производство се провежда и ако новият член е поискал това, и при условие че другите членове на апелативния състав са дали своето съгласие.

2. Новият член на апелативния състав следва да бъде обвързан от всяко едно временно решение, което вече е било взето, в същата степен, в която са обвързани и другите членове.

Член 39

Разисквания, гласуване и подписване на решения

1. Докладчикът представя на останалите членове на апелативния състав проект на решението, което трябва да бъде взето, и определя разумен срок, в който да бъдат изложени възраженията или исканията за промени в него.

2. Апелативният състав се събира, за да обсъди решението, което трябва да бъде взето, когато се установи, че неговите членове не споделят едно и също становище. В разискванията участват само членовете на апелативния състав; председателят на апелативния състав може обаче да разреши присъствието на други служители, например на регистратора или на устни преводачи. Разискванията са и остават тайна.

3. По време на разискванията между членовете на апелативния състав първо се изслушва становището на докладчика, и ако не е докладчик председателят, последно се изслушва становището на председателя.

4. Ако е необходимо да бъде проведено гласуване, то се провежда в същата последователност, с тази разлика, че председателят трябва винаги да гласува последен. Не се допуска глас „въздържал се“.

5. Всички членове на апелативния състав, които участват във вземането на решението, го подписват. При все това, когато апелативният състав вече е взел окончателно решение, а негов член не е в състояние да действа, този член не се замества от друго лице и председателят подписва решението от името на този член. Когато председателят е възпрепятстван да направи това, най-старшият член на апелативния състав, определен съгласно член 43, параграф 1, подписва решението от името на председателя.

6. Параграфи 1—5 не се прилагат, ако решение трябва да се вземе от един-единствен член съгласно член 135, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и член 36, параграф 1 от настоящия регламент. В тези случаи решенията се подписват от единствения член.

Член 40

Председател на отделен апелативен състав

Апелативният състав се председателства от председател, който изпълнява следните задължения:

а) определя член на апелативния състав, или себе си, за докладчик за всяко дело, разпределено към този апелативен състав съгласно член 35, параграф 2;

б) от името на апелативния състав определя докладчика за единствен член съгласно член 135, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) изисква от апелативния състав да вземе решение по допустимостта на жалбата съгласно член 23, параграф 2 от настоящия регламент;

г) ръководи предварителното разглеждане на делото, което се извършва от докладчика съгласно член 41 от настоящия регламент;

д) председателства, и подписва протоколите от, устните изслушвания и събирането на доказателства.

Член 41

Докладчик пред апелативен състав

1. Докладчикът извършва предварително проучване на жалбата, която му е разпределена, подготвя делото за разглеждане и разискване от апелативния състав и изготвя проект на решение, което да бъде взето от апелативния състав.

2. За тази цел, когато това е необходимо и под ръководството на председателя на апелативния състав, докладчикът изпълнява следните задължения:

а) приканва страните да представят бележки съгласно член 63, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

б) взима решения във връзка с искания за удължаване на срокове и, според случая, определя сроковете по смисъла на член 24, параграф 1, член 25, параграф 5 и член 26 от настоящия регламент, както и във връзка със спирания съгласно член 71;

в) изготвя съобщенията в съответствие с член 28 и подготвя устното изслушване;

г) подписва протоколите от устното производство и от събирането на доказателства.

Член 42

Регистър

1. Към апелативните състави се създава регистър. Той отговаря за получаването, разпращането, съхраняването и нотифицирането на всички документи, свързани с производствата пред апелативните състави, както и за съставянето на съответните досиета.

2. Регистърът се оглавява от регистратор. Регистраторът изпълнява задачите, посочени в настоящия член под ръководството на председателя на апелативните състави, без да се засягат разпоредбите на параграф 3.

3. Регистраторът следи за спазването на всички формални изисквания и срокове, определени в Регламент (ЕО) № 207/2009, в настоящия регламент или в решенията на президиума на апелативните състави, приети в съответствие с член 136, параграф 4, букви в) и г) от Регламент (ЕО) № 207/2009. За тази цел регистраторът има следните задължения:

а) подписва решенията, взети от апелативните състави по отношение на жалбите;

б) води и подписва протоколите от устното производство и от събирането на доказателства;

в) предоставя на апелативния състав по собствена инициатива или по негово искане мотивирани становища относно процесуалните и формалните изисквания, включително относно нередностите, в съответствие с член 23, параграф 2 от настоящия регламент;

г) изпраща жалбата, в съответствие с член 34, параграф 1 от настоящия регламент, до инстанцията на Службата, приела оспореното решение;

д) постановява от името на апелативния състав възстановяването на таксата за жалбата в случаите, посочени в член 33, букви а) и б) от настоящия регламент.

4. Регистраторът има следните задължения, делегирани му от председателя на апелативните състави:

а) разпределя делата в съответствие с член 35, параграфи 1 и 4;

б) изпълнява, в съответствие с член 136, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, решенията на президиума на апелативните състави, свързани с хода на производството пред апелативните състави.

5. Регистраторът може да изпълнява и други задачи, свързани с хода на производството по обжалване пред апелативните състави и организацията на тяхната работа, ако такива му бъдат делегирани от президиума на апелативните състави по предложение на председателя на апелативните състави.

6. Регистраторът може да делегира задачите, посочени в настоящия член, на член на регистъра.

7. Ако регистраторът е възпрепятстван да изпълнява задълженията си по смисъла на член 43, параграф 4, или ако позицията на регистратор е свободна, председателят на апелативните състави назначава член на регистъра, който да изпълнява задачите на регистратора в негово отсъствие.

8. Членовете на регистъра работят под ръководството на регистратора.

Член 43

Ранг и заместване на членовете и председателите

1. Рангът на председателите и членовете се определя според датата на тяхното встъпване в длъжност, посочена в заповедта за назначение или, при липса на такава, според датата, определена от управителния съвет на Службата. При еднакво старшинство на една и съща длъжност рангът се определя от възрастта. Председателите и членовете, чийто мандат е подновен, запазват предишния си ранг.

2. Ако председателят на апелативния състав е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, въпросният председател се заменя на принципа на старшинството, определено в съответствие с параграф 1, от члена на същия апелативен състав с най-висок ранг, или ако няма такъв член на този апелативен състав, който да е на разположение, от члена с най-висок ранг измежду останалите членове на апелативните състави.

3. Ако даден член на апелативен състав е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, въпросният член се заменя, на принципа на старшинството, определено в съответствие с параграф 1, от члена на същия апелативен състав с най-висок ранг, или ако няма такъв член на този апелативен състав, който да е на разположение, от члена с най-висок ранг измежду останалите членове на апелативните състави.

4. За целите на параграфи 2 и 3 председателите и членовете на апелативните състави се считат за възпрепятствани да изпълняват задълженията си в случай на отпуск, заболяване, неотложни ангажименти и изключване в съответствие с член 137 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и член 35, параграф 4 от настоящия регламент. Председателят се счита за възпрепятстван да изпълнява задълженията си и когато въпросният председател действа *ad interim* като председател на апелативните състави съгласно член 47, параграф 2 от настоящия регламент. Когато позицията на председател или член е свободна, съответните функции се упражняват *ad interim* в съответствие с разпоредбите на параграфи 2 и 3 от настоящия член, отнасящи се до заместването.

5. Всеки член, който смята, че е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, информира незабавно за това председателя на съответния апелативен състав. Всеки председател, който смята, че е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, информира незабавно и едновременно за това своя заместник, определен в съответствие с параграф 2, и председателя на апелативните състави.

Член 44

Изключване и отвод

1. Преди вземане на решение от апелативен състав съгласно член 137, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009, председателят или съответният член се приканва да представи коментари относно наличието на основания за изключване или отвод.

2. Ако апелативният състав получи информация от източник, различен от съответния член или страна в производството, относно възможна причина за изключване или отвод съгласно член 137, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се прилага процедурата, предвидена в член 137, параграф 4от Регламент (ЕО) № 207/2009.

3. Съответното производство се спира, докато се вземе решение относно действията, които трябва да се предприемат съгласно член 137, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 45

Голям състав

1. Списъкът, включващ имената на всички членове на апелативните състави, различни от председателя на апелативните състави и председателите на отделните апелативни състави, за целите на избиране на ротационен принцип на членовете на големия състав, както е посочено в член 136а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се изготвя по реда на старшинство, определен в съответствие с член 43 параграф 1 от настоящия регламент. При отнасяне на жалба до големия състав съгласно член 135, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, големият състав включва докладчика, определен преди отнасянето на жалбата.

2. Член 40 се прилага спрямо председателя на апелативните състави, действащ в качеството си на председател на големия състав. Член 41 се прилага спрямо докладчика на големия състав.

3. Ако председателят на апелативните състави е възпрепятстван да изпълни задълженията на председател на големия състав, той се замества при изпълняване на тази длъжност и, в зависимост от случая, като докладчик на големия състав, от председателя на отделните апелативни състави с най-висок ранг, както е определено съгласно член 43, параграф 1. Ако член на големия състав е възпрепятстван да изпълнява задълженията си, той се замества от друг член на апелативните състави, който се определя съгласно член 136а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и параграф 1 от настоящия член. Член 43, параграфи 4 и 5 от настоящия регламент се прилагат *mutatis mutandis*.

4. Големият състав не разисква делата, нито гласува във връзка с тях, а устното производство не се провежда пред големия състав, ако не присъстват поне седем от неговите членове, в т.ч. неговият председател и докладчикът.

5. Член 39, параграфи 1—5 се прилагат спрямо разискването и гласуването на големия състав. В случай на равенство гласът на председателя е решаващ.

6. Член 32 се прилага спрямо решенията на големия състав и *mutatis mutandis* спрямо неговите мотивирани становища по смисъла на член 128, параграф 4, буква л) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 46

Президиум на апелативните състави

1. Президиумът на апелативните състави има следните задължения:

а) взима решения във връзка с конституирането на апелативните състави;

б) определя обективните критерии за разпределяне на дела по жалби на апелативните състави и се произнася по всеки един спор, свързан с прилагането им;

в) по предложение на председателя на апелативните състави определя нуждите от средства на апелативните състави с оглед съставянето на прогнозни разчети за разходите на Службата;

г) определя вътрешните правила на апелативните състави;

д) определя правила във връзка с реда за изключване и отвод на членове съгласно член 137 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

е) изработва указания за работата на регистъра;

ж) предприема всякакви други мерки за целите на упражняването на своите функции, свързани с определянето на правилата и организирането на работата на апелативните състави съгласно член 135, параграф 3, буква а) и член 136, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. Обсъжданията на президиума се смятат за валидни само ако присъстват поне две трети от членовете му, включително председателят на президиума и половината от председателите на отделни апелативни състави, като при необходимост числото се закръглява. Решенията на президиума се вземат с мнозинство. В случай на равенство гласът на председателя е решаващ.

3. Решенията, приети от президиума съгласно член 43, параграф 1, член 45, параграф 1, и параграф 1, букви а) и б) от настоящия член, се публикуват в Официалния вестник на Службата.

Член 47

Председател на апелативните състави

1. Ако председателят на апелативните състави е възпрепятстван да изпълнява задълженията си по смисъла на член 43, параграф 4, управленските и организационните функции, възложени на председателя на апелативните състави по силата на член 136, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се упражняват на принципа на старшинството, определено съгласно член 43, параграф 1 от настоящия регламент, от председателя на отделните апелативни състави с най-висок ранг.

2. Ако позицията председател на апелативните състави е свободна, функциите на този председател се упражняват *ad interim*, на принципа на старшинството, определено съгласно член 43, параграф 1 от настоящия регламент, от председателя на отделните апелативни състави с най-висок ранг.

Член 48

Приложимост на разпоредбите, свързани с други производства, спрямо производствата по обжалване

Ако не е предвидено друго в настоящия дял, разпоредбите, свързани с производствата пред инстанцията на Службата, приела решението, предмет на обжалване, се прилагат спрямо производствата по обжалване *mutatis mutandis*.

ДЯЛ VI

УСТНО ПРОИЗВОДСТВО И СЪБИРАНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВА

Член 49

Призоваване за устно производство

1. Страните се призовават за устното производство, предвидено в член 77 от Регламент (ЕО) № 207/2009, като тяхното внимание са насочва към параграф 3 от настоящия член.

2. При издаване на призовките Службата изисква, когато това е необходимо, от страните да предоставят преди изслушването цялата относима информация и всички относими документи. Службата може да прикани страните да се съсредоточат върху един или повече специфични въпроси по време на устното производство. Освен това тя може да предложи на страните да участват в устното производство чрез видеоконферентна връзка или посредством други технически средства.

3. Ако страна, която е била редовно призована за устно производство пред Службата, не се яви, производството може да продължи в нейно отсъствие.

4. Службата гарантира, че делото е готово за решаване след приключването на устното производство, освен ако не са налице специални причини за противното.

Член 50

Езици на устното производство

1. Устното производство се провежда на езика на производството, освен ако страните не се споразумеят да използват друг официален език на Съюза.

2. Комуникацията от страна на Службата в устното производство може да се осъществява на друг официален език на Съюза, а при поискване Службата може да разреши на дадена страна да направи това, при условие че може да бъде осигурен симултанен превод към езика на производството. Разходите във връзка с осигуряването на симултанен превод се поемат от страната, отправила въпросното искане, или от Службата, според случая.

Член 51

Устни показания на страни, свидетели или експерти и проверка

1. Ако Службата прецени, че е необходимо да се изслушат устните показания на страните, на свидетели или експерти, или да се извърши проверка, тя взима временно решение за тази цел, като обявява средствата, с които възнамерява да получи доказателства, свързаните със случая факти, които предстои да се докажат, както и датата, часа и мястото на изслушването или проверката по случая. Ако изслушването на устните показания на свидетели или експерти е поискано от дадена страна, Службата определя в своето решение срока, в рамките на който тази страна трябва да съобщи на Службата имената и адресите на свидетелите или експертите.

2. Призовките на страните, свидетелите или експертите за даване на показания съдържат:

а) извлечение от споменатото в параграф 1 решение, в което са посочени датата, часът и мястото за провеждане на разпоредения изслушване и фактите, във връзка с които следва да бъдат изслушани страните, свидетелите и експертите;

б) имената на страните в производството и данни относно правата, на които свидетелите или експертите могат да се позоват по силата на разпоредбите на член 54, параграфи 2—5.

Освен това в призовките се предлага на призованите свидетели или експерти да участват в устното производство чрез видеоконферентна връзка или посредством други технически средства.

3. Член 50, параграф 2 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 52

Назначаване на експерти и експертизи

1. Службата решава под каква форма да бъде предоставена експертизата.

2. Обхватът на компетентност на експерта включва:

а) точно описание на задачата на експерта;

б) определения срок за представяне на експертизата;

в) имената на страните в производството;

г) данните относно правата, които има експертът съгласно член 54, параграфи 2, 3 и 4.

3. Когато е назначен експерт, експертизата се представя на езика на производството или се придружава от превод на този език. На страните се предоставя екземпляр от всяка експертиза и преводът, ако е необходимо.

4. Страните могат да направят възражение по отношение на назначението на експерт поради неговата некомпетентност или на същите основания като тези, които позволяват да се иска отвод на проверител или на член на отдел или на апелативен състав в съответствие с член 137, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Всяко възражение срещу назначаването на експерт се подава на езика на производството или придружено от превод на този език. Решение по възражението взема съответният отдел на Службата.

Член 53

Протоколи от устните производства

1. Съставят се протоколи от устните производства или от събирането на доказателства, които съдържат:

а) номера на делото, за което се отнася устното производство, и датата на устното производство;

б) имената на компетентните висши чиновници на Службата, страните, техните представители, както и на присъстващите свидетели и експерти;

в) изявленията и исканията, направени от страните;

г) начина на даване или получаване на показания;

д) когато е приложимо, заповедите или решението, издадени от Службата.

2. Протоколите стават част от досието на съответната заявка или регистрация на марка на ЕС. Те се нотифицират на страните.

3. Ако устното производство или събирането на доказателства пред Службата е записано, записът замества протокола и параграф 2 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 54

Разноски за събиране на доказателства в устното производство

1. Събирането на доказателства от Службата може да е обвързано с внасянето на депозит в Службата от страната, която е внесла искане за събиране на доказателства, като сумата на депозита се определя въз основа на разчет за разноските.

2. Призованите и явили се пред Службата свидетели и експерти имат право да им бъдат възстановени евентуално направените от тях пътни и дневни разходи в разумен размер. Службата може да им предостави авансова сума за покриването на тези разходи.

3. Свидетелите, които по силата на параграф 2 имат право да им бъдат възстановени разходите, имат право и на подходящо обезщетение за пропуснати ползи, а експертите — на възнаграждение за извършената от тях работа. Въпросното обезщетение се изплаща на свидетелите и експертите след изпълнението на задълженията или задачите им, когато тези свидетели и експерти са били призовани от Службата по нейна инициатива.

4. Сумите и авансите за разходи, които трябва да се заплатят съгласно параграфи 1, 2 и 3, се определят от изпълнителния директор и се публикуват в Официалния вестник на Службата. Сумите се изчисляват на същата основа като предвидената в Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и Условията за работа на другите служители на Съюза, определен с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета ([1]) и приложение VII към него.

5. Задължението за дължимите или изплатени суми съгласно параграфи 1—4 е на:

а) Службата, когато тя по собствена инициатива е призовала свидетелите или експертите;

б) съответната страна, когато същата е поискала даването на устни показания от свидетели или експерти, съобразно решението за разпределение и определяне на разноските съгласно членове 85 и 86 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и член 18 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 . Въпросната страна възстановява на Службата всички надлежно изплатени аванси.

([1]) ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

Член 55

Разглеждане на писмените доказателства

1. Службата разглежда всички доказателства, дадени или получени в рамките на всяко едно производство пред нея, доколкото това е необходимо за вземането на решение по въпросното производство.

2. Документите или другите доказателствени средства се съдържат в приложения към представените доказателства, които се номерират последователно. Представените доказателства включват индекс, посочващ за всеки приложен документ или доказателствено средство:

а) номера на приложението;

б) кратко описание на документа или доказателственото средство и, ако е приложимо, броя на страниците;

в) номера на страницата от представените доказателства, на която са споменати документът или доказателственото средство.

Освен това страната, представяща доказателствата, може да посочи в индекса на приложенията конкретните части от даден документ, използвани от нея в подкрепа на нейните аргументи.

3. Ако представените доказателства или приложенията не съответстват на изискванията, установени в параграф 2, Службата може да прикани страната, представяща доказателствата, да отстрани всеки един пропуск в определен от Службата срок.

4. Ако пропускът не бъде отстранен в определения от Службата срок и ако Службата все още не е в състояние ясно да определи към кое основание или аргумент препраща даден документ или дадено доказателствено средство, този документ или доказателствено средство не се взема предвид.

ДЯЛ VII

НОТИФИЦИРАНЕ ОТ СЛУЖБАТА

Член 56

Общи разпоредби относно нотификациите

1. В производствата пред Службата нотификациите, които следва да се извършат от Службата, се подчиняват на разпоредбите на член 75, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и се заключават в изпращането на документа, подлежащ на нотифициране, на засегнатите страни. Изпращането може да бъде осъществено чрез осигуряване на електронен достъп до този документ.

2. Нотификациите се извършват по един от следните начини:

а) по електронен път съгласно член 57;

б) по пощата или по куриер съгласно член 58;

в) чрез публично нотифициране съгласно член 59.

3. Когато адресатът е посочил данни за контакт за комуникация с него по електронен път, Службата избира дали да използва това средство или да извършва нотификациите по пощата или по куриер.

Член 57

Нотифициране по електронен път

1. Нотифицирането по електронен път включва изпращане чрез жични, радио- или оптични средства или чрез други електромагнитни средства, включително интернет.

2. Изпълнителният директор определя подробностите, свързани с електронните средства, които ще бъдат използвани, начина на използване на електронните средства и срока за нотифициране по електронен път.

Член 58

Нотифициране по пощата или по куриер

1. Независимо от разпоредбата на член 56, параграф 3, решенията, обвързани със срок за обжалване, призовките и другите определени от изпълнителния директор документи се нотифицират чрез куриерска служба или с препоръчано писмо, като и в двата случая се използва обратна разписка. Всички други нотификации се извършват или чрез куриерска служба, или с препоръчано писмо, независимо дали със или без обратна разписка, или с обикновена поща.

2. Независимо от разпоредбата на член 56, параграф 3, нотификации до адресати, които нито имат постоянен адрес, нито основно място на стопанска дейност или реално и стабилно промишлено или търговско установяване в Европейското икономическо пространство („ЕИП“), и които не са определили представител, както се изисква от член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се извършват чрез изпращане на изискващия нотифициране документ с обикновена поща.

3. Когато нотификацията се извършва чрез куриерска служба или с препоръчано писмо, независимо дали със или без обратна разписка, документът се счита за доставен на адресата на десетия ден след деня на изпращането му по пощата, освен ако писмото не е достигнало до адресата или е достигнало до него на по-късна дата. В случай на оспорване Службата следва да докаже, че писмото е достигнало местоназначението си, или да установи датата, на която писмото е връчено на адресата, в зависимост от случая.

4. Нотификацията чрез куриерска служба или с препоръчано писмо се счита за извършена дори и при отказ на получателя да приеме писмото.

5. Нотификация с обикновена поща се смята за изпълнена на десетия ден след деня, в който е изпратена по пощата.

Член 59

Публично нотифициране чрез публично известие

Ако адресът на адресата не може да бъде установен или ако след поне един опит нотификацията в съответствие с член 56, параграф 2, букви а) и б) се е оказала невъзможна, нотификацията се извършва чрез публично известие.

Член 60

Нотификация на представители

1. В случай че е назначен представител или когато заявителят, който е посочен на първо място в обща заявка, се счита за общ представител съгласно член 73, параграф 1, нотификациите се адресират до назначения или общия представител.

2. Когато една от страните е назначила няколко представители, нотифицирането се извършва в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431. Ако няколко страни са назначили един общ представител, връчването на един-единствен документ на общия представител е достатъчно.

3. Всяко нотифициране или друго съобщение, адресирано от Службата до надлежно упълномощен представител, поражда същото действие, каквото би имало, ако беше адресирано до представляваното лице.

Член 61

Нередности при връчването на нотификации

Когато даден документ е достигнал до своя адресат и ако Службата не може да докаже, че документът е бил надлежно връчен, или ако не са спазени разпоредбите относно връчването му, документът се счита за връчен на датата, установена като дата на получаване.

Член 62

Нотификация на документи в случай на няколко страни

Представените от страните документи се връчват служебно на другите страни. Нотификация може да не се извършва, когато документът не съдържа нови елементи и въпросът е готов за решение.

ДЯЛ VIII

ПИСМЕНИ СЪОБЩЕНИЯ И ФОРМУЛЯРИ

Член 63

Съобщения до Службата в писмен вид или чрез други средства

1. Заявленията за регистрация на марка на ЕС, както и другите предвидени в Регламент (ЕО) № 207/2009 заявления и всички останали адресирани до Службата съобщения, се представят, както следва:

а) чрез изпращане на съобщение по електронен път, като в този случай посочването на името на изпращача се счита за равностойно на подпис;

б) чрез представяне на подписан оригинал на въпросния документ в Службата по пощата или чрез куриер.

2. Що се отнася до производствата пред Службата, датата, на която дадено съобщение се получава от Службата, се счита за дата на подаване или представяне на същото.

3. Когато получено по електронен път съобщение е непълно или нечетливо, или когато Службата има основателни съмнения относно точността на предаването, Службата информира за това изпращача и го приканва в определен от Службата срок повторно да изпрати оригинала или да представи оригинала в съответствие с параграф 1, буква б). В случаите когато това искане е изпълнено в определения срок, за дата на получаване на първоначалното съобщение се смята датата на получаване на повторно изпратения документ или на оригинала. При все това, когато пропускът касае определянето на датата на подаване на заявка за регистрация на марка, се прилагат разпоредбите относно датата на подаване. Когато искането не е изпълнено в определения срок, се счита, че съобщението не е получено.

Член 64

Приложения към съобщенията, предадени по пощата или чрез куриер

1. Приложенията към съобщения могат да бъдат предавани на носители на данни в съответствие с техническите спецификации, определени от изпълнителния директор.

2. Ако съобщение с приложения бъде предадено съгласно член 63, параграф 1, буква б) от страна в производство, в което участва повече от една страна, изпращащата страна следва да представи толкова копия на приложенията, колкото е броят на страните в производството. Приложенията се индексират съгласно изискванията, предвидени в член 55, параграф 2.

Член 65

Формуляри

1. Службата предоставя на обществеността безплатно формуляри, които могат да бъдат попълвани онлайн, за следните цели:

а) подаване на заявка за марка на ЕС, включително, когато е уместно, искания за доклади за проучване;

б) подаване на възражение;

в) подаване на искания за отмяна на права;

г) подаване на искания за обявяване на недействителност или прехвърляне на марка на ЕС;

д) подаване на молби за регистрация на прехвърляне и формуляра за прехвърляне или документа за прехвърляне, посочен в член 13, параграф 3, буква г) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431;

е) подаване на молби за регистрация на лицензии;

ж) подаване на молби за подновяване на регистрацията на марка на ЕС;

з) подаване на жалба;

и) упълномощаване на представител под формата на индивидуално или генерално пълномощно;

й) подаването до Службата на международна заявка или на следващо наименование съгласно Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, приета в Мадрид на 27 юни 1989 г. ([1])

2. Страните в производството пред Службата могат също така да използват:

а) формуляри, установени с Договора за правото в областта на търговските марки или съобразно препоръките на Асамблеята на Парижкия съюз за закрила на индустриалната собственост;

б) с изключение на формуляра, посочен в параграф 1, буква и), формуляри със същото съдържание и формат като посочените в параграф 1 формуляри.

3. Службата предоставя посочените в параграф 1 формуляри на всички официални езици на Съюза.

Член 66

Съобщения, изпращани от представители

Всяко съобщение, адресирано до Службата от надлежно упълномощен представител, поражда същото действие, каквото би имало ако изхождаше от представляваното лице.

ДЯЛ IX

СРОКОВЕ

Член 67

Изчисляване и продължителност на сроковете

1. Изчисляването на даден срок започва в деня, следващ деня, в който е настъпило съответното събитие, което може да е процедурно действие или изтичане на друг срок. Когато процедурното действие е нотификация, събитието, което се взема под внимание, е получаването на нотифицирания документ, ако не е предвидено друго.

2. Когато срокът се изразява като една година или определен брой години, същият изтича през съответната следваща година през месеца със същото име и в деня със същото число като месеца и деня, в който е настъпило съответното събитие. Когато съответният месец няма ден с такова число, срокът изтича в последния ден от този месец.

3. Когато срокът се изразява като един месец или определен брой месеци, същият изтича през съответния следващ месец в деня със същото число като деня, в който е настъпило съответното събитие. Когато съответният следващ месец няма ден със същото число, срокът изтича в последния ден на този месец.

([1]) ОВ L 296, 14.11.2003 г., стр. 22.

4. Когато срокът е изразен като една седмица или определен брой седмици, той изтича през съответната последваща седмица в деня със същото име като деня, в който е настъпило съответното събитие.

Член 68

Удължаване на сроковете

При условие че с това не се накърняват специфичните или максималните срокове, предвидени в Регламент (ЕО) № 207/2009, Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 или настоящия регламент, Службата може да разпореди удължаване на конкретен срок при наличие на аргументирано искане за тази цел. Искането се подава от заинтересованата страна преди да изтече въпросният срок. Когато в производството участват две или повече страни, Службата може да обвърже удължаването на срока със съгласието на другите страни.

Член 69

Изтичане на сроковете в особени случаи

1. Ако срокът изтича в ден, в който Службата не е отворена за получаване на документи или в който, поради други причини, различни от посочените в параграф 2, в населеното място, където се намира Службата, не се доставя обикновена поща, срокът се удължава до първия ден след това, в който Службата е отворена за получаване на документи и в който се доставя обикновена поща.

2. Ако определен срок изтече в ден, в който има общо прекъсване в доставката на поща в държавата членка, където се намира Службата, или ако и доколкото изпълнителният директор е позволил съобщения да се пращат по електронен път в съответствие с член 79б, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, в който има действително прекъсване на връзката на Службата с тези електронни средства за комуникация, срокът се удължава до първия ден след това прекъсване, в който Службата е отворена за получаване на документи и в който се доставя обикновена поща, или в който е възстановена връзката на Службата с тези електронни средства за комуникация.

ДЯЛ X

ОТМЯНА НА РЕШЕНИЕ

Член 70

Отмяна на решение или заличаване на вписване в регистъра

1. Когато Службата установи по служебен път или въз основа на съответна информация, предоставена от страните в производството, че определено решение или вписване в регистъра подлежи на отмяна или заличаване съгласно член 80 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тя информира засегнатата страна за планираната отмяна или заличаване.

2. Засегнатата страна може да представи бележки по отношение на планираната отмяна или заличаване в определен от Службата срок.

3. Когато засегнатата страна се съгласи с планираната отмяна или заличаване или не представи бележки в указания срок, Службата отменя решението или заличава вписването. Ако засегнатата страна не даде съгласието си за планираната отмяна или заличаване, Службата взима решение за планираната отмяна или заличаване.

4. Ако съществува вероятност планираната отмяна или заличаване да засегне повече от една страна, параграфи 1, 2 и 3 се прилагат *mutatis mutandis*. В тези случаи бележките, представени от една от страните по силата на параграф 3, винаги се съобщават на другата страна или страни, като същите се приканват да представят бележки.

5. Когато отмяната на решение или заличаването на вписване в регистъра засяга решение или вписване, което вече е публикувано, отмяната или заличаването също се публикува.

6. Инстанцията или отделът, който е взел решението, е компетентен относно отмяната или заличаването съгласно параграфи 1—4.

ДЯЛ XI

СПИРАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

Член 71

Спиране на производството

1. По отношение на производствата по възражение, отмяна и обявяване на недействителност и обжалване, компетентният отдел или апелативен състав може да спре производството:

а) служебно, ако спирането е уместно предвид обстоятелствата по случая;

б) въз основа на аргументирано искане на една от страните в производство *inter partes*, ако спирането е уместно предвид обстоятелствата по случая, като се вземат предвид интересите на страните и етапът на производството.

2. По искане и на двете страни в производство *inter partes* компетентният отдел или апелативен състав спира производството за срок, който не може да надвишава шест месеца. Това спиране може да бъде удължено по искане и на двете страни за общ максимален срок до две години.

3. Всички срокове, свързани с въпросното производство, с изключение на сроковете за плащане на приложимата такса, спират да текат, считано от датата на спирането на производството. Без да се засягат разпоредбите на член 137а, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009, сроковете започват да текат отново, считано от деня на подновяване на производството.

4. Когато е подходящо, предвид обстоятелствата по случая, страните могат да бъдат приканени да представят бележките си по отношение на спирането или подновяването на производството.

ДЯЛ XII

ПРЕКЪСВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

Член 72

Възобновяване на производството

1. Когато производството пред Службата е било прекъснато в съответствие с член 82а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, Службата се уведомява за самоличността на лицето, което е упълномощено да продължи производството пред нея в съответствие с член 82а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Службата съобщава на това лице и на всички заинтересовани трети страни, че производството се възобновява от дата, която ще бъде определена от самата нея.

2. Ако в срок от три месеца след прекъсването на производството в съответствие с член 82а, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 Службата не бъде информирана за назначаването на нов представител, тя информира заявителя или притежателя на марката на ЕС за следното:

а) когато се прилага член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, заявката за марка на ЕС ще се счита за оттеглена, ако информацията не бъде представена в срок от два месеца след връчване на съобщението;

б) когато не се прилага член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, производството ще се възобнови със заявителя или притежателя на марката на ЕС, считано от датата на връчване на това съобщение.

3. Сроковете, които са в сила за заявителя или притежателя на марка на ЕС към датата на прекъсване на производството, различни от срока за плащане на таксите за подновяване, започват да текат отново от деня на възобновяване на производството.

ДЯЛ XIII

ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

Член 73

Назначаване на общ представител

1. Ако има повече от един заявител и заявката за марка на ЕС не назовава общ представител, за общ представител се счита първият назован в заявката заявител с постоянен адрес или основно място на стопанска дейност, или реално и стабилно промишлено или търговско предприятие в ЕИП, или неговият представител, ако е назначен такъв. Ако всички заявители са задължени да назначат професионален представител, за общ представител се счита първият назован в заявката професионален представител. Същото важи *mutatis mutandis* за третите страни, които заедно подават възражение или искане за отмяна или за обявяване на недействителност, както и за съвместните притежатели на марка на ЕС.

2. Ако в хода на производството е извършено прехвърляне на повече от едно лице и тези лица не са назначили общ представител, се прилагат разпоредбите на параграф 1. Ако не е възможно такова назначение, Службата изисква от тези лица да назначат общ представител в срок от два месеца. Ако това искане не бъде изпълнено, общият представител се назначава от Службата.

Член 74

Пълномощни

1. Служителите, които представляват физически или юридически лица по смисъла на член 92, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, както и практикуващите юристи и професионалните представители, които фигурират в списъка, воден от Службата в съответствие с член 93, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, представят в Службата подписано пълномощно за добавяне в досието съгласно член 92, параграф 3 и член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, единствено ако Службата изрично го изисква или ако няколко страни участват в производството, в което представителят действа в това си качество пред Службата, и другата страна изрично поиска това.

2. Когато съгласно член 92, параграф 3 или член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 се изисква да бъде представено подписано пълномощно, такова може да бъде представено на всеки от официалните езици на Съюза. Пълномощното може да обхване една или повече заявки или регистрирани марки или може да е под формата на генерално пълномощно, упълномощаващо представителя да действа по всички производства пред Службата, в които упълномощителят е страна.

3. Службата определя срок, в рамките на който да бъде представено пълномощното. Ако пълномощното не се депозира своевременно, производството продължава с представляваното лице. Предприетите от представителя процедурни стъпки, с изключение на подаването на заявката, не се считат за предприети, ако представляваното лице не ги одобри в определен от Службата срок.

4. Параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis* спрямо документ, с който се оттегля пълномощно.

5. Всеки представител, който повече не е упълномощен, запазва качеството си на представител, докато Службата бъде уведомена за прекратяването на неговото пълномощно.

6. Ако в пълномощното не се съдържат разпоредби в противоположен смисъл, то не престава автоматично да бъде валидно пред Службата при смъртта на лицето, което го е дало.

7. Когато назначаването на представител се съобщава на Службата, името и служебният адрес на представителя се посочват в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431. Когато вече назначен представител се явява пред Службата, той посочва името и идентификационния номер, определен за него от Службата. Когато няколко представители са назначени от една и съща страна, те могат да действат съвместно или поотделно, независимо от евентуални разпоредби в противоположен смисъл в техните пълномощни.

8. Назначаването или упълномощаването на асоциация от представители се смята за назначаване или упълномощаване на всеки представител, който практикува в тази асоциация.

Член 75

Изменение на списъка на професионалните представители

1. Съгласно член 93, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 името на професионален представител се заличава автоматично:

а) при смърт или недееспособност на професионалния представител;

б) когато професионалният представител вече не е гражданин на една от държавите — членки на ЕИП, освен ако изпълнителният директор на Службата е предоставил дерогация по силата на член 93, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) когато професионалният представител вече няма място на стопанска дейност или заетост в ЕИП;

г) в случаите, в които професионалният представител е престанал да притежава правото, споменато в член 93, параграф 2, буква в), първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. Вписването на професионален представител временно се заличава от Службата по нейна собствена инициатива в случаите, в които временно са отнети пълномощията му да представлява физически или юридически лица пред Службата за интелектуална собственост на Бенелюкс или пред централното ведомство за индустриална собственост на държава членка, така както е посочено в член 93, параграф 2, буква в), първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009.

3. Ако вече не са налице условията за заличаване, по искане на лицето, чието вписване е било заличено, придружено от удостоверение съгласно член 93, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, името му се вписва отново в списъка на професионалните представители.

4. В случай че настъпването на събития по параграфи 1 и 2 е известно на Службата за интелектуална собственост на Бенелюкс и на централните ведомства за индустриална собственост на съответните държави членка, те информират в най-кратки срокове Службата за тях.

ДЯЛ XIV

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С МЕЖДУНАРОДНАТА РЕГИСТРАЦИЯ НА МАРКИ

Член 76

Колективни и сертификатни марки

1. Без да се засягат разпоредбите на член 154 от Регламент (ЕО) № 207/2009, когато посочваща Съюза международна регистрация се разглежда като колективна марка на ЕС или като сертификатна марка на ЕС в съответствие с член 154а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се издава и нотификация за временен *ex officio* отказ в съответствие с член 33 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1431 в следните случаи:

а) ако е налице едно от основанията за отказ, предвидени в член 68, параграф 1 или 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, във връзка с параграф 3 от същия член, или в член 74в, параграф 1 или 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, във връзка с параграф 3 от същия член;

б) ако правилата за използване на марката не са представени в съответствие с член 154а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. Известието за изменения на правилата за използване на марката съгласно членове 71 и 74е от Регламент (ЕО) № 207/2009 се публикува в Бюлетина на марките на ЕС.

Член 77

Производство по възражение

1. Когато се подава възражение срещу международна регистрация, посочваща Съюза, в съответствие с член 156 от Регламент (ЕО) № 207/2009, възражението съдържа:

а) номера на международната регистрация, срещу която е подадено възражение;

б) посочване на стоките и услугите, изброени в международната регистрация, срещу която е подадено възражение;

в) името на притежателя на международната регистрация;

г) изискванията, предвидени в член 2, параграф 2, букви б)—з) от настоящия регламент.

2. Член 2, параграфи 1, 3 и 4 и членове 3—10 от настоящия регламент се прилагат за целите на производството по възражение, свързано с международни регистрации, посочващи Съюза, при спазване на следните условия:

а) всяко позоваване на заявка за регистрация на марка на ЕС се чете като позоваване на международна регистрация;

б) всяко позоваване на оттегляне на заявка за регистрация на марка на ЕС се чете като позоваване на отказ от международната регистрация по отношение на Съюза;

в) всяко позоваване на заявителя се чете като позоваване на притежателя на международната регистрация.

3. В случай че възражението се подаде преди изтичане на едномесечния период, посочен в член 156, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, възражението се счита за подадено в първия ден след изтичането на едномесечния срок.

4. Когато притежателят на международната регистрация е задължен да бъде представляван в производствата пред Службата в съответствие с член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и притежателят на международната регистрация още не е определил представител по смисъла на член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, съобщението за възражението до притежателя на международната регистрация в съответствие с член 6, параграф 1 от настоящия регламент съдържа искане за назначаването на представител по смисъла на член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 в двумесечен срок от датата на връчване на съобщението.

Когато притежателят на международната регистрация не назначи представител в рамките на този срок, Службата взема решение, с което отказва защитата на международната регистрация.

5. Производството по възражение се спира, ако бъде издаден временен *ex officio* отказ на защита в съответствие с член 154 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Когато временният *ex officio* отказ е довел до решение за отказ на защита на марката, което е станало окончателно, Службата не се произнася с решение, възстановява таксата за възражение и не взима решение относно подялбата на разноските.

Член 78

Нотификация за временен отказ, основан на възражение

1. Когато в Службата е внесено възражение срещу международна регистрация в съответствие с член 156, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, или когато се счита, че е внесено възражение в съответствие с член 77, параграф 3 от настоящия регламент, Службата издава нотификация за временен отказ на защита, основан на възражение, подадено пред Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост („Международното бюро“).

2. Нотификацията за временен отказ на защита, основан на възражение, съдържа:

а) номера на международната регистрация;

б) посочване, че отказът се основава на обстоятелството, че е внесено възражение, заедно с позоваване на разпоредбите на член 8 от Регламент (ЕО) № 207/2009, на които се основава възражението;

в) името и адреса на възразяващата страна.

3. Когато възражението се основава на заявка за марка или регистрация на марка, нотификацията, посочена в параграф 2, съдържа следните данни:

а) датата на подаване, датата на регистрация и датата на приоритета, ако има такъв;

б) входящия номер и регистрационния номер, ако се различават;

в) името и адреса на притежателя;

г) възпроизвеждане на марката;

д) списъка на стоките или услугите, на които се основава възражението.

4. В случай че временният отказ е свързан само с част от стоките или услугите, в нотификацията, посочена в параграф 2, се указват тези стоки и услуги.

5. Службата информира Международното бюро за следното:

а) когато в резултат на производството по възражение временният отказ е бил оттеглен — относно факта, че марката е защитена в Съюза;

б) когато решение за отказ на защита на марката е станало окончателно след обжалване в съответствие с член 58 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или обжалване в съответствие с член 65 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — относно факта, че е отказана защитата на марката в рамките на Съюза;

в) когато отказът, посочен в буква б), се отнася само за част от стоките или услугите — относно стоките или услугите, за които марката е защитена в рамките на Съюза.

6. Когато е издаден повече от един временен отказ за една международна регистрация в съответствие с член 154, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или параграф 1 от настоящия член, информацията по параграф 5 от настоящия член се отнася за общия или частичен отказ на защита на марката по силата на членове 154 и 156 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 79

Акт за предоставяне на защита

1. Когато службата не е издала нотификация за временен *ex officio* отказ в съответствие с член 154 от Регламент (ЕО) № 207/2009, в Службата не е получено възражение в срока за възражение, посочен в член 156, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, и Службата не е издала нотификация за временен *ex officio* отказ в резултат на представените бележки на трети лица, Службата изпраща до Международното бюро акт за предоставяне на защита, в който се посочва, че марката е защитена в Съюза.

2. За целите на член 151, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, актът за предоставяне на защита, посочен в параграф 1 от настоящия член, има същото действие като уверение от Службата за това, че е оттеглено известие за отказ.

ДЯЛ XV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 80

Отмяна

Регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96 се отменят. Те продължават обаче да се прилагат за текущите производства, за които не е приложим настоящият регламент в съответствие с член 81 от него, до приключването на тези производства.

Член 81

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Той се прилага от 1 октомври 2017 г., при следните изключения:

а) членове 2—6 не се прилагат за възраженията, подадени преди горепосочената дата;

б) членове 7 и 8 не се прилагат за производства по възражение, чиято състезателна част е започнала преди горепосочената дата;

в) член 9 не се прилага за спирания, направени преди горепосочената дата;

г) член 10 не се прилага за искания за доказателства за използване, отправени преди горепосочената дата;

д) дял III не се прилага за искания за изменение, отправени преди горепосочената дата;

е) членове 12—15 не се прилагат за искания за отмяна или за обявяване на недействителност или искания за прехвърляне, отправени преди горепосочената дата;

ж) членове 16 и 17 не се прилагат за производства, чиято състезателна част е започнала преди горепосочената дата;

з) член 18 не се прилага за спирания, направени преди горепосочената дата;

и) член 19 не се прилага за искания за доказателства за използване, отправени преди горепосочената дата;

й) дял V не се прилага за жалби, подадени преди горепосочената дата;

к) дял VI не се прилага за устни производства, започнати преди горепосочената дата, или за писмени доказателства, периодът за представянето на които е започнал преди тази дата;

л) дял VII не се прилага за нотификации, направени преди горепосочената дата;

м) дял VIII не се прилага за получени съобщения и формуляри, които са предоставени на разположение преди горепосочената дата;

н) дял IX не се прилага за сроковете, определени преди горепосочената дата;

о) дял X не се прилага за отмяна на взети решения или вписвания в регистъра, направена преди горепосочената дата;

п) дял XI не се прилага за спирания, поискани от страните или наложени от Службата преди горепосочената дата;

р) дял XII не се прилага за производства, прекъснати преди горепосочената дата;

с) член 73 не се прилага за заявки за марка на ЕС, получени преди горепосочената дата;

т) член 74 не се прилага за представители, назначени преди горепосочената дата;

у) член 75 не се прилага за вписвания в списъка на професионалните представители, направени преди горепосочената дата;

ф) дял XIV не се прилага за международни регистрации с посочване на Съюза, направени преди горепосочената дата.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 18 май 2017 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2017/1431 НА КОМИСИЯТА

от 18 май 2017 година

за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Европейския съюз

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

Като взе предвид Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Европейския съюз ([1]), и по-специално член 17, параграф 5б, член 26, параграф 4, член 30, параграф 2, член 33, параграф 4, член 34, параграф 5, член 39, параграф 5, член 44, параграф 9, член 45, параграф 3, член 48, параграф 3, втора алинея, член 48а, параграф 1, член 49, параграф 8, член 50, параграф 5, член 67, параграф 3, член 74б, параграф 3, член 85, параграф 1а, първа алинея, член 89, параграф 4, член 90, параграф 3, член 113, параграф 6, член 119, параграф 10, член 132, параграф 2, втора алинея, член 147, параграф 9, член 148а, параграф 2, член 149, параграф 2, член 153а, параграф 6, член 154, параграф 8, член 158, параграф 4, член 159, параграф 10 и член 161, параграф 6 от него,

като има предвид, че:

(1) С Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета ([2]), кодифициран като Регламент (ЕО) № 207/2009, бе създадена специална система на Съюза за защита на марките, в рамките на която въз основа на заявка до Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост („Службата“) може да бъде получена защита на равнището на Съюза.

(2) С Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) правомощията, предоставени на Комисията по силата на Регламент (ЕО) № 207/2009, се привеждат в съответствие с членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз. С цел да се осигури съгласуваност с новата правна уредба, произтичаща от посоченото привеждане в съответствие, следва да бъдат приети определени правила посредством актове за изпълнение и делегирани актове. Новите правила следва да заменят съществуващите правила, които се съдържат в Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията ([4]), и целят прилагането на Регламент (ЕО) № 207/2009.

(3) От съображения за яснота, правна сигурност и ефикасност и с цел да се улесни подаването на заявки за марки на ЕС, е от съществено значение да се определят по ясен и изчерпателен начин задължителните и незадължителните данни, които трябва да съдържа заявката за марка на ЕС, като същевременно се избегне ненужната административна тежест.

(4) Регламент (ЕО) № 207/2009 вече не съдържа изискване за графично изображение на марката, доколкото това позволява на компетентните органи и на обществеността да определят ясно и точно обекта на защита. Поради това, с цел да се гарантира правната сигурност, е необходимо ясно да се потвърди, че точният обект на изключителното право, предоставено от регистрацията, се определя от изображението. При необходимост изображението следва да бъде допълнено с посочване на вида на съответната марка. В подходящи случаи то може да бъде допълнено от описание на знака. Посочването или описанието трябва да съответстват на изображението.

(5) Освен това, за да се осигури съгласуваност в процеса на подаване на заявка за марка на ЕС и с цел да се увеличи ефективността на проверката за наличие на предходни права върху заявената за регистрация марка, е целесъобразно да се установят общите принципи, с които трябва да бъде съобразено изображението на всяка марка, както и да се определят конкретни правила и изисквания за изображението на някои видове марки с оглед на специфичното естество и характеристики на марката.

(6) Въвеждането на технически алтернативи на графичното изображение в съответствие с новите технологии произтича от необходимостта за модернизация, като при процеса на регистрация се отчитат достиженията в областта на технологиите. В същото време, с цел да се гарантира, че системата на марките на ЕС продължава да бъде

([1]) ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1.
([2]) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1).
([3]) Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (ОВ L 341, 24.12.2015 г., стр. 21).
([4]) Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 1).

оперативно съвместима със системата, установена с Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, приет в Мадрид на 27 юни 1989 г. ([1]) (Мадридския протокол), следва да бъдат определени техническите спецификации за представяне на изображение на марката, включително за представяне на изображения по електронен път. В съответствие с Регламент (ЕО) № 207/2009 и с цел постигане на по-голяма гъвкавост и по-бързо адаптиране към технологичния напредък, изпълнителният директор на Службата следва да определя техническите спецификации за марките, за които заявките са подавани по електронен път.

(7) Целесъобразно е да се рационализира производството, така че да се намали административната тежест при подаването на заявки и обработването на претенциите за приоритет или за предходност. Поради това вече не следва да е необходимо представянето на заверени копия от предишната заявка или регистрация. Освен това в случаите на претенция за приоритет от Службата вече не следва да се изисква да включва в досието копие от по-ранната заявка за марка.

(8) След премахването на изискването за графично изображение на марката някои видове марки могат да бъдат изобразени в електронен формат и съответно тяхното публикуване посредством традиционните средства вече не е подходящо. С цел да се гарантира публикуването на цялата информация относно дадена заявка, което се изисква от съображения за прозрачност и правна сигурност, достъпът до изображението на марката чрез връзка към електронния регистър на Службата следва да бъде признат за валидна форма на изобразяване на знака за целите на публикуването.

(9) По същите причини следва също така Службата да получи правото да издава удостоверения за регистрация, в които възпроизвеждането на марката е заменено с електронна връзка. Освен това, по отношение на удостоверенията, издавани след регистрацията, и с оглед на исканията, отправяни в момент, когато регистрационните данни може да са се променили, е целесъобразно да се предвиди възможност за издаване на актуализирани версии на удостоверенията, в които са посочени съответните последващи вписвания в регистъра.

(10) Практическият опит от прилагането на предишния режим разкри необходимостта от внасяне на повече яснота по отношение на някои разпоредби, по-специално във връзка с частичните прехвърляния и частичните откази, за да се осигури яснота и правна сигурност.

(11) С цел да се гарантира правната сигурност, като същевременно се запази известно ниво на гъвкавост, е необходимо да се установи минималното съдържание на правилата за използване на колективните марки на ЕС и на сертификатните марки на ЕС, предвидени в Регламент (ЕО) № 207/2009, за да се даде възможност на операторите на пазара да се възползват от този нов вид защита на марките.

(12) Максималните тарифи за разноските за представителство, направени от спечелилата страна в производство пред Службата, следва да се определят, като се вземе предвид необходимостта да се гарантира, че другата страна не може да злоупотребява със задължението за заплащане на разноските, наред с другото, и по тактически съображения.

(13) По причини, свързани с ефикасността, следва да бъде разрешено извършването на електронни публикации от Службата.

(14) Необходимо е да се осигури ефективен и ефикасен обмен на информация между Службата и органите на държавите членки в контекста на административното сътрудничество, като надлежно се вземат предвид ограниченията, на които е подчинена проверката на досиета.

(15) Изискванията във връзка с молбите за преобразуване следва да осигурят плавен и ефективен интерфейс между системата на марките на ЕС и националните системи на марките.

(16) С цел да се рационализира производството пред Службата, следва да бъде възможно предоставянето на преводи да се ограничи само до онези части на документите, които имат отношение към производството. За постигането на същата цел на Службата следва да бъде разрешено да изисква доказателство за това, че даден превод съответства на оригинала, само в случай на съмнение.

(17) От съображения за ефективност някои решения на Службата във връзка с възражения или искания за отмяна или за обявяване на недействителност на марка на ЕС следва да се вземат от един-единствен член.

(18) Поради присъединяването на Съюза към Мадридския протокол е необходимо подробните изисквания относно процедурите за международна регистрация на марките да са в пълно съответствие с правилата на този протокол.

([1]) ОВ L 296, 14.11.2003 г., стр. 22.

(19) Подробните правила, установени в настоящия регламент, се отнасят до разпоредбите на Регламент (ЕО) № 207/2009, изменени с Регламент (ЕС) 2015/2424, считано от 1 октомври 2017 г. Поради това е необходимо прилагането на тези правила да се отложи до същата дата. В същото време за някои производства, образувани преди тази дата, следва да продължават да се прилагат до тяхното приключване специфични разпоредби на Регламент (ЕО) № 2868/95.

(20) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по въпросите, свързани с правилата за прилагане,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват правила във връзка със:

а) подробното съдържание на заявката за марка на ЕС, подавана в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост („Службата“);

б) изискваната документация, придружаваща претенциите за приоритет и за предходност на предишна заявка, и доказателствата, които трябва да се представят при претендиране на изложбен приоритет;

в) подробната информация, която трябва да се съдържа в публикацията на заявката за марка на ЕС;

г) съдържанието на обявяването на разделяне на заявка; начина, по който Службата трябва да процедира с това обявяване, и подробната информация, която трябва да се съдържа в публикацията на заявката за разделяне;

д) съдържанието и формата на удостоверението за регистрация;

е) съдържанието на обявяването на разделяне на регистрация и начина, по който Службата трябва да процедира с това обявяване;

ж) подробната информация, която трябва да се съдържа в исканията за промяна и в исканията за промяна на името или адреса;

з) съдържанието на заявката за регистрация на прехвърляне; изискваната документация за установяване на прехвърляне, и начина, по който трябва да се обработват заявките за частични прехвърляния;

и) подробното съдържание на обявяването на отказ и изискваната документация, за да се удостовери съгласието на трето лице;

й) подробното съдържание на правилата за използване на колективната марка на ЕС и правилата за използване на сертификатната марка на ЕС;

к) максималните тарифи за разноските, реално направени за нуждите на производството;

л) някои подробности относно публикуването в Бюлетина на марките на Европейския съюз и в Официалния вестник на Службата;

м) подробните правила за начина, по който Службата и органите на държавите членки трябва да си обменят информация и да отварят досиета за проверка;

н) подробната информация, която трябва да се съдържа в молбите за преобразуване и да се посочва при публикуването на тези молби;

о) степента, до която удостоверителните документи, които се използват в писмените производства пред Службата, могат да се представят на всеки един от официалните езици на Съюза, необходимостта от осигуряване на превод и необходимите стандарти за преводите;

п) решенията, които следва да се вземат от един-единствен член на отдела по споровете или на отдела по отмяна;

р) по отношение на международната регистрация на марки:

i) формуляра, който да се използва за подаване на международна заявка;

ii) фактите и решенията за обявяване на недействителност, които трябва да се нотифицират на Международното бюро, както и подходящия момент за такава нотификация;

iii) подробните изисквания по отношение на молбите за териториално разширяване след международната регистрация;

iv) подробното съдържание на претенцията за предходност за международна регистрация и подробностите относно информацията, която следва да се нотифицира на Международното бюро;

v) подробното съдържание на нотификацията за служебен временен отказ на защита, която трябва да се изпрати на Международното бюро;

vi) подробното съдържание на актовете за окончателно предоставяне на защита или за отказ на защита;

vii) подробното съдържание на нотификацията за обявяване на недействителност;

viii) подробното съдържание на молбите за преобразуване на международна регистрация и на публикацията на тези молби;

ix) подробното съдържание на молбата за преобразуване.

ДЯЛ II

ПРОЦЕДУРА ЗА ПОДАВАНЕ НА ЗАЯВКА

Член 2

Съдържание на заявката

1. Заявката за марка на ЕС съдържа:

а) искане за регистрация на марката като марка на ЕС;

б) името и адреса на заявителя и държавата, в която се намира неговият постоянният адрес, седалище или предприятие. Физическите лица се посочват с тяхното фамилно и собствено име или имена. Юридическите лица, както и органите, попадащи в обхвата на член 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се посочват с официалното им наименование и с уточняване на правната им форма, която може да бъде съкратена по общоприет начин. Националният идентификационен номер на дружеството също може да се посочи, ако е наличен. Службата може да изиска от заявителя да посочи телефонни номера или данни за връзка по електронен път съгласно определеното от изпълнителния директор. По принцип за всеки заявител се посочва само един адрес. В случай че са посочени няколко адреса, се взима под внимание единствено адресът, поставен на първо място, освен ако заявителят е посочил един от тези адреси като адрес за кореспонденция. Когато Службата вече е предоставила идентификационен номер, достатъчно е заявителят да посочи този номер и името на заявителя;

в) списък на стоките или услугите, за които се отнася заявката за регистрация на марката, в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009. Този списък може да бъде подбран, изцяло или отчасти, от база данни с приемливи условия, предоставена от Службата;

г) изображение на марката в съответствие с член 3 от настоящия регламент;

д) ако заявителят е назначил представител — името и служебния адрес на представителя или идентификационния номер в съответствие с буква б); ако представителят има повече от един служебни адреси или ако заявителят е посочил два или повече представители, имащи различни служебни адреси, като адрес за кореспонденция се приема единствено адресът, поставен на първо място, освен ако в заявката е посочено кой от тези адреси да се използва като адрес за кореспонденция;

е) ако се претендира приоритет на предишна заявка съгласно член 30 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — съответна декларация, в която се упоменава датата, на която е направена тази заявка, и държавата, в която или за която тя е подадена;

ж) ако се претендира изложбен приоритет съгласно член 33 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — съответна декларация, в която се упоменава наименованието на изложбата и датата на първото представяне на стоките или услугите;

з) ако при подаването на заявката се претендира предходност съгласно член 34, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на една или повече по-ранни марки, регистрирани в държава членка, включително на марка, регистрирана в страните от Бенелюкс или регистрирана по силата на международни договорености, валидни в дадена държава членка — съответна декларация, в която се посочват държавата членка или държавите членки, в които или за които е регистрирана по-ранната марка; датата, от която съответната регистрация е в сила; номерът на съответната регистрация, както и стоките или услугите, за които е регистрирана марката. Такава декларация може да бъде подадена и в срока, посочен в член 34, параграф 1а от Регламент (ЕО) № 207/2009;

и) когато е приложимо, декларация, че заявката е за регистрация на колективна марка на ЕС съгласно член 66 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или за регистрация на сертификатна марка на ЕС съгласно член 74а от Регламент (ЕО) № 207/2009;

й) посочване на езика, на който е била подадена заявката, и на втория език съгласно член 119, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

к) подпис на заявителя или на негов представител в съответствие с член 63, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 на Комисията ([1]);

л) когато е приложимо, искането за съставяне на доклада с резултатите от търсенето, посочен в член 38, параграф 1 или 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

2. Заявката може да включва претенция, че в резултат на използването му знакът е придобил отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, както и посочване дали тази претенция е считана за основна или субсидиарна. Такава претенция може да бъде предявена и в срока, посочен в член 37, параграф 3, второ изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009.

3. Заявката за колективна марка на ЕС или сертификатна марка на ЕС може да включва правила за използването ѝ. Когато тези правила не са включени в заявката, те се представят в срока, посочен в член 67, параграф 1 и член 74б, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

4. Ако има повече от един заявител, в заявката може да бъде посочен само един заявител или представител в качеството на общ представител.

Член 3

Изображение на марката

1. Марката се изобразява в подходяща форма, като се използва общодостъпна технология, при условие че може да бъде възпроизведена в регистъра по ясен, точен, автономен, лесно достъпен, понятен, устойчив и обективен начин, така че да се даде възможност на компетентните органи и на обществеността да определят ясно и точно обекта на защитата, която се предоставя на притежателя на марката.

2. Изображението на марката определя обекта на регистрацията. Когато изображението се придружава от описание в съответствие с параграф 3, буква г), буква д), буква е), подточка ii), буква з) или параграф 4, това описание следва да съответства на изображението и да не разширява неговия обхват.

3. Когато заявката се отнася до някой от видовете марки, изброени в букви а)—й), тя съдържа посочване в този смисъл. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1 или 2, видът на марката и нейното изображение си съответстват, както следва:

а) в случай на марка, състояща се изключително от думи или букви, цифри, други стандартни типографски знаци или комбинация от тях (словна марка), марката се изобразява чрез възпроизвеждане на знака в стандартното му словно изписване и оформление, без какъвто и да било графичен елемент или цвят;

б) в случай на марка, при която са използвани нестандартни знаци, стил или оформление, или графичен елемент или цвят (фигуративна марка), включително марки, които се състоят изключително от фигуративни елементи или съчетание от словни и фигуративни елементи, марката се изобразява чрез възпроизвеждане на знака с всички негови елементи и, когато е приложимо, неговите цветове;

([1]) Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 на Комисията от 18 май 2017 г. за допълнение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Европейския съюз и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2868/95 и (ЕО) № 216/96 на Комисията (вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник).

в) в случай на марка, състояща се от или включваща триизмерна форма, включително контейнери, опаковки, самия продукт или техния външен вид (триизмерна марка), марката се изобразява чрез графично възпроизвеждане на формата, включително компютърно генерирано изображение, или фотографско възпроизвеждане. Графичното или фотографското възпроизвеждане може да съдържа различни изгледи. Когато изображението не се предоставя по електронен път, то може да включва до шест различни изгледа;

г) в случай на марка, състояща се от специфичния начин, по който марката се поставя или прикрепя върху продукта (позиционна марка), марката се изобразява чрез възпроизвеждане, което посочва по подходящ начин разположението на марката и нейния размер или пропорции по отношение на съответните стоки. Елементите, които не са част от предмета на регистрацията, се отграничават визуално, като се представят за предпочитане чрез прекъснати или пунктирани линии. Изображението може да бъде придружено от описание, в което подробно се обяснява по какъв начин знакът се поставя върху стоките;

д) в случай на марка, състояща се изключително от набор от елементи, които се повтарят равномерно (марка с мотиви), марката се изобразява чрез възпроизвеждане, показващо повтарящия се мотив. Изображението може да бъде придружено от описание, в което подробно се обяснява начинът, по който елементите се повтарят равномерно;

е) в случай на марка, състояща се от цвят/цветове,

i) когато марката е съставена изключително от един цвят без очертания, тя се изобразява чрез възпроизвеждане на цвета и посочване на този цвят чрез препратка към общоприет цветен код;

ii) когато марката е съставена изключително от комбинация от цветове без очертания, тя се изобразява чрез възпроизвеждане, показващо систематичното подреждане на комбинацията от цветове по еднакъв и предварително определен начин и посочване на тези цветове чрез препратка към общоприет цветен код. Също така може да бъде добавено описание, в което подробно се посочва систематичното подреждане на цветовете;

ж) в случай на марка, състояща се изключително от звук или комбинация от звуци (звукова марка), марката се представя чрез аудио файл, в който се възпроизвежда звукът, или чрез точно представяне на звука с музикални ноти;

з) в случай на марка, състояща се от или включваща движение или промяна в позицията на елементите на марката (марка на движение), марката се представя чрез видео файл или чрез поредица от последователни неподвижни изображения, представящи движението или промяната в позицията. При използването на неподвижни изображения те може да бъдат номерирани или придружени от описание, обясняващо последователността;

и) в случай на марка, състояща се от или включваща комбинация от изображение и звук (мултимедийна марка), марката се представя чрез аудио-визуален файл, в който се съдържа комбинацията от изображението и звука;

й) в случай на марка, състояща се от елементи с холографски характеристики (холограмна марка), марката се представя чрез видео файл или графично или фотографско възпроизвеждане, съдържащо изгледите, които са необходими, за да се идентифицира в достатъчна степен холографският ефект в неговата цялост.

4. Когато марката не е обхваната от нито един от видовете, изброени в параграф 3, нейното изображение следва да отговаря на стандартите, посочени в параграф 1, и може да се придружава от описание.

5. Когато изображението се предоставя по електронен път, изпълнителният директор на Службата определя форматите и размера на електронния файл, както и евентуалните други относими технически спецификации.

6. Когато изображението не се предоставя по електронен път, марката се възпроизвежда на един-единствен отделен лист хартия, приложен към листа, на който фигурира текстът на заявката. Листът, върху който се възпроизвежда марката, съдържа всички необходими изгледи или изображения и не трябва да е по-голям от формат DIN A4 (с височина 29,7 cm и широчина 21 cm). От всички страни трябва да има поле, отстоящо на минимум 2,5 cm от края на листа.

7. Когато не е очевидна, правилната позиция на марката се обозначава, като се добавят думите „горен край“ при всяко възпроизвеждане.

8. Възпроизвеждането на марката трябва да е с такова качество, че да може да бъде:

а) намалено до размер, не по-малък от 8 cm на широчина и 8 cm на височина; или

б) увеличено до размер, не по-голям от 8 cm на широчина и 8 cm на височина.

9. Предоставянето на мостра или образец не представлява подходящо изображение на марката.

Член 4

Претендиране на приоритет

1. Ако при подаването на заявката се претендира приоритет съгласно член 30 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на една или няколко предходни заявки, заявителят разполага с тримесечен срок, считано от датата на подаване, за да посочи входящия номер на предходната заявка и да предостави копие от същата. В това копие се посочва датата на подаване на предходната заявка.

2. Ако езикът на предходната заявка, за която се претендира приоритет, не е един от езиците на Службата, заявителят трябва, ако това се изисква от Службата, да ѝ предостави превод на предходната заявка на езика на Службата, използван като първи или втори език на заявката, в определения от Службата срок.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis*, когато претенцията за приоритет е свързана с една или повече предходни регистрации.

Член 5

Изложбен приоритет

Ако при подаването на заявката се претендира изложбен приоритет съгласно член 33, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, заявителят разполага с тримесечен срок, считано от датата на подаване, за да подаде удостоверение, издадено при изложбата от органа, отговарящ за закрилата на индустриалната собственост на изложбата. С това удостоверение се удостоверява, че марката е била използвана за стоките или услугите, обхванати от заявката. В него също така се посочват датата на откриване на изложбата и датата на първото публично използване, ако е различна от датата на откриване на изложбата. Удостоверението е придружено от описание на реалното използване на марката, надлежно удостоверено от горепосочения орган.

Член 6

Претендиране на предходност на национална марка преди регистрацията на марка на ЕС

Когато в съответствие с член 34, параграф 1а от Регламент (ЕО) № 207/2009 се претендира предходност на по-рано регистрирана марка съгласно посоченото в член 34, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, заявителят представя копие от съответната регистрация в срок от три месеца от получаването на претенцията за предходност от Службата.

Член 7

Съдържание на публикацията на заявката

Публикацията на заявката съдържа следните данни:

а) името и адреса на заявителя;

б) когато е приложимо, името и служебния адрес на посочения от заявителя представител, различен от посочения в член 92, параграф 3, първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009. Когато е посочен повече от един представител с един и същи служебен адрес, се публикуват само името и служебният адрес на поставения на първо място представител, следвани от думите „и други“. Когато са посочени двама или повече представители с различни служебни адреси, се публикува единствено адресът за кореспонденция, определен съгласно член 2, параграф 1, буква д) от настоящия регламент. Когато в съответствие с член 74, параграф 8 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 е посочено сдружение от представители, се публикуват само името и служебният адрес на сдружението;

в) изображението на марката, заедно с елементите и описанията, посочени в член 3, когато това е приложимо. Когато изображението е било представено под формата на електронен файл, до него се осигурява достъп чрез връзка към този файл;

г) списъка на стоките или услугите, групирани по класове съгласно Класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа от посочената класификация, към който принадлежи групата стоки или услуги, и се следва редът на представяне на класовете в самата класификация;

д) датата на подаване и входящия номер;

е) когато е приложимо, данни за претенцията за приоритет, подадена от заявителя съгласно член 30 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

ж) когато е приложимо, данни за претенцията за изложбен приоритет, подадена от заявителя съгласно член 33 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

з) когато е приложимо, данни за претенцията за предходност, подадена от заявителя съгласно член 34 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

и) когато е приложимо, декларация съгласно член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, че в резултат на използването ѝ марката е придобила отличителен характер за стоките или услугите, за които се иска регистрацията;

й) когато е приложимо, декларация, че заявката се отнася за колективна марка на ЕС или сертификатна марка на ЕС;

к) посочване на езика, на който е подадена заявката, и на втория език, който заявителят е посочил в съответствие с член 119, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

л) когато е приложимо, декларация за това, че заявката произтича от преобразуването на международна регистрация, посочваща Съюза съгласно член 161, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, заедно с датата на международната регистрация съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или датата, на която териториалното разширяване за Съюза, извършено след международната регистрация съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, е вписано в международния регистър, и, когато е приложимо, датата на приоритета на международната регистрация.

Член 8

Разделяне на заявката

1. Обявяването на разделянето на заявката съгласно член 44 от Регламент (ЕО) № 207/2009 трябва да съдържа:

а) входящия номер на заявката;

б) името и адреса на заявителя в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от настоящия регламент;

в) списъка на стоките или услугите, които се включват в заявката за разделяне, или когато е необходимо разделяне в повече от една заявка за разделяне — списъка на стоките или услугите за всяка заявка за разделяне;

г) списъка на стоките или услугите, които остават в първоначалната заявка.

2. Службата създава отделно досие за всяка заявка за разделяне, което се състои от пълно копие на досието за първоначалната заявка, включително обявяването на разделянето и кореспонденцията, свързана с него. Службата определя нов номер на заявка за всяка заявка за разделяне.

3. Публикацията на всяка заявка за разделяне съдържа данните и реквизитите, посочени в член 7.

ДЯЛ III

ПРОЦЕДУРА ПО РЕГИСТРАЦИЯ

Член 9

Удостоверение за регистрация

Удостоверението за регистрация, издавано в съответствие с член 45, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, съдържа вписванията в регистъра, изброени в член 87, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, и декларация, че тези вписвания действително са направени в регистъра. Когато изображението на марката се представя под формата на

електронен файл, до него се осигурява достъп чрез връзка към този файл; Удостоверението се допълва, когато е приложимо, от извлечение, в което са указани всички данни, подлежащи на вписване в регистъра в съответствие с член 87, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, и декларация, че тези вписвания действително са направени в регистъра.

Член 10

Съдържание на искането за промяна на регистрация

Искането за промяна на регистрацията съгласно член 48, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 съдържа:

а) регистрационния номер на марката на ЕС;

б) името и адреса на притежателя на марката на ЕС в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от настоящия регламент;

в) указване на елемента от изображението на марката на ЕС, който трябва да бъде променен, както и същия елемент в променения му вариант в съответствие с член 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

г) променената изображение на марката на ЕС в съответствие с член 3 от настоящия регламент.

Член 11

Обявяване на разделянето на регистрация

1. Обявяването на разделянето на регистрация съгласно член 49, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 съдържа:

а) регистрационния номер на марката на ЕС;

б) името и адреса на притежателя на марката на ЕС в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от настоящия регламент;

в) списъка на стоките или услугите, които се включват в отделно обособената регистрация, или когато е необходимо разделяне в повече от една отделно обособена регистрация — списъка на стоките или услугите за всяка отделно обособена регистрация;

г) списъка на стоките или услугите, които остават в първоначалната регистрация.

2. Службата създава отделно досие за отделно обособената регистрация, което се състои от пълно копие на досието за първоначалната регистрация, включително обявяването на разделянето и кореспонденцията, свързана с него. Службата определя нов регистрационен номер за отделно обособената регистрация.

Член 12

Съдържание на искането за промяна на името или адреса на притежателя на марка на ЕС или на заявителя на марка на ЕС

Искането за промяна на името или адреса на притежателя на регистрирана марка на ЕС съгласно член 48а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 съдържа:

а) регистрационния номер на марката на ЕС;

б) името и адреса на притежателя на марката на ЕС, както са вписани в регистъра, освен ако Службата вече е предоставила идентификационен номер на притежателя, в който случай е достатъчно заявителят да посочи този номер и името на притежателя;

в) посочване на новото име или новия адрес на притежателя на марката на ЕС в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от настоящия регламент.

Букви б) и в) от първата алинея се прилагат *mutatis mutandis* за целите на искането за промяна на името или адреса на заявителя на марка на ЕС. Това искане трябва да съдържа и номера на заявката.

ДЯЛ IV

ПРЕХВЪРЛЯНЕ

Член 13

Заявка за регистрация на прехвърляне

1. Заявката за регистрация на прехвърляне съгласно член 17, параграф 5а от Регламент (ЕО) № 207/2009 съдържа:

а) регистрационния номер на марката на ЕС;

б) данните на новия притежател в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от настоящия регламент;

в) данните за регистрираните стоки или услуги, за които се отнася прехвърлянето, в случай че последното не се отнася за всички регистрирани стоки или услуги;

г) доказателства, надлежно установяващи прехвърлянето, в съответствие с член 17, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

д) когато е приложимо, името и служебния адрес на представителя на новия притежател в съответствие с член 2, параграф 1, буква д) от настоящия регламент.

2. Букви от б)—д) от параграф 1 се прилагат *mutatis mutandis* за целите на заявката за регистрация на прехвърлянето на заявка за марка на ЕС.

3. За целите на параграф 1, буква г) всяко от изброените по-долу представлява достатъчно доказателство за прехвърляне:

а) подписването на заявката за регистрация на прехвърлянето от регистрирания притежател или негов представител и от правоприемника или негов представител;

б) когато заявката е подадена от регистрирания притежател или негов представител — декларация, подписана от правоприемника или негов представител, че той е съгласен с регистрацията на прехвърлянето;

в) ако заявката за регистрация е подадена от правоприемника — декларация, подписана от регистрирания притежател или негов представител, че регистрираният притежател дава съгласието си за регистрацията на правоприемника;

г) подписването от регистрирания притежател или негов представител и от правоприемника или негов представител на попълнен формуляр или документ за прехвърлянето съгласно предвиденото в член 65, параграф 1, буква д) от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430.

Член 14

Обработване на заявките за частични прехвърляния

1. В случай че заявката за регистрация на прехвърляне се отнася само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката, заявителят разпределя стоките или услугите, включени в първоначалната регистрация, между остатъка от регистрацията и заявката за частично прехвърляне по такъв начин, че стоките или услугите в остатъка от регистрацията и новата регистрация да не се припокриват.

2. Службата създава отделно досие за новата регистрация, което се състои от пълно копие на досието за първоначалната регистрация, включително заявката за регистрация на частичното прехвърляне и кореспонденцията, свързана с нея. Службата определя нов регистрационен номер за новата регистрация.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis* за целите на заявката за регистрация на прехвърлянето на заявка за марка на ЕС. Службата определя нов номер на заявка за новата заявка за марка на ЕС.

ДЯЛ V

ОТКАЗ

Член 15

Отказ

1. Обявяването на отказа съгласно член 50, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 съдържа:

а) регистрационния номер на марката на ЕС;

б) името и адреса на притежателя в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от настоящия регламент;

в) в случай че отказът се отнася само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката — посочване на стоките или услугите, за които регистрираната марка се запазва.

2. В случай че в регистъра е вписано право на трето лице във връзка с марката на ЕС, декларацията за съгласие с отказа, подписана от титуляря на това право или негов представител, се счита за достатъчно доказателство за съгласието на третото лице с отказа.

ДЯЛ VI

КОЛЕКТИВНИ МАРКИ И СЕРТИФИКАТНИ МАРКИ НА ЕС

Член 16

Съдържание на правилата за използване на колективните марки на ЕС

Правилата за използване на колективните марки на ЕС, посочени в член 67, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, уточняват:

а) името на заявителя;

б) целта на сдружението или целта, за която е създадено юридическото лице, учредено по силата на публичното право;

в) органите, упълномощени да представляват сдружението или юридическото лице, учредено по силата на публичното право;

г) в случай на сдружение — условията за членство;

д) изображение на колективната марка на ЕС;

е) лицата, на които се предоставя разрешение да използват колективната марка на ЕС;

ж) когато е необходимо, условията за използване на колективната марка на ЕС, включително съответните санкции;

з) стоките или услугите, обхванати от колективната марка на ЕС, включително, когато е целесъобразно, всякакви ограничения, въведени вследствие на прилагането на член 7, параграф 1, буква й), к) или л) от Регламент (ЕО) № 207/2009;

и) когато е необходимо, разрешението, предвидено в член 67, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 17

Съдържание на правилата за използване на сертификатните марки на ЕС

Правилата за използване на сертификатните марки на ЕС, посочени в член 74б от Регламент (ЕО) № 207/2009, уточняват:

а) името на заявителя;

б) декларация, че заявителят отговаря на изискванията, установени в член 74а, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) изображение на сертификатната марка на ЕС;

г) стоките или услугите, обхванати от сертификатната марка на ЕС;

д) характеристиките на стоките или услугите, които трябва да бъдат удостоверени със сертификатната марка на ЕС, като например материала, начина на производство на стоките или изпълнение на услугите, качеството или точността;

е) условията за използване на сертификатната марка на ЕС, включително съответните санкции;

ж) лицата, на които се предоставя разрешение да използват сертификатната марка на ЕС;

з) начина, по който сертифициращият орган следва да тества тези характеристики и да упражнява надзор върху използването на сертификатната марка на ЕС.

ДЯЛ VII

РАЗНОСКИ

Член 18

Максимални тарифи за разноските

1. Разноските, посочени в член 85, параграф 1а, първа алинея от Регламент (ЕО) № 207/2009, се поемат от губещата страна въз основа на следните максимални тарифи:

а) когато спечелилата страна не е представлявана — пътните и дневните разходи на тази страна за един човек за двупосочно пътуване между мястото на пребиваване или на стопанска дейност и мястото, където се провежда устното производство съгласно член 49 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430, както следва:

i) цената на пътуване с влак в първа класа, включително обичайните допълнителни транспортни такси, когато общото разстояние с железопътен транспорт не надвишава 800 km, или цената на пътуване със самолет в туристическа класа, когато общото разстояние с железопътен транспорт надвишава 800 km или маршрутът включва прекосяване на море;

ii) дневните разходи се изчисляват в съответствие с член 13 от приложение VII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и Условията за работа на другите служители на Съюза, установени в Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета ([1]);

б) пътните разходи на представителите по смисъла на член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — в размера, предвиден в буква а), подточка i) от настоящия параграф;

в) разходите за представителство по смисъла на член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, направени от спечелилата страна, както следва:

i) в производство по възражение: 300 EUR;

ii) в производство по отмяна или за обявяване на недействителност на марка на ЕС: 450 EUR;

iii) в производство по обжалване: 550 EUR;

iv) когато е проведено устно производство, на което страните са били призовани в съответствие с член 49 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 — сумата, посочена в точки i), ii) или iii), увеличена с 400 EUR.

2. Когато има няколко заявители или титуляри на заявката за марка на ЕС или регистрацията на марка на ЕС, или когато има няколко възразяващи страни или няколко страни, искащи отмяна или обявяване на недействителност, които съвместно са подали възражението или искането за отмяна или за обявяване на недействителност, губещата страна поема разноските, посочени в параграф 1, буква а), само за едно лице.

3. Когато спечелилата страна е представлявана от повече от един представител по смисъла на член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, губещата страна поема разноските, посочени в параграф 1, букви б) и в) от настоящия член, само за едно лице.

([1]) ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

4. Губещата страна не е задължена да възстанови на спечелилата страна свързаните с производството пред Службата разноски, разходи и такси, различни от посочените в параграфи 1, 2 и 3.

ДЯЛ VIII

ПЕРИОДИЧНИ ПУБЛИКАЦИИ

Член 19

Периодични публикации

1. Когато определени данни са публикувани в Бюлетина на марките на ЕС в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 207/2009, на Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 или на настоящия регламент, датата на изданието, указана в бюлетина, се счита за дата на публикуването на данните.

2. Ако вписаните данни относно регистрацията на марка не съдържат никакви промени в сравнение с публикацията на заявката, публикуването на тези данни се извършва чрез препратка към данните, които се съдържат в публикацията на заявката.

3. Службата може да осигури публичен достъп до изданията на Официалния вестник на Службата по електронен път.

ДЯЛ IX

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 20

Обмен на информация между Службата и органите на държавите членки

1. Без да се засягат разпоредбите на член 123в от Регламент (ЕО) № 207/2009, при поискване Службата и централните бюра по индустриална собственост на държавите членки, включително Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, взаимно си съобщават съществена информация относно подаването на заявки за марки на ЕС или национални марки и относно свързаните с тези заявки производства, както и за регистрираните в резултат на това марки.

2. Службата и съдилищата или органите на държавите членки обменят информация помежду си за целите на Регламент (ЕО) № 207/2009 пряко или чрез централните бюра за индустриална собственост на държавите членки.

3. Разходите за съобщенията по параграфи 1 и 2 са за сметка на органа, който извършва съобщенията. Тези съобщения са освободени от такси.

Член 21

Отваряне на досиета за проверка

1. Проверката на досиета във връзка със заявки за марки на ЕС или регистрирани марки на ЕС от съдилищата или органите на държавите членки се прави, като за тази цел се използват оригиналните документи или техни копия, или технически средства за съхранение, ако досиетата са архивирани по такъв начин.

2. В момента на предаването на досиета, свързани със заявени или регистрирани марки на ЕС, или копия от тях на съдилищата или на прокуратурите на държавите членки, Службата посочва ограниченията, на които подлежи проверката на досиетата съгласно член 88 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

3. Съдилищата или прокуратурите на държавите членки могат в рамките на производствата пред тях да отварят за проверка от трети лица досиета или копия от тях, предоставени им от Службата. Тази проверка се урежда от член 88 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

ДЯЛ X

ПРЕОБРАЗУВАНЕ

Член 22

Съдържание на молбата за преобразуване

Молбата за преобразуване на заявка за марка на ЕС или на регистрирана марка на ЕС в заявка за национална марка съгласно член 112 от Регламент (ЕО) № 207/2009 съдържа:

а) името и адреса на заявителя, искащ преобразуване, в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от настоящия регламент;

б) входящия номер на заявката за марка на ЕС или регистрационния номер на марката на ЕС;

в) посочване на основанието за преобразуване съгласно член 112, параграф 1, буква а) или б) от Регламент (ЕО) № 207/2009;

г) посочване на държавата членка или държавите членки, по отношение на които се иска преобразуването;

д) когато молбата не се отнася за всички стоки или услуги, за които е подадена заявката или за които е регистрирана марката на ЕС — посочване на стоките или услугите, за които се иска преобразуване, а когато се иска преобразуване по отношение на повече от една държава членка и списъкът на стоките или услугите не е един и същ за всички държави членки — посочване на съответните стоки или услуги за всяка държава членка;

е) когато се иска преобразуване съгласно член 112, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на основание факта, че действието на марката на ЕС е било преустановено вследствие на решение на съд, компетентен в областта на марките на ЕС — посочване на датата, на която решението е станало окончателно, както и копие на решението, което може да бъде подадено на езика, на който е постановено.

Член 23

Съдържание на публикацията на молбата за преобразуване

Публикацията на молбата за преобразуване в съответствие с член 113, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 съдържа:

а) входящия номер или регистрационния номер на марката на ЕС, за която се иска преобразуване;

б) препратка към предишната публикация на молбата или към регистрацията в Бюлетина на марките на ЕС;

в) посочване на държавата членка или държавите членки, по отношение на които се иска преобразуването;

г) когато молбата не се отнася за всички стоки или услуги, за които е подадена заявката или за които е регистрирана марката на ЕС — посочване на стоките или услугите, за които се иска преобразуване;

д) когато се иска преобразуване по отношение на повече от една държава членка и списъкът на стоките или услугите не е един и същ за всички държави членки — посочване на съответните стоки или услуги за всяка държава членка;

е) датата на молбата за преобразуване.

ДЯЛ XI

ЕЗИЦИ

Член 24

Представяне на удостоверителни документи в писменото производство

Освен ако е предвидено друго в настоящия регламент или в Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430, удостоверителните документи, които се използват в писменото производство пред Службата, могат да се представят на всеки от официалните езици на Съюза. Когато езикът на тези документи не е езикът на производството, определен в съответствие с член 119 от Регламент (ЕО) № 207/2009, Службата може служебно или по мотивирано искане на другата страна да изиска да се представи превод на този език в определен от нея срок.

Член 25

Стандарти за преводите

1. Когато на Службата трябва да се представи превод на документ, преводът трябва да посочва документа, за който се отнася, и да възпроизвежда структурата и съдържанието на оригиналния документ. Когато дадена страна е посочила, че само някои части от документа са относими, преводът може да бъде сведен до тези части.

2. Освен ако е предвидено друго в Регламент (ЕО) № 207/2009, в Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430 или в настоящия регламент, се смята, че даден документ, за който трябва да се представи превод, не е получен от Службата в следните случаи:

а) когато преводът е получен от Службата след изтичането на съответния срок за представяне на оригиналния документ или на превода;

б) когато удостоверението, посочено в член 26 от настоящия регламент, не е подадено в определения от Службата срок.

Член 26

Правна автентичност на преводите

При отсъствие на доказателства или данни за противното, Службата презумира, че даден превод съответства на оригиналния текст. В случай на съмнение Службата може да изиска представянето в определен срок на удостоверение, че преводът съответства на оригиналния текст.

ДЯЛ XII

ОРГАНИЗАЦИЯ НА СЛУЖБАТА

Член 27

Решения на отдела по споровете или на отдела по отмяна, взети от един-единствен член

Съгласно член 132, параграф 2 или член 134, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, един-единствен член на отдела по споровете или на отдела по отмяна взема следните решения:

а) решения за разпределяне на разноските;

б) решения за определяне на размера на разноските, които трябва да се възстановят съгласно член 85, параграф 6, първо изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) решения за прекратяване на производството или решения, потвърждаващи, че липсва основание за произнасяне на решение по същество;

г) решения за отхвърляне на възражение като недопустимо преди изтичането на срока, посочен в член 6, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430;

д) решения за спиране на производството;

е) решения за обединяване или разделяне на няколко възражения съгласно член 9, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430.

ДЯЛ XIII

ПРОЦЕДУРИ ВЪВ ВРЪЗКА С МЕЖДУНАРОДНАТА РЕГИСТРАЦИЯ НА МАРКИ

Член 28

Формуляр, който се използва за подаване на международна заявка

Предоставяният от Службата формуляр за подаване на международна заявка съгласно член 147, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 включва всички елементи на официалния формуляр, предоставян от Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост („Международното бюро“). Заявителите могат да използват и официалния формуляр, предоставян от Международното бюро.

Член 29

Факти и решения за обявяване на недействителност, които трябва да се нотифицират на Международното бюро

1. Службата нотифицира Международното бюро в срок от пет години от датата на международната регистрация в следните случаи:

а) когато заявката за марка на ЕС, на която се основава международната регистрация, е оттеглена, се счита за оттеглена или е отказана с окончателно решение по отношение на всички или някои от стоките или услугите, изброени в международната регистрация;

б) когато марката на ЕС, на която се основава международната регистрация, е обезсилена поради това, че е била предмет на отказ, не е била подновена, е отменена, или е обявена за недействителна от Службата с окончателно решение или с решение на съд, компетентен в областта на марките на ЕС, въз основа на насрещен иск, предявен в производство за нарушение, по отношение на всички или някои от стоките или услугите, изброени в международната регистрация;

в) когато заявката за марка на ЕС или марката на ЕС, на която се основава международната регистрация, е разделена на две заявки или регистрации.

2. Нотификацията, посочена в параграф 1, включва:

а) номера на международната регистрация;

б) името на притежателя на международната регистрация;

в) фактите и решенията, засягащи основната заявка или регистрация, както и датата на настъпване на тези факти и на влизане в сила на тези решения;

г) в случая, посочен в параграф 1, буква а) или б) — искането за отмяна на международната регистрация;

д) когато актът, посочен в параграф 1, буква а) или б), засяга основната заявка или основната регистрация единствено по отношение на някои от стоките или услугите — тези стоки или услуги, или стоките или услугите, които не са засегнати;

е) в случая, посочен в параграф 1, буква в) — номера на всяка от съответните заявки за марка на ЕС или регистрации.

3. Службата нотифицира Международното бюро в края на период от пет години от датата на международната регистрация в следните случаи:

а) когато е внесена жалба срещу решение на проверител да отхвърли заявката за марка на ЕС, на която се основава международната регистрация, съгласно член 37 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

б) когато е подадено възражение срещу заявка за марка на ЕС, на която се основава международната регистрация;

в) когато срещу заявката за марка на ЕС, на която се основава международната регистрация, е подадено искане за отмяна или за обявяване на недействителност;

г) когато в регистъра на марките на ЕС е отбелязано, че пред съд, компетентен в областта на марките на ЕС, е предявен насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност на марка на ЕС, на която се основава международната регистрация, но в регистъра все още не е посочено решението на този съд по насрещния иск.

4. След като производството, посочено в параграф 3, приключи с окончателно решение или вписване в регистъра, Службата нотифицира Международното бюро в съответствие с параграф 2.

5. За целите на параграфи 1 и 3 марка на ЕС, на която се основава международната регистрация, включва регистрация на марка на ЕС, която произтича от заявка за марка на ЕС, на която се основава международната заявка.

Член 30

Молба за териториално разширяване след международната регистрация

1. Молбата за териториално разширяване, подадена в Службата съгласно член 149, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009, трябва да отговаря на следните изисквания:

а) тя се подава чрез използване на един от формулярите, посочени в член 31 от настоящия регламент, и съдържа всички данни и информация, които се изискват с този формуляр;

б) в нея се посочва номерът на международната регистрация, за която се отнася;

в) списъкът на стоките или услугите е обхванат от списъка на стоките или услугите, който се съдържа в международната регистрация;

г) въз основа на посоченото в международния формуляр, заявителят има право да извърши посочване чрез Службата след международната регистрация в съответствие с член 2, параграф 1, подточка ii) и член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол.

2. Когато молбата за териториално разширяване не отговаря на всички изисквания, посочени в параграф 1, Службата приканва заявителя да отстрани пропуските в определен от нея срок.

Член 31

Формуляр, който се използва за молбата за териториално разширяване

Предоставяният от Службата формуляр за подаване на молба за териториално разширяване след международна регистрация съгласно член 149, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 включва всички елементи на официалния формуляр, предоставян от Международното бюро. Заявителите могат да използват и официалния формуляр, предоставян от Международното бюро.

Член 32

Претенции за предходност, подадени пред Службата

1. Без да се засяга член 34, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 207/2009, претенцията за предходност съгласно член 153а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 съдържа:

а) регистрационния номер на международната регистрация;

б) името и адреса на притежателя на международната регистрация в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от настоящия регламент;

в) посочване на държавата членка или държавите членки, във или за които е регистрирана по-ранната марка;

г) номера и датата на подаване на съответната регистрация;

д) посочване на стоките или услугите, за които е регистрирана по-ранната марка, и на тези, по отношение на които се претендира предходност;

е) копие от съответното удостоверение за регистрация.

2. Когато притежателят на международната регистрация е длъжен да бъде представляван в производство пред Службата съгласно член 92, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, претенцията за предходност включва посочването на представител по смисъла на член 93, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

3. Когато Службата е приела претенцията за предходност, тя информира за това Международното бюро, като съобщава:

а) номера на съответната международна регистрация;

б) името на държавата членка или държавите членки, във или за които е регистрирана по-ранната марка;

в) номера на съответната регистрация;

г) датата, от която съответната регистрация е в сила.

Член 33

Нотификация за служебен временен отказ, която се изпраща на Международното бюро

1. Без да се засягат изискванията, установени в член 154, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009, нотификацията за служебен временен (пълен или частичен) отказ на защита на международната регистрация, която се изпраща на Международното бюро съгласно член 154, параграфи 2 и 5 от същия регламент, съдържа следното:

а) номера на международната регистрация;

б) позоваване на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 207/2009, които се отнасят за временния отказ;

в) посочване, че временният отказ на защита ще бъде потвърден с решение на Службата, в случай че притежателят на международната регистрация не коригира основанията за отказа чрез представяне на съображения пред Службата в срок от два месеца от датата, на която Службата е издала временния отказ;

г) в случай че временният отказ се отнася само за част от стоките или услугите — посочване на тези стоки или услуги.

2. По отношение на всяка нотификация за служебен временен отказ, която се изпраща на Международното бюро, и при условие че срокът за възражение е изтекъл и не е направена нотификация за временен отказ въз основа на възражение съгласно член 78, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430, Службата информира Международното бюро за следното:

а) когато в резултат на производството пред Службата временният отказ е оттеглен — за факта, че марката е защитена в Съюза;

б) когато решение за отказ на защита за марката е станало окончателно, ако е приложимо, след обжалване съгласно член 58 от Регламент (ЕО) № 207/2009 или иск по силата на член 65 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — за факта, че в Съюза е отказана защита на марката;

в) когато отказът по буква б) се отнася само за част от стоките или услугите — за стоките или услугите, за които марката е защитена в Съюза.

Член 34

Нотификация до Международното бюро за обявяване на недействителност на международна регистрация

В нотификацията, посочена в член 158, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009, се посочва датата, на която тя е направена, както и:

а) че недействителността е обявена от Службата, или се указва съдът, компетентен в областта на марките на ЕС, който е обявил недействителността;

б) дали недействителността е обявена под формата на отмяна на права на притежателя на международната регистрация, на декларация за това, че марката е недействителна на абсолютни основания, или на декларация за това, че марката е недействителна на относителни основания;

в) обстоятелството, че недействителността вече не подлежи на обжалване;

г) номера на международната регистрация;

д) името на притежателя на международната регистрация;

е) в случай че недействителността не се отнася за всички стоки или услуги, се посочват онези стоки или услуги, по отношение на които е обявена недействителността, или онези, по отношение на които такава не е обявена;

ж) датата, на която е обявена недействителността, заедно с посочване на датата, от която обявяването на недействителността поражда действие.

Член 35

Молба за преобразуване на международна регистрация в заявка за национална марка или в посочване на държава членка

1. Без да се засягат изискванията, установени в член 159, параграфи 4—7 от Регламент (ЕО) № 207/2009, молбата за преобразуване на международна регистрация, посочваща Съюза, в заявка за национална марка или в посочване на държава членка съгласно членове 112 и 159 от същия регламент, съдържа:

а) регистрационния номер на международната регистрация;

б) датата на международната регистрация или датата на посочване на Съюза, извършено след международната регистрация съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, и, когато е приложимо, данни за претенцията за приоритет на международната регистрация съгласно член 159, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, както и данни за претенцията за предходност съгласно членове 34, 35 или 153 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

в) данните и елементите, посочени в член 113, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и член 22, букви а), в) и г) от настоящия регламент.

2. При публикуването на молбата за преобразуване, посочена в параграф 1, се посочват данните, предвидени в член 23.

Член 36

Преобразуване на международна регистрация, посочваща Съюза, в заявка за марка на ЕС

Молбата за преобразуване съгласно член 161, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 съдържа, освен данните и елементите, посочени в член 2 от настоящия регламент, следното:

а) номера на международната регистрация, която е заличена;

б) датата, на която международната регистрация е заличена от Международното бюро;

в) когато е уместно, датата на международната регистрация съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или датата на вписване на териториалното разширяване за Съюза, извършено след международната регистрация съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол;

г) когато е приложимо, датата на претендирания в международната заявка приоритет според вписаното в международния регистър, който се води от Международното бюро.

ДЯЛ XIV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 37

Преходни мерки

Независимо от член 80 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430, разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2868/95 продължават да се прилагат по отношение на текущите производства, при които настоящият регламент не се прилага съгласно член 38 от него, до приключването на тези производства.

Член 38

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Настоящият регламент се прилага от 1 октомври 2017 г. при следните изключения:

а) дял II не се прилага за заявки за марка на ЕС, подадени преди горепосочената дата, както и за международни регистрации, за които посочването на Съюза е било извършено преди тази дата;

б) член 9 не се прилага за марки на ЕС, регистрирани преди горепосочената дата;

в) член 10 не се прилага за искания за промяна, подадени преди горепосочената дата;

г) член 11 не се прилага за обявявания на разделяне, направени преди горепосочената дата;

д) член 12 не се прилага за искания за промяна на името или адреса, подадени преди горепосочената дата;

е) дял IV не се прилага за заявки за регистрация на прехвърляне, подадени преди горепосочената дата;

ж) дял V не се прилага за обявявания на отказ, направени преди горепосочената дата;

з) дял VI не се прилага за заявки за колективна марка на ЕС или сертификатна марка на ЕС, подадени преди горепосочената дата, както и за международни регистрации, за които посочването на Съюза е било извършено преди тази дата;

и) дял VII не се прилага за разходите, направени във връзка с производствата, образувани преди горепосочената дата;

й) дял VIII не се прилага за публикациите, направени преди горепосочената дата;

к) дял IX не се прилага за искания за предоставяне на информация или за извършване на проверка, подадени преди горепосочената дата;

л) дял X не се прилага за молбите за преобразуване, подадени преди горепосочената дата;

м) дял XI не се прилага за удостоверителни документи или преводи, представени преди горепосочената дата;

н) дял XII не се прилага за решения, взети преди горепосочената дата;

о) дял XIII не се прилага за международни заявки, уведомления за факти и решения за обявяване на недействителност на заявката или регистрацията на марка на ЕС, на която се основава международната регистрация, молби за териториално разширяване, претенции за предходност, нотификации за служебен временен отказ, нотификации за обявяване на недействителност на международна регистрация, молби за преобразуване на международна регистрация в заявка за национална марка и заявки за преобразуване на международна регистрация, посочваща Съюза, в заявка за марка на ЕС, подадени или направени преди горепосочената дата, в зависимост от случая.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 18 май 2017 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1432 НА КОМИСИЯТА

от 7 август 2017 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита по отношение на критериите за одобрение на активни вещества с нисък риск

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета ([1]), и по-специално член 22, параграф 3 във връзка с член 78, параграф 1, буква а) от него,

като има предвид, че:

(1) Регламент (ЕО) № 1107/2009 има за цел да улесни пускането на пазара на продукти за растителна защита, които съдържат активни вещества с нисък риск, като установява критерии за определяне на активни вещества с нисък риск и ускорява процедурата за разрешаване на продукти с нисък риск.

(2) Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([2]) насърчава интегрираното управление на вредителите с приоритет за използването на продукти за растителна защита и други нехимически методи, които са с най-малки странични ефекти върху здравето на човека, неприцелните организми и околната среда. По-специално в член 12 от нея се предвижда при употреба на продукти за растителна защита на определени специфични площи, като например използваните от широката общественост, на първо място да се разглежда употребата на продукти за растителна защита с нисък риск.

(3) Съгласно член 22 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 точка 5 от приложение II към посочения регламент се прилага за определянето на активните вещества с нисък риск, които отговарят на критериите от член 4 от същия регламент.

(4) В точка 5 от приложение II се посочват редица категории на опасност, установени в Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета ([3]). От съображения за яснота и за да се отрази съвременното прилагане на посочения регламент, целесъобразно е да се предвиди по-подробна информация във връзка с тези категории на опасност.

(5) В съответствие с член 16 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([4]) вещества, представляващи съществен риск за или посредством водната среда, се определят като приоритетни вещества на равнището на Съюза и са изброени в приложение X към същата директива. Поради това тези изброени приоритетни вещества не следва да бъдат считани за вещества с нисък риск.

(6) В контекста на съвременните научни и технически познания критериите, свързани с устойчивостта и биоконцентрацията, могат да попречат на одобряването като вещества с нисък риск на някои вещества, които се срещат в естествено състояние, които представляват значително по-нисък риск от други активни вещества, като например някои растителни вещества или минерали. Поради това е целесъобразно да се предвиди възможност за одобряване на такива вещества като вещества с нисък риск, при условие че отговарят на изискванията по член 22 от Регламент (ЕО) № 1107/2009.

(7) Сигналните вещества, които представляват вещества, излъчвани от растения, животни и други организми, и които се използват за комуникация в рамките на вида и извън него, имат целеви и нетоксичен начин на действие и се срещат в естествено състояние. По принцип те са ефективни при много ниски концентрации, често сравними с нивата, срещани в естествено състояние ([5]). С оглед на съвременните научни и технически познания е целесъобразно също да се предвиди, че сигналните вещества следва да бъдат считани за вещества с нисък риск.

([1]) ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1.

([2]) Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за действие на Общността за постигане на устойчива употреба на пестициди (ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 71).

([3]) Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1).

([4]) Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

([5]) Доклад на ОИСР от 5-ия семинар на ръководната група по биопестицидите относно методите за прилагане на микробните продукти за борба с вредителите и сигналните вещества: сценарии за употреба и свързани рискове ENV/JM/MONO(2015)38.

(8) Активните вещества по смисъла на член 2 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 включват микроорганизми, чиито свойства се различават от тези на химичните вещества. Целесъобразно е критериите за нисък риск, приложими към микроорганизмите, да бъдат предвидени въз основа на съвременните научни и технически познания.

(9) Микроорганизмите, които се включват в продуктите за растителна защита, се оценяват на ниво щам в съответствие със специфичните изисквания за данни, установени в част Б от приложението към Регламент (ЕС) № 283/2013 на Комисията ([1]). Следователно микроорганизмите следва да бъдат определяни и характеризирани на ниво щам и когато се оценяват за съответствие с критериите относно веществата с нисък риск, тъй като може да има значителни разлики в токсикологичните свойства на различните щамове, които принадлежат към един и същ вид микроорганизми. Може да се счита, че даден микроорганизъм е с нисък риск, освен ако е демонстрирал многократно на ниво щам резистентност към антимикробни агенти, използвани в хуманната или ветеринарната медицина.

(10) Следва ясно да се посочи, че бакуловирусите, които са семейство вируси, специфични за гостоприемника, заразяват изключително членестоноги и се срещат преобладаващо при разред насекоми Lepidoptera, следва да се считат за вещества с нисък риск, тъй като няма научни доказателства, че бакуловирусите имат отрицателен ефект върху животните и хората ([2]). Може да се счита, че даден бакуловирус е с нисък риск, освен ако е демонстрирал на ниво щам неблагоприятно въздействие върху неприцелни насекоми.

(11) Поради това точка 5 от приложение II към Регламент (ЕО) № 1107/2009 следва да бъде съответно изменена.

(12) Измененитe критерии отразяват съвременното състояние на научните и технически знания и пояснява съществуващите критерии в точка 5. Поради това новите критерии следва да се приложат възможно най-скоро, освен ако съответният комитет е гласувал проекта на регламент, който му е представен, без този проект на регламент да е бил приет от Комисията до 28 август 2017 г.

(13) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложение II към Регламент (ЕО) № 1107/2009 се изменя в съответствие с приложението към настоящия регламент.

Член 2

Точка 5 от приложение II към Регламент (ЕО) № 1107/2009, изменена с настоящия регламент, се прилага, считано от 28 август 2017 г., с изключение на процедурите, при които комитетът е гласувал проекта на регламент, който му е представен, без този проект на регламент да е бил приет до 28 август 2017 г.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

([1]) Регламент (ЕС) № 283/2013 на Комисията от 1 март 2013 г. за установяване на изискванията за данни за активни вещества в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 93, 3.4.2013 г., стр. 1).

([2]) EFSA BIOHAZ (Експертна група на ЕОБХ по биологични опасности), 2013 г. Научно становище за запазване на списъка от QPS биологични агенти, добавяни умишлено към храни и фуражи (актуализирано през 2013 г.). EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ) 2013;11(11):3449,107, doi:10.2903/j.efsa.2013.3449.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 7 август 2017 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

Точка 5 от приложение II към Регламент (ЕО) № 1107/2009 се заменя със следния текст:

„5. Активни вещества с нисък риск

5.1. Активни вещества, различни от микроорганизми

5.1.1. Активно вещество, различно от микроорганизъм, не се счита за вещество с нисък риск, когато отговаря на едно от следните условия:

а) е или трябва да бъде класифицирано в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 като едно от следните:

— канцерогенно, категория 1A, 1B или 2;

— мутагенно, категория 1A, 1B или 2

— токсично за репродукцията, категория 1A, 1B или 2;

— кожен сенсибилизатор, категория 1;

— сериозно увреждащо очите, категория 1;

— респираторен сенсибилизатор, категория 1;

— с остра токсичност, категория 1, 2 или 3;

— специфично токсично за определени органи, категория 1 или 2;

— токсично за водните организми, остра и хронична категория 1 въз основа на съответните стандартни тестове;

— експлозив;

— корозивно за кожата, категория 1A, 1B или 1C;

б) определено е като приоритетно вещество съгласно Директива 2000/60/ЕО;

в) счита се, че нарушава функциите на ендокринната система;

г) има невротоксично или имунотоксично въздействие.

5.1.2. Активно вещество, различно от микроорганизъм, не се счита за вещество с нисък риск, ако е устойчиво (времето на полуразпад в почва е над 60 дни) или коефициентът му на биоконцентрация надвишава 100.

Въпреки това активно вещество в естествено състояние, което не отговаря на нито едно от условията в точка 5.1.1, букви а) — г), може да бъде считано за вещество с нисък риск дори ако е устойчиво (времето на полуразпад в почва е над 60 дни) или коефициентът му на биоконцентрация надвишава 100.

5.1.3. Активно вещество, различно от микроорганизъм, излъчвано и използвано за комуникация от растения, животни и други организми, се счита за вещество с нисък риск, ако не отговаря на нито едно от условията в точка 5.1.1, букви а) — г).

5.2. Микроорганизми

5.2.1. Активно вещество, което е микроорганизъм, може да бъде считано за такова с нисък риск, освен ако е демонстрирал многократно на ниво щам резистентност към антимикробни агенти, използвани в хуманната или ветеринарната медицина.

5.2.2. Бакуловирусите се считат за вещества с нисък риск, освен ако са демонстрирали на ниво щам неблагоприятно въздействие върху неприцелни насекоми.“

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2017/1433 НА КОМИСИЯТА

от 7 август 2017 година

за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания [Štajerski hmelj (ЗГУ)]

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни ([1]), и по-специално член 52, параграф 3, буква а) от него,

като има предвид, че:

(1) В съответствие с член 50, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 1151/2012 заявлението за регистрация на наименованието „Štajerski hmelj“ като защитено географско указание (ЗГУ), подадено от Словения, бе публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ([2]).

(2) „Štajerski hmelj“ е хмел. Това наименование означава „Щирийски хмел“. Щирия е названието на исторически регион, свързан с територите на Австрия и Словения.

(3) На 26 август 2016 г. Комисията получи уведомление за възражение и мотивирано възражение от Австрия. На 12 септември 2016 г. Комисията препрати на Словения подадените от Австрия уведомление за възражение и мотивирано възражение. На 20 октомври 2016 г. Комисията получи допълнителни документи за допълване на мотивираното възражение.

(4) Австрия възрази срещу регистрацията на наименованието „Štajerski hmelj“, тъй като тя би поставила под въпрос съществуването на хмел с подобно наименование от австрийската част на Щирия. „Щирийски хмел“ („Steirischer Hopfen“) се използва в пивопроизводството, а означението „Щирийско пиво от щирийски хмел“ („Steirisches Bier aus steirischem Hopfen“) е марка, която Brau Union Österreich AG развива от десетилетия както на домашния, така и на международния пазар. Следователно регистрацията на наименованието „Štajerski hmelj“ би накърнила икономическите интереси както на членовете на Сдружението на производителите на хмел, така и на австрийските пивоварни.

(5) Тъй като счете възражението, включително и документите, изпратени от Австрия за допълване на мотивираното възражение, за допустими, с писмо от 13 декември 2016 г. Комисията прикани Словения и Австрия да започнат подходящ вид консултации за период от три месеца, за да се опитат да постигнат съгласие в съответствие с вътрешните си процедури.

(6) Между страните беше постигнато съгласие. На 6 март 2017 г. Словения съобщи на Комисията резултатите във връзка с постигнатото съгласие.

(7) Словения и Австрия се споразумяха, че понятията „Hopfen aus der Steiermark“ („Хмел от Щирия“) и „Hopfen aus der Südsteiermark“ („Хмел от Южна Щирия“) следва да продължат да могат да се използват на пазара по отношение на продуктите, произвеждани в тези два австрийски региона, и след регистрацията на наименованието „Štajerski hmelj“ като ЗГУ. Те признаха, че „Hopfen aus der Steiermark“ и „Hopfen aus der Südsteiermark“ са ясно свързани с Австрия, не представляват злоупотреба, имитация или пресъздаване на „Štajerski hmelj“ и няма вероятност да заблудят потребителите относно истинския произход на продукта.

(8) Във всеки случай, за да се избегне каквото и да било объркване за потребителите, Словения и Австрия се договориха, че когато понятията „Hopfen aus der Steiermark“ и „Hopfen aus der Südsteiermark“ се използват на пазара, при етикетирането или представянето австрийският произход следва да е ясно указан допълнително чрез думи, символи или изображение в зрителното поле, в което е разположено наименованието. Австрийските производители следва да не използват при опаковките елементи, указващи Словения. Когато продуктите с наименования „Hopfen aus der Steiermark“ и „Hopfen aus der Südsteiermark“ се изнасят, тези наименования може

([1]) ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 194, 1.6.2016 г., стр. 6.

да се превеждат само като „Австрийски хмел“. Когато наименованието „Štajerski hmelj“ трябва да се преведе на немски език, понятието „Štajerski“ следва да се запази в този си вид и да не се упоменава „Steiermark“ или „Südsteiermark“.

(9) Комисията отбелязва, че в постигнатата договореност се признава, че „Štajerski hmelj“ изпълнява изискванията за регистрация като ЗГУ, и се определят законни условия, чрез които да се осигури справедливо ползване на съответните права.

(10) Предвид гореизложеното наименованието „Štajerski hmelj“ следва да бъде вписано в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регистрира се наименованието „Štajerski hmelj“ (ЗГУ).

Наименованието, посочено в първата алинея, се използва за идентифициране на продукт от клас 1.8. „Други продукти от приложение I към Договора (подправки и др.)“ от приложение XI към Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2014 на Комисията ([1]).

Член 2

Понятията „Hopfen aus der Steiermark“ и „Hopfen aus der Südsteiermark“, които се отнасят за хмел, произведен в австрийските региони Щирия и Южна Щирия, може да продължат да се използват на пазара, при условие че при етикетирането или представянето австрийският произход е ясно указан допълнително чрез думи, символи или изображение в зрителното поле, в което е разположено наименованието. Австрийските производители не може да използват при опаковките елементи, указващи Словения.

Член 3

Понятията „Hopfen aus der Steiermark“ и „Hopfen aus der Südsteiermark“, които се използват при маркетинга на хмел, произведен в австрийските региони Щирия и Южна Щирия, може да се превеждат само като „Австрийски хмел“. Когато наименованието „Štajerski hmelj“ се превежда на немски език, понятието „Štajerski“ трябва да се запази в този си вид и да не се упоменават понятията „Steiermark“ или „Südsteiermark“.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 7 август 2017 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2014 на Комисията от 13 юни 2014 г. за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 179, 19.6.2014 г., стр. 36).

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2017/1434 НА КОМИСИЯТА

от 7 август 2017 година

за определяне на вносните мита в сектора на зърнените култури, приложими от 8 август 2017 година

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета ([1]), и по-специално член 183 от него,

като има предвид, че:

(1) В член 1, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 642/2010 на Комисията ([2]) се предвижда, че вносното мито за продукти с кодове по КН 1001 11 00, 1001 19 00, ex 1001 91 20 [мека (обикновена) пшеница за посев], ex 1001 99 00 [висококачествена мека пшеница, различна от тази за посев], 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 и 1007 90 00 е равно на интервенционната цена, валидна за тези продукти при вноса, увеличена с 55 %, минус вносната цена CIF, приложима за въпросната доставка. Това мито обаче не може да надхвърля размера на митото в Общата митническа тарифа.

(2) В член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 642/2010 се предвижда, че за целите на изчисляване на вносното мито, посочено в параграф 1 от същия член, редовно се определят за продуктите в посочения параграф представителни цени CIF за внос.

(3) Съгласно член 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 642/2010 цената при внос, която трябва да се използва за изчисляване на вносното мито за продуктите по член 1, параграф 1 от посочения регламент, е средната от ежедневните представителни цени CIF за внос, определени по метода, посочен в член 5 от същия регламент.

(4) Необходимо е да се определят вносни мита за периода, започващ от 8 август 2017 г., които да са приложими до влизането в сила на ново определяне.

(5) Съгласно член 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 642/2010 е целесъобразно настоящият регламент да влезе в сила в деня на неговото публикуване,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

От 8 август 2017 г. вносните мита в сектора на зърнените култури, посочени в член 1, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 642/2010, са определени в приложение I към настоящия регламент въз основа на елементите, изложени в приложение II.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 7 август 2017 година.

За Комисията,

от името на председателя,

Jerzy PLEWA

Генерален директор

Генерална дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“

([1]) ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671.

([2]) Регламент (ЕС) № 642/2010 на Комисията от 20 юли 2010 година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на вносните мита в сектора на зърнените култури (ОВ L 187, 21.7.2010 г., стр. 5).

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Вносни мита за продуктите, посочени в член 1, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 642/2010, приложими от 8 август 2017 г.

Код по КН	Описание на стоките	Вносно мито [1] (EUR/t)
1001 11 00	ПШЕНИЦА твърда, за посев	0,00
1001 19 00	ПШЕНИЦА твърда, висококачествена, различна от тази за посев	0,00
	със средно качество, различна от тази за посев	0,00
	с ниско качество, различна от тази за посев	0,00
ex 1001 91 20	ПШЕНИЦА мека, за посев	0,00
ex 1001 99 00	ПШЕНИЦА мека, висококачествена, различна от тази за посев	0,00
1002 10 00	РЪЖ, за посев	5,16
1002 90 00	РЪЖ, различна от тази за посев	5,16
1005 10 90	ЦАРЕВИЦА за посев, различна от хибридна	5,16
1005 90 00	ЦАРЕВИЦА, различна от тази за посев [2]	5,16
1007 10 90	СОРГО на зърна, различно от хибриди за посев	5,16
1007 90 00	СОРГО на зърна, различно от това за посев	5,16

[1] Съгласно член 2, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 642/2010 вносителят може да ползва намаление на митата със:
— 3 EUR на тон, ако пристанището на разтоварване се намира в Средиземно море (отвъд Гибралтарския провлак) или в Черно море и ако стоката пристига в Съюза през Атлантическия океан или през Суецкия канал,
— 2 EUR на тон, ако пристанището на разтоварване се намира в Дания, Естония, Ирландия, Литва, Латвия, Полша, Финландия, Швеция, Обединеното кралство или на атлантическия бряг на Иберийския полуостров и ако стоката пристига в Съюза през Атлантическия океан.

[2] Вносителят може да ползва фиксирано намаление от 24 EUR на тон, когато са изпълнени условията по член 3 от Регламент (ЕС) № 642/2010.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Елементи за изчисляване на митата, определени в приложение I

1. Средни стойности за референтния период, посочен в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 642/2010:

(EUR/t)

	Мека пшеница ([1])	Царевица
Борса	Минеаполис	Чикаго
Котировка	241,54	123,83
Премия за Залива	—	11,46
Премия за Големите езера	31,54	—

([1]) Включена е положителна премия от 14 EUR/t [член 5, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 642/2010].

2. Средни стойности за референтния период, посочен в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 642/2010:

Разходи за навло: Мексикански залив–Ротердам	16,58 EUR/тон
Разходи за навло: Големите езера–Ротердам	39,83 EUR/тон

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2017/1435 НА СЪВЕТА

от 17 юли 2017 година

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Молдова, от друга страна, по отношение на приемането на Програмата за асоцииране ЕС — Република Молдова

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 217 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност,

като има предвид, че:

(1) Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Молдова, от друга страна ([1]) („Споразумението“) беше подписано на 27 юни 2014 г. и влезе в сила на 1 юли 2016 г.

(2) В съответствие с член 436, параграф 1 от Споразумението Съветът за асоцииране има правомощието да приема препоръки за постигането на целите на Споразумението.

(3) За да спомогнат за прилагането на Споразумението страните се споразумяха да установят Програма за асоцииране с цел да се състави списък от приоритети за съвместната им работа по сектори.

(4) Страните постигнаха споразумение по Програма за асоцииране, която да улесни прилагането на Споразумението. Програмата за асоцииране ще бъде приета от Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението.

(5) Позицията на Съюза в рамките на Съвета за асоцииране по отношение на приемането на Програмата за асоцииране ЕС — Република Молдова за периода 2017—2019 г. трябва да бъде приета от Съвета,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Съвета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Молдова, от друга страна, по отношение на приемането на Програмата за асоцииране ЕС—Република Молдова за периода 2017 — 2019 г. се основава на проекта на Препоръка на Съвета за асоцииране, приложен към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 17 юли 2017 година.

За Съвета

Председател

F. MOGHERINI

([1]) ОВ L 260, 30.8.2014 г., стр. 4.

ПРОЕКТ

ПРЕПОРЪКА № 1/2017 НА СЪВЕТА ЗА АСОЦИИРАНЕ ЕС — РЕПУБЛИКА МОЛДОВА

от

относно Програмата за асоцииране ЕС — Република Молдова

СЪВЕТЪТ ЗА АСОЦИИРАНЕ ЕС — РЕПУБЛИКА МОЛДОВА,

Като взе предвид Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Молдова, от друга страна

като има предвид, че:

(1) Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки, от една страна, и Република Молдова, от друга страна („Споразумението“) ([1]) беше подписано на 27 юни 2014 г. и влезе в сила на 1 юли 2016 г.

(2) В съответствие с член 436, параграф 1 от Споразумението Съветът за асоцииране има правомощието да приема препоръки за постигането на целите на Споразумението.

(3) Съгласно член 453, параграф 1 от Споразумението страните предприемат всички общи и специални мерки, необходими за изпълнение на задълженията им по Споразумението, и трябва да следят за постигането на целите, определени в него.

(4) Прегледът на европейската политика за съседство предложи нов етап на ангажираност с партньорите, което ще даде възможност за по-голямо усещане за ангажираност от двете страни.

(5) Съюзът и Република Молдова се договориха да консолидират партньорството си като постигнат съгласие по набор от приоритети за периода 2017—2019 г. с цел оказване на подкрепа и засилване на устойчивостта и стабилността на Република Молдова и същевременно търсене на по-тясно политическо асоцииране и по-задълбочена икономическа интеграция.

(6) Страните по Споразумението постигнаха съгласие относно текста на Програмата за асоцииране ЕС — Република Молдова, която ще подпомага изпълнението на Споразумението, като поставя акцент върху сътрудничеството в съвместно набелязани области от общ интерес,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

Член 1

Съветът за асоцииране препоръчва страните да изпълнят Програмата за асоцииране ЕС — Република Молдова, поместена в приложението.

Член 2

Програмата за асоцииране ЕС — Република Молдова, поместена в приложението, заменя приетата на 26 юни 2014 г. Програма за асоцииране ЕС — Република Молдова.

Член 3

Настоящата препоръка поражда действие от деня на приемането ѝ.

Съставено в … на … 2017 г.

За Съвета за асоцииране

Председател

([1]) ОВ L 260, 30.8.2014 г., стр. 4.

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2017/1436 НА КОМИСИЯТА

от 1 декември 2015 година

относно държавна помощ за преобразуване на електроцентралата в Lynemouth с цел преминаване към използване на биомаса SA.38762 (2015/C), която Обединеното кралство планира да приведе в действие

(нотифицирано под номер C(2015) 8441)

(само текстът на английски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочената/ите по-горе разпоредба/и ([1]) и и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) След контакти, предхождащи уведомлението, на 17 декември 2014 г. Обединеното кралство уведоми, в съответствие с член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), за помощта за проекта за преобразуване на електроцентралата в Lynemouth с цел преминаване към използване на биомаса. То предостави на Комисията допълнителни доказателства на 5 февруари 2015 г.

(2) С писмо от 19 февруари 2015 г. Комисията уведоми Обединеното кралство, че е решила да открие процедурата, посочена в член 108, параграф 2 от Договора по отношение на помощта (наричано по-долу „решението за откриване на процедурата“).

(3) Обединеното кралство представи своите коментари на 23 март 2015 г.

(4) На 10 април 2015 г. решението на Комисията да открие процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* (вж. бележка под линия 1). Комисията покани заинтересованите страни да представят мненията си.

(5) Комисията получи мнения от 30 заинтересовани страни. Тя ги препрати на Обединеното кралство на 20 май 2015 г., на което беше предоставена възможност да отговори. Обединеното кралство отговори на тези мнения на 12 юни 2015 г.

(6) На 23 юли 2015 г. Комисията поиска допълнителна информация, която Обединеното кралство предостави на 29 юли 2015 г. На 7 октомври 2015 г. Обединеното кралство предостави допълнителна информация.

2. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА

2.1. Проект за преобразуване на електроцентралата в Lynemouth с цел преминаване към използване на биомаса и получател на помощта

(7) Обединеното кралство избра осем проекта за възобновяеми енергийни източници в рамките на процеса по Окончателното решение за инвестиции във възобновяеми енергийни източници (FIDeR) ([2]). Подкрепата за тези избрани проекти ще бъде предоставена въз основа на договори за инвестиции. Проектът, за който е постъпило уведомление, е част от осемте проекта, избрани в рамките на FIDeR.

([1]) ОВ C 116, 10.4.2015 г., стр. 52.

([2]) Комисията прие решение по шест от тези осем проекта. На 23 юли 2014 г. решение да не се повдигат възражения беше прието относно пет проекта за вятърни електроцентрали в морето (дела SA.38758, SA.38759, SA.38761, SA.38763 и SA.38812 (ОВ C 393, 7.11.2014 г., стр. 7) и на 22 януари 2015 г. решение да не се повдигат възражения беше прието относно проекта за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия (КПТЕ) на базата на биомаса в Teesside (SA. 38796), решението още не е публикувано).

(8) Мярката за помощ, за която е уведомено, се отнася до помощ за преобразуването на електроцентралата в Lynemouth, работеща на въглища, към захранване изцяло с биомаса. Електроцентралата е разположена в Нортъмбърланд на североизточния бряг на Англия. Електроцентралата в Lynemouth е собственост на и се експлоатира от Power Limited, изцяло притежавано дъщерно дружество на RWE Supply & Trading GmbH.

(9) Lynemouth е електроцентрала на въглища с капацитет 420 MW, чиято търговска експлоатация е започнала през 1972 г. Съгласно настоящото предложение електроцентралата ще бъде модернизирана, така че да работи изключително на биомаса. Поради особеностите на горивния процес електроцентралата ще може да изгаря единствено промишлен клас дървесни пелети. Електроцентралата ще предоставя електроенергия за северната енергийна мрежа, захранваща североизточната част на Англия. Обединеното кралство изчислява, че проектът ще генерира 0,7 % от бъдещото крайно потребление на електроенергия в Обединеното кралство.

(10) Според приблизителните оценки на Обединеното кралство чрез проекта ще се намали с приблизително 17,7 млн. тона обемът на изпусканията в атмосферата въглероден диоксид (CO_2) за 12-годишния срок на проекта и ще се произвежда около 2,3 TWh електроенергия годишно. Електроцентралата ще работи с базово натоварване, предоставяйки по този начин планирана нисковъглеродна електроенергия.

(11) Според органите на Обединеното кралство електроцентралата е проектирана да работи при номинална електрическа мощност 420 MW със среден коефициент на натоварване 77 % ([3]). Електроцентралата ще използва приблизително 1,44—1,56 милиона сухи тона дървесни пелети на година, повечето от които внос от югоизточната част на САЩ ((60 %—80 %) от общото количество необходимо гориво). Приблизително (5 %—20 %) от горивото ще бъде с произход от Европа, а останалата част от Канада. Преобразуването на електроцентралата няма да бъде проектирано по такъв начин, че да бъде в съответствие с регламентите за изгаряне на отпадъци, и следователно в нея няма да може да се изгарят отпадъци от дървесина.

(12) В таблица са показани очакваните експлоатационни параметри на електроцентралата в Lynemouth. Според органите на Обединеното кралство коефициентът на натоварване е съотношение между времето, през което електроцентралата е технически на разположение за генериране на електроенергия (като се извади, например, необходимото време за техническо обслужване или ремонт), и времето, през което електроцентралата е действително планирана да генерира електроенергия (като се извади, например, времето, през което операторът на разпределителната мрежа ограничава работата на електроцентралата поради претоварване на мрежата; това понякога се нарича брутен коефициент на натоварване). Нетният коефициент на натоварване, показан в таблица, се получава чрез умножаване на средна техническа разполагаемост от 80,77 % и брутен коефициент на натоварване от 95,51 %.

Експлоатационни параметри на електроцентралата в Lynemouth

Разходи за гориво (GBP/GJ)	Топлинна ефективност (%)	Среден нетен коефициент на натоварване (%)
7,17	36,9	77

2.2. **Национална правна рамка, финансиране и бюджет**

(13) Националното правно основание е Законът за енергетиката от 2013 г.

(14) Общият бюджет за този проект възлиза на 0,8 млрд. британски лири. Обединеното кралство потвърди, че помощ няма да бъде изплащана на получателя на помощта преди датата на пускане в експлоатация.

(15) Помощта ще бъде отпускана от държавен контрагент, финансиран чрез законова такса, наложена върху всички лицензирани доставчици на електроенергия въз основа на пазарния дял на доставчиците, определена чрез измереното потребление на електроенергия. Доставчиците ще трябва да изпълняват своите задължения със свои собствени ресурси, но ще имат възможността да прехвърлят разходите върху потребителите като част от тяхната цялостна стратегия на ценообразуване.

([3]) Коефициентът на натоварване е бил изчислен на 75,3 % в първоначалното уведомление и впоследствие е бил актуализиран от Обединеното кралство.

2.3. **Форма на помощта, продължителност и производствени разходи**

(16) Помощта за проекта ще бъде предоставена под формата на променлива премия (т.нар. договор за разлика (ДЗР), изчислена като разликата в плащането между предварително определена цена (цената на упражняване) и показател за пазарната цена на електроенергията (референтната цена). Референтната цена е цена, основана на форуърдни цени на пазара на едро на електроенергия за даден период. Получателят на помощта ще получава пари от продажбата на произведената от него електроенергия на пазара, но когато средната цена на едро на електроенергията е под цената на упражняване, получателят на помощта ще получава допълнително плащане от контрагент, собственост на правителството на Обединеното кралство (Low Carbon Contracts Company Ltd — „контрагент на ДЗР“), за разликата. Получателят на помощта обаче ще запази рисковете от непостигане на референтната цена и риска от непостигане на прогнозирания обем на продажбите ([4]).

(17) Подкрепата за проекта за биомаса съответно се определя въз основа на административно определена цена на упражняване. Цените на упражняване бяха определени на такива равнища, че подкрепата в рамките на FIDeR е като цяло еквивалентна на тази, предвидена в рамките на текущата Схема за задължителни възобновяеми източници ([5]), с цел смекчаване на прехода между схемите за подпомагане.

(18) За изчисляване на цената на упражняване за специализирани електроцентрали, преминали към използване на биомаса (приложима за електроцентралата в Lynemouth), Обединеното кралство по-специално е отчело диапазоните на усреднените разходи за електроенергия в диапазона от 105 GBP/MWh до 115 GBP/MWh. Органите на Обединеното кралство обясниха, че нивото на цената на упражняване на проектите за преобразуване на електроцентрали с цел преминаване към използване на биомаса се изчислява, като се вземе предвид обхватът на най-ниските проценти на възвръщаемост ([6]) от 8,8 %—12,7 %.

(19) Приложимата цена на упражняване за този проект е 105 GBP/MWh (по цени от 2012 г., ежегодно индексирани с индекса на потребителските цени). Същата сума на MWh ще бъде максималната цена на упражняване, предложена на електроцентралите, преминали към биомаса, съгласно схемата за ДЗР. Усреднените разходи включват разходите за финансиране на нови електроцентрали въз основа на 10 % дисконтов процент за всички технологии. Обединеното кралство представи подробно начина на изчисляване на тези разходи, използваните източници на данни и разглежданите минимални проценти на възвръщаемост ([7]).

(20) Основните допускания, използвани за изчисляване на цените на упражняване, включително за усреднените разходи, цените на изкопаемите горива, действителните данъчни ставки и за максималното ниво на внедряване са посочени в доклада относно усреднените разходи на правителството на Обединеното кралство ([8]) и докладите на Министерството на енергетиката и изменението на климата ([9]). За тази цел съответната цена на едро на електроенергията се допуска да бъде около 55 GBP/MWh, като в реални условия тя ще се увеличи на 65 GBP/MWh през 2020 г.

(21) Въз основа на тази цена на упражняване вътрешната норма на възвръщаемост (ВНВ) на проекта е оценена на 9,7 % в реално изражение преди данъчно облагане. Предложеният договор за инвестиции ще приключи на 31 март 2027 г. независимо от датата на започване.

2.4. **Натрупване**

(22) Обединеното кралство поясни, че проектите, за които са предоставени договори за инвестиции, няма да могат да получават ДЗР за същото производство на електроенергия в рамките на новата схема за подпомагане. Нещо повече, нито един проект, който получава плащания в рамките на договорите за инвестиции, няма да може да получава сертификати за задължения за енергия от възобновяеми източници за същата произведена електроенергия. И накрая, производството на възобновяема енергия, което получава подкрепа чрез договор за инвестиции, няма да може да участва на пазара за капацитет или да получава инвестиционна помощ в рамките на срока на договора за инвестиции.

([4]) За повече подробности относно механизма за възнаграждение по схемата „Договор за разлика“ вж. съображения 17—31 от решението на Комисията относно дело SA.36196 Реформа на пазара на електроенергия — Договор за разлика за възобновяеми енергийни източници (C(2014) 5079 final).

([5]) Схемата първоначално беше одобрена с Решение на Комисията от 28 февруари 2001 г. по дело N504/2000, а впоследствие беше изменяна няколко пъти. В сегашната си форма схемата беше одобрена от Комисията с решението ѝ от 2 април 2013 г. по дело SA.35565 (ОВ C 167, 13.6.2013 г., стр. 5). Някои специфични елементи впоследствие бяха одобрени за Северна Ирландия (дело SA.36084) и Шотландия (дело SA.37453).

([6]) Праговата ставка на доходността се определя като минималната норма на възвръщаемост, необходима за реализиране на проект от този вид.

([7]) Всички тези елементи са публикувани от органите на Обединеното кралство в документа „Разходи за производство на електроенергия“ (Electricity Generation Costs), на разположение на: https://www.gov.uk/government/publications/electricity-generation-costs.

([8]) Electricity Generation Costs December 2013, Министерство на енергетиката и изменението на климата (МЕИК) (2013 г.), на разположение на: https://www.gov.uk/government/publications/electricity-generation-costs.

([9]) На разположение на: https://www.gov.uk/government/publications/electricity-market-reform-delivery-plan

(23) Въз основа на описаните в съображение 22 принципи Обединеното кралство потвърди, че нито производителят, нито заинтересованите страни са получавали, им е била предоставяна или са кандидатствали за какъвто и да било друг вид държавна помощ от Обединеното кралство или от друга държава членка.

2.5. **Използване и наличие на биомаса**

(24) Както беше обяснено в съображение 9 по-горе, по проекта за електроцентралата в Lynemouth ще може да се изгарят само дървесни пелети. Дървесните пелети, използвани в електроцентралата в Lynemouth, ще трябва да отговарят на критериите за устойчивост на Обединеното кралство, в т.ч. на изискването за намаление на емисиите на парникови газове с минимум 60 % спрямо средния интензитет на електропроизводството на база изкопаеми горива в Съюза (а именно спрямо средните стойности за въглища и газ в Съюза, измерени чрез методиката, изложена в Директивата за възобновяемата енергия). Тези целеви стойности ще бъдат увеличени до намаление на парниковите газове с минимум 72 %, считано от април 2020 г., а след това до намаление с минимум 75 % от април 2025 г. нататък. Критериите за устойчивост на Обединеното кралство също така съдържат разпоредби за опазване на биологичното разнообразие и избягване на неустойчиви практики ([10]).

(25) Световната търговия с дървесни стърготини беше оценена на 22 милиона тона годишно през 2011 г. Търсенето в Съюза надвишава производството, което означава, че в Съюза се внасят дървесни пелети. Нетният внос на дървесни пелети в Съюза през същата година беше оценен на 3,2 милиона тона годишно и той се е увеличил на около 4 милиона тона годишно през 2012 г.

(26) Потреблението на дървесни пелети в световен мащаб се оценява на 22,4—24,5 милиона тона през 2012 г. ([11]), от които приблизително 15,1 милиона тона са били използвани в Съюза. Държавите членки, които консумират най-много дървесни пелети в електроцентрали, са Обединеното кралство (1,3 милиона тона през 2013 г.) ([12]), Белгия (1,3 милиона тона), Нидерландия (1,2 милиона тона), Дания (1 милион тона) и Швеция (1 милион тона).

2.6. **Прозрачност**

(27) По отношение на отчетността и прозрачността Обединеното кралство посочи, че всички договори за инвестиции, възложени чрез процеса по FIDeR, са публикувани онлайн във формата, в която са били подписани ([13]).

2.7. **Решение за откриване на официалната процедура по разследване**

(28) На 19 февруари 2015 г. Комисията реши да открие официалната процедура по разследване относно съвместимостта на помощта с вътрешния пазар, по-специално с оглед на пропорционалността на помощта и риска от нарушение на пазара.

(29) По-специално Комисията заключи, че рискът от свръхкомпенсация не може да бъде изключен. Комисията отбеляза, че ВНВ е била засегната в значителна степен от първоначалните предположения, използвани за финансовите изчисления, и че стойностите на работните параметри, първоначално определени от Обединеното кралство, не са били напълно съвместими с наличната пазарна информация.

(30) Комисията направи изчисление на чувствителността за оценка на въздействието върху ВНВ на промените върху средната топлинна ефективност, коефициента на натоварване и разходите за гориво на електроцентралата. Съгласно тези изчисления, ако топлинната ефективност и коефициентът на натоварване се увеличат с 5 %, а цените на горивата намалят с 5 %, ВНВ (в реално изражение преди данъчно облагане) би се увеличила от 9,7 % на 23,1 %. Подобно отклонение от 10 % на трите параметъра би увеличило ВНВ на 31,7 %. Поради това Комисията счете, че несигурността по отношение на допусканията, използвани при изчисляването на разходите, може да доведе до потенциална свръхкомпенсация.

(31) Освен това Комисията изрази загриженост, че количеството изходна суровина, необходима за работата на електроцентралата в Lynemouth изцяло на биомаса, е значително в сравнение както с пазара на Европейския съюз, така и със световния пазар. Въз основа на данни от 2012 г. на електроцентралата в Lynemouth ще се падат приблизително 7,4 % от световното потребление на дървесни пелети, 11,2 % от европейското потребление и 88,2 % от потреблението в Обединеното кралство с нарастващ внос.

([10]) За повече подробности, вж: www.gov.uk/government/consultations/ensuring-biomass-affordability-and-value-for-money-under-the-renewables-obligation.

([11]) AEBIOM European Bioenergy Outlook 2013 (Европейски перспективи за биоенергията за 2013 г. — Европейската асоциация по биомаса (AEBIOM).

([12]) AEBIOM European Bioenergy Outlook 2013.

([13]) На разположение на уебсайта: https://www.gov.uk/government/publications/final-investment-decision-fid-enabling-for-renewables-investment-contracts.

(32) Комисията изрази съмнения, че такова увеличение в търсенето в такъв кратък срок може да бъде поето от пазара на дървесни пелети без значителни нарушения на пазара. Комисията също така отбеляза, че дървесната биомаса се използва като суровина в редица сектори (като производството на пулпа и хартия или картон) и не може да се изключат нарушения на пазара.

3. **МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ**

(33) Комисията получи общо 30 мнения от заинтересовани страни. В мненията от търговски организации ([14]) и членове на парламента на Обединеното кралство беше подчертано икономическото и социалното значение на проекта. Писма за подкрепа от различни заинтересовани страни също бяха представени от Lynemouth Power LTD и Spencer Group.

(34) Четири неправителствени организации подчертаха рисковете за околната среда от проекта ([15]). По-специално в представените мнения се поставят под въпрос намаленията на емисии на CO_2, получени чрез генериране на електричество от внесена биомаса, и се изразяват опасения относно възможните отрицателни въздействия върху замърсяването на въздуха и биологичното разнообразие.

(35) Шест организации представиха доводи в подкрепа на становището, че проектът в Lynemouth може да наруши конкуренцията на суровинния пазар за дървесни влакна. Получените мнения обхващат: влияние на увеличеното използване на биомаса за производство на енергия върху световния пазар на дървесни влакна (Федерация на отраслите, работещи с дървени панели в Обединеното кралство (Wood Panel Industries Federation), WPF) и върху европейските цени на суровините (Европейската федерация на производителите на плоскости (European Panel Federation) — EPF); последици за пазара на дървесна пулпа в югоизточната част на Съединените американски щати (САЩ) (Американската асоциация на производителите на хартия и дървен материал (American Forest & Paper Association), Steptoe и Johnson от името на заинтересована страна от югоизточната част на САЩ и установен в САЩ потребител на дървесна пулпа) и последици за пазара на дървесни остатъци в Северна Америка (Съветът по почви и мулч (Mulch & Soil Council).

(36) Установен в САЩ потребител на дървесна пулпа и Steptoe и Johnson твърдят, че макар и засегнатите производствени обекти да са установени в САЩ, полуготовите материали се изнасят за Съюза. Следователно потенциалното нарушение на пазара може да повлияе върху операциите в Съюза. В представените от WPF и EPF мнения се твърди, че проектът за преобразуване в Lynemouth може да наруши конкуренцията на пазара за дървесни влакна в Обединеното кралство и Европейския съюз. За да обосноват твърдението си, от WPF предоставиха данни от проучване, показващи увеличение в цените на дървесни стърготини, талаш и трески на пазара в Обединеното кралство. Данните (графиката) показват увеличение на цената с приблизително 80 % (данните не са коригирани с инфлацията). EPF представи графика с цените за дървесни стърготини, талаш и трески в Европа, взети от проучване на консултанта Ecofys ([16]). Данните показват увеличение от приблизително 40 % спрямо 2009 г. Въпреки това данните показват, че увеличението в цените е ограничено до някои държави (Австрия, Франция, Италия, Швеция, Обединеното кралство), докато цените са останали относително постоянни в други (Белгия, Литва, Румъния, Словакия, Испания).

(37) В представени мнения от установен в САЩ потребител на дървесна пулпа, Американската асоциация на производителите на хартия и дървен материал (AFPA) и Steptoe и Johnson твърдят, че тъй като повечето от дървесните пелети ще бъдат внасяни от югоизточната част на САЩ, предложената мярка би могла да наруши конкуренцията на пазара в САЩ.

(38) Установен в САЩ потребител на дървесна пулпа и AFPA представиха данни, че общото производство на дървен материал в югоизточната част на САЩ през 2011 г. е възлизало на 230 милиона зелени тона („ЗТ“, еквивалентни на 107 сухи тона, тъй като поради съдържанието на влага 2,15 ЗТ са необходими за получаването на 1 сух тон ([17])). От тях около 115 милиона ЗТ бяха дървесна пулпа (предимно от мека дървесина). На фигура 1 е показан общият добив в югоизточната част на САЩ по вид продукти ([18]).

([14]) North East Local Enterprise Partnership (Партньорство между местни предприятия от североизтока); North East Chamber of Commerce (Търговска камара на Североизтока); UK Trade & Investment (Търговия и инвестиции в Обединеното кралство).

([15]) Friends of the Earth (Приятели на земята); Natural Resources Defense Council (Съвет за защита на природните ресурси); Fern and Biofuel watch (Преглед на биогорива и папрати).

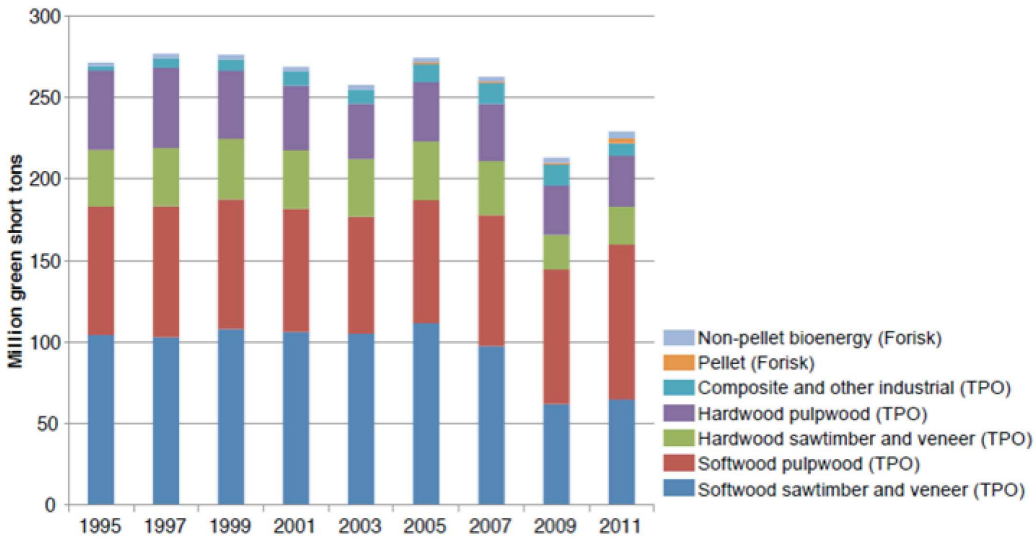
([16]) ECOFYS (2014 г.), Carbon Leakage assessment for the European Panel Federation — Wood panel industry and the carbon leakage list 2015-2019 criteria (Оценка на изместването на въглеродни емисии за Европейската федерация на производителите на плоскости — Секторът на дървените плоскости и критериите от списъка с изместване на въглеродни емисии за периода 2015—2019 г.).

([17]) От съображения за съгласуваност всички данни относно пазара на дървесна пулпа и пазара в югоизточната част на САЩ са представени в зелени тонове. Коефициентът на преобразуване от 2,15 ЗТ за 1 сух тон се използва системно.

([18]) Karen Lee Abt, Robert C. Abt, Christopher S. Galik и Kenneth E. Skogn. 2014 г. „Effect of Policies on Pellet Production and Forests in the U.S. South“ („Влияние на политиките върху производството на пелети и горите в южната част на САЩ“). Достъпно на: http://www.srs.fs.usda.gov/pubs/47281. Този доклад е представен в контекста на фазата на откриване на разследването от няколко страни.

Фигура 1

Износ на произведен дървен материал от южната част на САЩ за периода 1995—2011 г. (Abt et al., 2014 г.)

(39) Представените в доклада данни показват увеличение на производството на пелети от югоизточната част на САЩ през последните години и през същия период увеличение на износа на пелети от югоизточната част на САЩ. Съгласно същия доклад производственият капацитет за дървесни пелети в югоизточната част на САЩ се е увеличил от 2 милиона ЗТ през 2010 г. на 6 милиона ЗТ през 2011 г. Почти целият нов капацитет е бил използван за производството на пелети за износ в държави — членки на ЕС.

(40) Според данни, представени от Steptoe и Johnson, цената на борова пулпа в югоизточната част на САЩ се е увеличила с 25 % в периода 2011—2014 г., а цената на пулпа от твърда дървесина — с 60 %. Според AFPA цените за дърводобив на борова пулпа в южната част на САЩ са се увеличили с 11 % през 2013 г. и с 10 % през 2014 г. Тези страни твърдят, че увеличението се дължи на увеличеното производство на дървесни пелети. Посоченият в точка 36 по-горе потребител на дървесна пулпа не предоставя данни за разходите, но изказва подобни твърдения относно риска от увеличена цена на суровината вследствие на субсидираното използване на дървесни пелети.

(41) Според данни, представени от Steptoe и Johnson, цената на борова пулпа в югоизточната част на САЩ се е увеличила с 25 % в периода 2011—2014 г., а цената на пулпа от твърда дървесина — с 60 %. Посочените страни твърдяха, че увеличението се дължи на увеличеното производство на дървесни пелети.

(42) В подкрепа на това твърдение един установен в САЩ потребител на дървесна пулпа и AFPA представиха теоретично проучване, в което се анализира икономическото въздействие на големите увеличения на производството на пелети върху пазара на дървесни влакна в югоизточната част на САЩ ([19]). При това проучване се моделират сценарии с високо проникване на биомаса. Авторите са изчислили бъдещето търсене на дървесни пелети, като са взели предвид високото проникване на биоенергията (включително националните и международните тенденции в политиката и прогнозите от Националните планове за действие относно енергията от възобновяеми източници в ЕС). Моделът приема, че до 2020 г. около 44 милиона ЗТ пелети и дървени стърготини ще бъдат произвеждани на година в югоизточната част на САЩ с цел производство на енергия. Според използвания модел този голям обем допълнително търсене причинява значително увеличение в цените на суровините в краткосрочен план (в границите на около 70 % средно за целия пазар). В дългосрочен план обаче горските ресурси ще се увеличат, за да се посрещне търсенето, и цените ще се понижат.

(43) Steptoe и Johnson отбелязаха, че засаждането на дървета с търговска цел в югоизточната част на САЩ намалява през последните 3 десетилетия. В съчетание с увеличеното производство на пелети това може да доведе до отрицателен растеж в региона, като доведе до неустойчиви практики в областта на околната среда и загуба на биологично разнообразие.

([19]) Abt et al., 2014.

(44) Установен в САЩ потребител на дървесна пулпа, EPF и Steptoe и Johnson изразиха опасения относно кумулативното въздействие на други големи проекти (по-специално тези на електроцентралата Drax в Обединеното кралство) и на Европейската политика в областта на биомасата като цяло.

(45) Съветът по почви и мулч (Mulch & Soil Council) изрази опасения за евентуално нарушаване на пазара за дървесни остатъци в Северна Америка.

(46) WPF, Steptoe и Johnson и Съветът по почви и мулч поставиха под съмнение намаленията на емисиите на CO_2, получени чрез генериране на електроенергия от биомаса, внесена от Северна Америка. Steptoe и Johnson също така изразиха съмнения относно пропорционалността на помощта и предоставиха допълнителни данни за източника на дървения материал, използван за производство на пелети, и нуждите от суровина за опаковъчната промишленост.

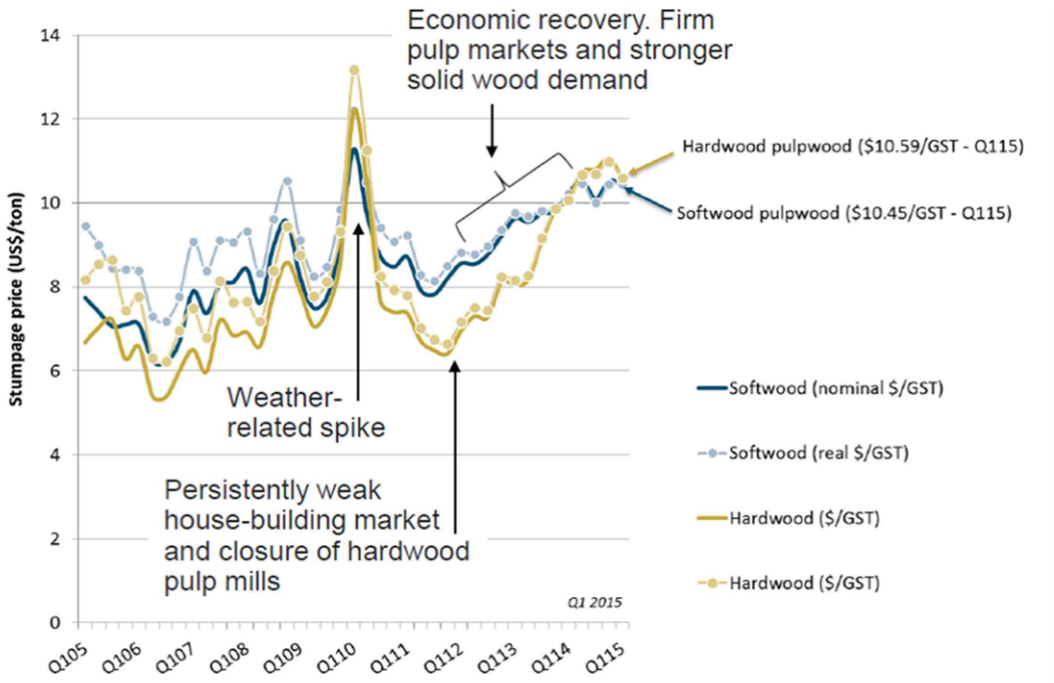
(47) Дванадесет ([20]) дружества и асоциации на промишлеността представиха технически доводи, изтъкващи стабилността и положителното въздействие на проекта. Представените мнения обхващат теми, включващи (наред с другото): ВНВ на проекта; устойчивостта и наличието на биомаса; ролята на енергията от биомаса за постигането на целите за възобновяеми енергийни източници на Обединеното кралство; очакваните експлоатационни параметри на електроцентралата и логистиката на снабдяването с гориво.

(48) По-специално Промишлената асоциация на производителите на пелети в САЩ (US Industrial Pellet Association) подчерта намаляването на емисиите, свързани с биоенергията и устойчивостта на пелетите, произведени в САЩ. Тя също така представи данни за цената на суровините в югоизточната част на САЩ (вж. фигура 2 по-долу).

(49) Асоциацията на производителите на дървесни пелети в Канада предостави данни за наличието на дървесни пелети. По-специално в представеното мнение се цитира проучване от консултанта Poyry ([21]), според което регионите на доставка — югоизточната част на САЩ, западната част на Канада и Русия, сумарно разполагат с 50 милиона тона, сушени на пещ, като излишък от изходна биомаса за суровина.

Фигура 2

Цени за дърводобив в югоизточната част на САЩ

([20]) RWE Group; EDF; Lynemouth Power LTD; Асоциация за възобновяема енергия (the Renewable Energy Association); Пристанище Tyne; Dong Energy; Energy UK; Асоциация на производителите на пелети в САЩ (US pellets association); Асоциация на производителите на пелети в Канада (Canada pellet association); Enviva; Doosan; Европейски съвет в сектора за производство на пелети (European Pellet Council).

([21]) Pöyry. The Risk of Indirect Wood Use Change, Final Report Prepared for Energie Nederland (Рискът от косвена промяна в използването на дървесината, окончателен доклад, изготвен за Energie Nederland), юли 2014 г.

(50) Enviva представи данни за прогнозното търсене и предлагане на дървесни пелети. Според Enviva през първото тримесечие на 2015 г. е имало проекти за дървесни пелети в процес на изграждане, които след завършването им заедно ще добавят 18,1 милиона сухи тона към световния производствен капацитет. В представените мнения имаше също така и данни за производството на дървен материал в САЩ (вж. фигура 3).

Фигура 3

Започване на строителство на жилища и потребление на дървен материал в САЩ, 2004—2014 г.

(51) Европейският съвет в сектора за производство на пелети предостави данни за цените и наличието на дървесни пелети и за цените на суровините в Съюза и в САЩ. Според Европейския съвет в сектора за производство на пелети сериозното увеличение на търсенето на дървесни пелети в периода 2012—2014 г. не е довело до значително увеличение в цените на пелетите. За да обоснове този довод, Европейският съвет в сектора за производство на пелети представи данни за цената на дървесните пелети в САЩ за периода от декември 2013 г. до април 2015 г. и в Съюза за периода от януари 2011 г. до март 2015 г. И в двата случая не се наблюдава увеличение на цените.

(52) Съгласно тези данни сериозното увеличение на търсенето на дървесни пелети в периода 2012—2014 г. не е довело до значително увеличение в цените на пелетите.

(53) И накрая, в едно от представените мнения (на Société Générale) бяха представени данни за рентабилността на проекта.

4. МНЕНИЯ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО

(54) Обединеното кралство предостави допълнителна информация за работните параметри на електроцентралата в Lynemouth. След преглед на други електроцентрали на биомаса, коефициентът на натоварване на електроцентралата беше увеличен от 75,3 % на 77 % (както е посочено в таблица, вж. също бележка под линия 3). В допълнение на това Обединеното кралство показа, че топлинната ефективност на електроцентралите на разпрашени въглища е около 36 % за електроцентралите в Обединеното кралство, работещи на въглища, за периода 2009—2013 г. И накрая, Обединеното кралство представи разбивка на разходите за гориво и обясни, че всички работни параметри са надеждни, тъй като те са съпоставени с други електроцентрали и са разгледани от независими експерти ([22]).

(55) Обединеното кралство твърди, че икономическият модел на проекта в Lynemouth се е променил значително след уведомлението. По-специално възлагането на проекта е било предвидено през третото тримесечие на 2016 г., но Обединеното кралство преценява, че проектът сега ще бъде възложен до втората половина на 2017 г. Тъй като подкрепата за преминаване към биомаса ще приключи през март 2027 г., проектът загуби приблизително една година от субсидията, независимо от датата на започването му. Проектът също така беше със завишени капиталови разходи. Освен това, поради промяна в политиката, от август 2015 г. възобновяемите източници на електроенергия няма да бъдат освободени от данъка за изменението на климата (данъка върху въглеродните емисии). И накрая, обезценката на лирата спрямо американския долар допълнително намали рентабилността на проекта.

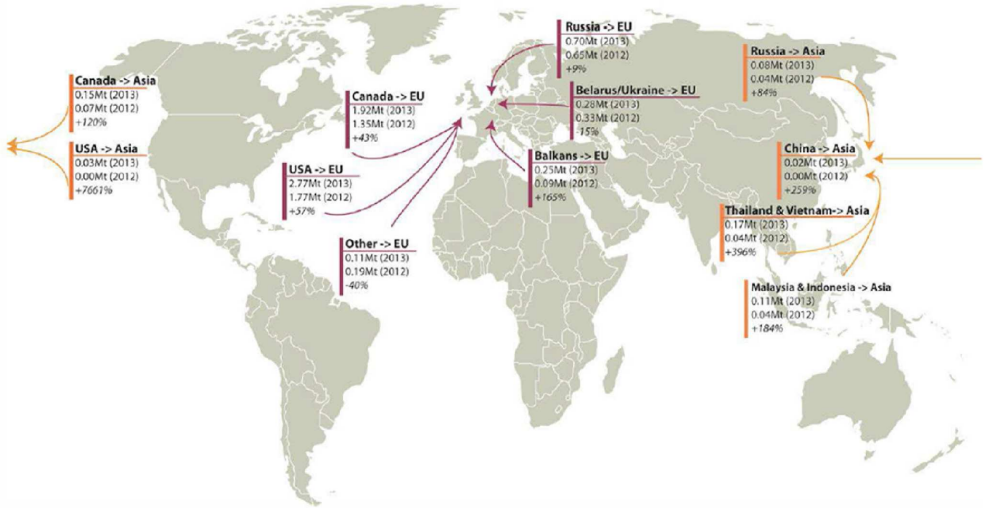
([22]) Oxera, Parsons, Brinckerhoff и Ramboll.

(56) Според органите на Обединеното кралство тези развития значително са намалили рентабилността на проекта. Прогнозната ВНВ сега е приблизително (3 %—8 %) на реална основа преди данъчно облагане.

(57) През 2014 г. световният пазар на дървесни пелети се разрасна, като достигна 27 милиона сухи тона. Обединеното кралство също така предостави данни за търговията на световния пазар на дървесни пелети (вж. фигура 4). Потреблението на дървесни пелети в Съюза почти се е удвоило от приблизително 8 милиона сухи тона (въздушно сухи) през 2009 г. до около 16 милиона сухи тона през 2013 г. ([23]).

Фигура 4

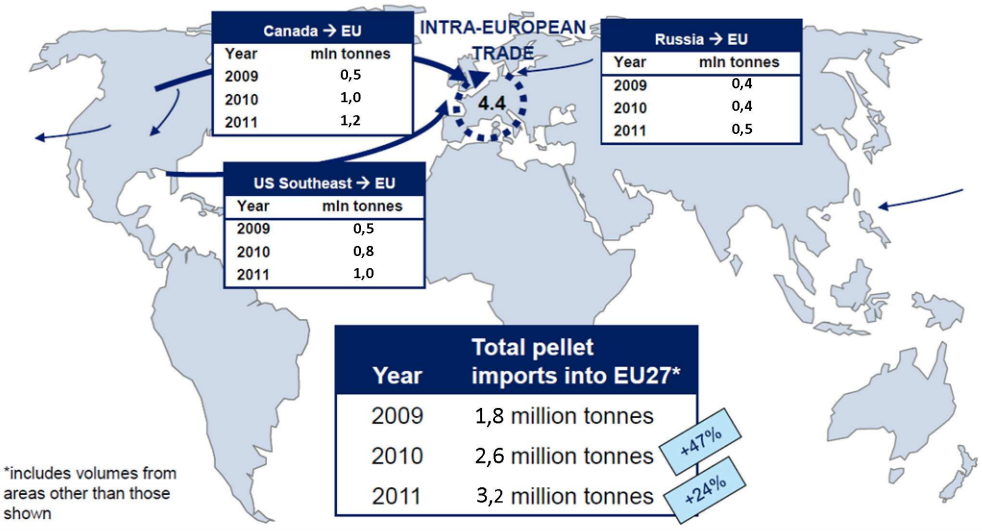
Търговия с дървесни пелети от внос в ЕС в сухи тонове

(58) Фигура 5 показва, че вносът на пелети в Европейския съюз се е увеличил от 1,8 милиона сухи тона през 2009 г. на 3,2 милиона сухи тона през 2011 г. През 2012 г. вносът в Съюза възлизаше на приблизително 4 милиона сухи тона, а през следващите години се очаква увеличение на вноса. През 2014 г. вносът на дървесни пелети от югоизточната част на САЩ в Съюза възлизаше на приблизително 7,3 милиона сухи тона ([24]).

Фигура 5

Търговия с дървесни пелети от внос в ЕС в сухи тонове

(*източник:* данни от Обединеното кралство)

([23]) AEBIOM, 2013 г.
([24]) Данни от Обединеното кралство.

(59) Обединеното кралство също така поясни, че огромното количество реално предлагани пелети в момента се изкупува съгласно индивидуално договорени договори (обикновено със срок от 5 до 10 години). Спот пазарът на дървесни пелети представлява много малка част от цялостното предлагане на дървесни пелети. Дъскорезниците за пелети могат да се построят за 18—30 месеца и потенциално да бъдат подкрепени с дългосрочен договор за доставка. Поради малките пречки пред навлизането на нови участници на пазара органите на Обединеното кралство твърдят, че пазарът на дървесни пелети може да поеме увеличението в търсенето, необходимо за снабдяване на електроцентралата в Lynemouth.

(60) В подкрепа на това Обединеното кралство сравни потреблението на пелети в Съюза със спот цената в югоизточната част на САЩ. Както е показано на фигура 5, вносът в Съюза от югоизточната част на САЩ се е удвоил за периода 2009—2011 г. През този период цените на спот пазара не се промениха значително независимо от увеличения внос в Съюза, както е показано на фигура 6.

Фигура 6:

Потребление на дървесни пелети и цени франко борд (FOB) на спот пазарите за дървесни пелети в югоизточната част на САЩ (2009—2013 г.).

(…) (*)

(61) Обединеното кралство също така предостави данни относно предлаганата верига за доставки. Lynemouth планира приблизително (60 %—80 %) от необходимите пелети да бъдат с произход от югоизточната част на САЩ. Приблизително (5 %—20 %) ще бъдат с произход от други държави членки, а останалата част — от Западна Канада. Електроцентралата в Lynemouth е набелязала (…) възможни доставчици, от които (…) в (…) различни щати от югоизточната част на САЩ и (…) в Европа. Lynemouth не възнамерява да си доставя биомаса с произход от Обединеното кралство.

(62) Според Обединеното кралство увеличението в цените на суровините може да се обясни с липсата на дървесни остатъци. Обединеното кралство обясни, че дървесните остатъци от дъскорезници се получават в големи количества при обработката на бичен дървен материал и могат да се използват за производството на дървесни пелети, както и за други приложения. Въпреки това наличието на дървесни остатъци от дъскорезници е ограничено и е обвързано с производството на бичен дървен материал. Според Обединеното кралство строителният сектор в САЩ не се е възстановил напълно след финансовата криза. Намаленото строителство на жилища и производство на дървен бичен материал намалява предлагането на дървесни остатъци от дъскорезници, които могат да се използват за производството на дървесна маса и дървесни пелети. Според Обединеното кралство недостигът на дървесни остатъци от дъскорезници допринася значително за увеличението в цените на суровините.

(63) В подкрепа на това твърдение органите на Обединеното кралство твърдят, че увеличението в цените на суровините на местните пазари не съответства на увеличеното производство на пелети. На фигура 7 е показано увеличението в цените на местните пазари в САЩ от второто тримесечие на 2013 г. до първото тримесечие на 2015 г., като е посочено за кои пазари се наблюдава най-голямо увеличение в производството на пелети.

Фигура 7

Увеличение на цените за добив на борова дървесина на местните пазари в САЩ през периода второ тримесечие на 2013 г. — първо тримесечие на 2015 г.

(…) (*)

(64) И накрая, Обединеното кралство потвърди, че посредством изменение на разпоредбите в договора от електроцентралата в Lynemouth може бъде поискано да промени критериите за устойчивост, описани в съображение 24, например в случай на бъдещи задължителни европейски критерии за устойчивост за твърда биомаса.

5. **ОЦЕНКА НА МЯРКАТА**

(65) Дадена мярка представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, ако тя е „предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки (…)“.

(*) Търговска тайна.

(66) Както е изложено в решението за откриване на процедурата от 19 февруари 2015 г., получателят на помощта ще получава оперативна помощ под формата на променлива премия (вж. съображения 16—19 по-горе) от контрагента — притежаваното от правителството на Обединеното кралство дружество Low Carbon Contracts Company Ltd, за генерираната електроенергия. Мярката поставя в благоприятно положение производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници (в този случай биомаса) от избрания получател на помощта. Електроенергията е широко търгувана между държавите членки. Следователно мярката, за която е подадено уведомление, може да наруши конкуренцията на пазара на електроенергия и да засегне търговията между държавите членки. Освен това електроцентралата ще се конкурира по отношение на горивата от биомаса на пазара за суровини. По-конкретно, поради липсата на достатъчно местни горски ресурси, повечето от твърдата биомаса, необходима за осигуряване на гориво за електроцентралата, ще бъде внасяна от чужбина (вж. съображение 61).

(67) Комисията заключава, че мярката, за която е подадено уведомление, представлява държавна помощ по смисъла на член 107 от Договора ([25]).

5.1. **Законосъобразност на помощта**

(68) Въз основа на информацията, предоставена от Обединеното кралство, Комисията отбелязва, че не е взето окончателно решение за инвестиране. Никакви плащания няма да се извършват преди да бъде получено одобрение на държавната помощ. Поради това Комисията счита, че Обединеното кралство е изпълнило задълженията си съгласно член 108, параграф 3 от ДФЕС.

5.2. **Съвместимост на помощта**

(69) Комисията отбелязва, че мярката, за която е постъпило уведомление, има за цел насърчаването на производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, по-специално от твърда биомаса. Мярката, за която е постъпило уведомление, попада в приложното поле на Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда и за енергетика за периода 2014—2020 г. (НПОСЕ) ([26]). Поради това Комисията оцени мярката, за която беше подадено уведомление, въз основа на общите разпоредби за съвместимост на НПОСЕ (изложени в раздел 3.2 от НПОСЕ) и въз основа на специфичните критерии за съвместимост за оперативна помощ, предоставена за електроенергия от възобновяеми енергийни източници (раздел 3.3.2.1 от НПОСЕ).

5.2.1. *Цел от общ интерес*

(70) Както е заключила в решението си за откриване на процедурата, Комисията отбелязва, че целта на мярката за помощ, за която е постъпило уведомление, е да помогне на Обединеното кралство да постигне целите за възобновяема енергия и за намаляване на емисиите на CO_2, определени от ЕС като част от стратегията „Европа 2020“ ([27]). Както е описано в съображение 10 по-горе, според оценки на Обединеното кралство електроцентралата се очаква да генерира около 2,3 TWh възобновяема електроенергия, което означава намаление със 17,7 милиона тона на емисиите на CO_2. Ето защо, в съответствие с параграфи 30 и 31 и параграф 33, буква а) от НПОСЕ, Обединеното кралство изрично представи очакваното намаление на емисиите на CO_2 и възобновяемата електроенергия, очаквана от проекта. Комисията стига до заключението, че мярката за държавна помощ, за която е постъпило уведомление, е насочена към цел от общ интерес в съответствие с член 107, параграф 3, буква в) от Договора;

(71) Екологични организации и Steptoe и Johnson изразиха опасения относно въздействието върху околната среда от проекта. Обединеното кралство потвърди, че помощ ще се предоставя само за биомаса, която отговаря на определенията, посочени в НПОСЕ (вж. съображение 6 от НПОСЕ). Комисията припомня, че помощта ще отговаря на целите, свързани с околната среда, определени в съображение 69, и по този начин изпълнява изпитването за въздействието на околната среда, което трябва да се предприеме с цел контрол на държавната помощ. В допълнение към изпълнението на това свързано с държавната помощ изпитване електроцентралата ще трябва да спазва цялото приложимо законодателство в областта на околната среда, и по-специално по отношение на въздействието върху замърсяването на въздуха. Електроцентралата подлежи на и трябва да спазва Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([28]), в която се определят нормите за допустими емисии за емисиите на NO_x, SO_2 и на частици, изпускани от големи горивни инсталации. В допълнение на това Комисията отбелязва, че

([25]) Вж. също решения по дела SA.38758, SA.38759, SA.38761, SA.38763 и SA.38812; и дело SA.38796 (решението още не е публикувано), при които дружествата се възползват от подобна помощ по ДЗР.

([26]) ОВ C 200, 28.6.2014 г., стр. 1.

([27]) Вж. Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140 от 5.6.2009 г., стр. 16) и Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32) и Съобщение COM/2011/0885 окончателен.

([28]) Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).

използваните от Lynemouth дървесни пелети ще трябва да отговарят на критериите за устойчивост на Обединеното кралство. Според органите на Обединеното кралство тези критерии, включително минималните намаления на емисиите на CO_2, се изчисляват въз основа на жизнения цикъл. Критериите за устойчивост на Обединеното кралство също така съдържат разпоредби за избягване на други отрицателни последици за околната среда (като загуба на биологично разнообразие).

5.2.2. *Необходимост от намеса на държавата, стимулиращ ефект и целесъобразност на помощта*

(72) Комисията също така заключи в своето решение за откриване на процедурата, че помощта е необходима, има стимулиращ ефект и е подходяща. По-специално, като се позовава на параграфи 38, 107 и 115 от НПОСЕ, Комисията отбелязва, че неефективностите на пазара (т.е. невключването на външни фактори, генерирани от използването на изкопаеми горива, в цената на енергията) не са достатъчно засегнати в съществуващата рамка на политиката и без разглежданата оперативна помощ проектът не би бил финансово жизнеспособен.

(73) Като се позова на параграфи 49 и 58 от НПОСЕ, Обединеното кралство показа, че изравнените разходи за електроенергия са много над очакваната пазарна цена на електроенергията и органите на Обединеното кралство предоставиха финансов анализ, доказващ, че без разглежданата помощ ВНВ на проекта би била отрицателна. В такава ситуация участниците на пазара не биха искали да инвестират в проекта за биомаса. Помощта следователно променя поведението на нейния получател. Обединеното кралство потвърди, че от получателя на помощта се е изисквало да подаде заявления и че това е било направено преди започване на работата по проекта (параграф 51 от НПОСЕ).

(74) Като се позова по-специално на параграфи 40 и 116 от НПОСЕ, Обединеното кралство показа, че помощта е подходящ инструмент. Както беше обяснено в решението за откриване на процедурата, изравнените разходи за електроенергия са над очакваната цена на пазара на електроенергия и очакваната ВНВ без държавна помощ би била отрицателна. С цел да се поправи липсата на достатъчно приходи за конкретния проект, Обединеното кралство предоставя държавна помощ, която е специално насочена към конкретния проект и отговоря на потребностите за проекта, който трябва да бъде предприет, без да се надвишава очакваната ВНВ (напр. в рамките на праговите ставки на доходността, описани в съображение 18 по-горе). По-специално проектът в Lynemouth е бил избран измежду няколко други с цел постигане на целите на Съюза за възобновяема енергия (вж. съображение 7 по-горе) и е получил оперативна помощ под формата на договор за разлика. Комисията в своето решение по дело SA.36196 ([29]) (Реформа на пазара на електроенергия — Договор за разлика за възобновяеми енергийни източници) заключи, че ДЗР е подходящ инструмент за постигане на целта от общ интерес.

(75) Ето защо Комисията заключава, че помощта за проекта, за който е постъпило уведомление, е необходима, има стимулиращ ефект и е предоставена чрез подходящ инструмент.

5.2.3. *Пропорционалност.*

(76) В своето решение за откриване на процедурата Комисията изрази съмнения, че помощта е пропорционална (вж. съображение 28 по-горе). Комисията припомня, че изравнените разходи за електроенергия (ИРЗЕ) за такъв проект за биомаса, въз основа на ВНВ от 10 %, са били изчислени от Обединеното кралство като най-малко 105 GBP/MWh (вж. съображение 19). Комисията счита ИРЗЕ за подходящи, както вече беше потвърдено в предишни решения ([30]). Обединеното кралство показа, че помощта на единица енергия не надвишава разликата между ИРЗЕ и очакваната пазарна цена на електроенергията, тъй като цената на упражняване (отразяваща пазарната цена плюс премия) не надвишава ИРЗЕ ([31]). Освен това Обединеното кралство потвърди, че помощ ще се предоставя до амортизиране на инвестицията съгласно обичайните счетоводни правила.

(77) Праговата ставка на доходността за проекта е между 8,8 % и 12,7 % на реална основа преди данъчно облагане, както е описано в съображение 18 по-горе, и е приета от Комисията в нейното решение за откриване на процедурата. Тя беше в съответствие със ставките, одобрени преди това от Комисията за проекти за биомаса в Обединеното кралство ([32]). Комисията ще оцени дали ВНВ на проекта съответства на праговата ставка на доходността.

([29]) ОВ C 393, 7.11.2014 г., стр. 2.
([30]) Вж. например решението по дела SA.38758, SA.38759, SA.38761, SA.38763 и SA.38812; и решенията по дело SA.38796 (решението все още не е публикувано).
([31]) Вж. съображения 20—33 от решението за откриване на процедурата за повече подробности относно изравнените разходи за електроенергия (ИРЗЕ) (общи усреднени разходи за производство на енергия) по проекта.
([32]) Вж. например Схемата за задължителни възобновяеми източници — SA.35565 (ОВ C 167, 13.6.2013 г., стр. 5).

(78) След решението за откриване на процедурата Обединеното кралство представи актуализирана информация за проекта, показваща че ВНВ за проекта в Lynemouth е значително по-ниска в сравнение с уведомлението, главно поради загубата на приблизително една година от субсидията, по-високите капиталови разходи, премахването на освобождаването от данъка за изменението на климата и неблагоприятните развития по отношение на валутния курс. В допълнение на това органите на Обединеното кралство актуализираха благоприятно коефициента на натоварване — един от работните параметри.

(79) Според представеното финансово изчисляване ВНВ за проекта сега е приблизително (3 %—8 %) на реална основа преди данъчно облагане, което е доста под праговата ставка на доходността и следователно вече представлява индикация за липсата на свръхкомпенсация. Въпреки това Комисията отбелязва, че работните параметри все пак могат да варират, като например средната топлинна ефективност, коефициентът на натоварване и разходът на гориво.

(80) С оглед на това Обединеното кралство предостави данни, показващи че топлинната ефективност на електроцентралите на разпрашени въглища е около 36 %, а пазарната информация сочи, че този тип проект за преминаване към биомаса би могъл да постигне топлинна ефективност от приблизително 38 %—39 %. Увеличение от 10 % на топлинната ефективност, както е отразено в решението за откриване на процедурата, следователно не изглежда реалистично.

(81) Както беше посочено по-горе, коефициентът на натоварване на проекта (вж. съображение 12) е бил увеличен на 77 % въз основа на анализ на данни от други електроцентрали, работещи на биомаса, разгледани от Обединеното кралство след решението за откриване на процедурата. В допълнение на това предоставената от Обединеното кралство информация показва, че нетният коефициент на натоварване за този вид електроцентрала няма да надвишава приблизително 80 % ([33]).

(82) Що се отнася до разходите за гориво, Обединеното кралство обясни подробно разходите за осигуряване на достатъчни запаси от дървесни пелети. Предоставената документация беше потвърдена от независими експерти и включва подробна разбивка на основните ценообразуващи елементи във веригата за доставки на Lynemouth, включително производствени разходи, транспорт и логистика (включително разходите, свързани с модернизирането на пристанищните съоръжения, изисквани от Lynemouth). Въз основа на представеното обяснение Комисията заключава, че разходите за гориво от 7,17 GBP/GJ е разумна оценка на очакваните разходи за гориво.

(83) ВНВ беше изчислена при увеличение на топлинната ефективност и коефициента на натоварване с 5 % и намаляване на разходите за гориво с 5 %. Промените на тази величина се считат за съвместими с реалистичните диапазони на работните параметри, както е посочено в съображения 79—81. Тези кумулативни промени биха довели до увеличение на ВНВ (на реална основа преди данъчно облагане) от приблизително (3 %—8 %) на (…). Тази стойност все още е в рамките на диапазона на праговите ставки на доходността, предвидени от Обединеното кралство.

(84) С оглед на гореизложеното Комисията заключава, че помощта не води до свръхкомпенсация. Следователно мярката, за която е постъпило уведомление, е пропорционална за постигане на целта от общ интерес.

5.2.4. *Избягване на неоправдани отрицателни ефекти върху конкуренцията и търговията*

(85) При оценка на съвместимостта на мярка за държавна помощ Комисията трябва да установи, че „нейните отрицателни ефекти, изразяващи се в нарушение на конкуренцията и въздействие върху търговията между държавите членки, трябва да бъдат ограничени и по-малки от положителните ефекти, изразяващи се в принос за целта от общ интерес“ (вж. параграф 88 от НПОСЕ).

(86) С позоваване на параграфи 94—96 от НПОСЕ Комисията установи, че мярката не води до явни отрицателни ефекти, тъй като помощта е пропорционална и не води просто до преместването на дейността без последици за околната среда. Помощта ще помогне на проекта за преобразуване на електроцентралата в Lynemouth така, че да премине от въглища към биомаса, което ще доведе до намаления на емисиите на CO_2 (вж. съображение 10 по-горе).

(87) При оценяване на отрицателните ефекти на мярката за помощ Комисията се съсредоточава върху нарушенията в резултат на предвидимото въздействие на помощта върху конкуренцията на засегнатите продуктови пазари и местоположението на икономическата дейност (вж. параграф 97 от НПОСЕ). Тъй като помощта се предоставя за производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, засегнатият продуктов пазар е пазарът на електроенергия.

([33]) Тези предположения са в съответствие с данните, предоставени от Société Générale в представяните мнения (вж. съображение 53 по-горе).

(88) На първо място, Комисията припомня ограничения пазарен дял на получателя на помощта (0,7 % от пазара за производство на електроенергия в Обединеното кралство). На второ място, като се позовава на параграф 101 от НПОСЕ, Комисията също така отбелязва, че проектът включва модернизиране на съществуваща електроцентрала, работеща с въглища, и следователно няма да доведе до отрицателни последици, като например по-конкретно увеличаване на пазарната мощ на получателя на помощта. Поради това Комисията счита, че мярката не би имала някакво значително въздействие върху конкуренцията на пазара за производство на електроенергия в Обединеното кралство.

(89) В своето решение за откриване на процедурата Комисията изрази съмнения относно това дали проектът нарушава конкуренцията на пазара за дървесни пелети и по-нататък нагоре по веригата на пазара за суровини до степен, която противоречи на общия интерес. С оглед на специфичните особености на този проект, за който е постъпило отделно уведомление, Комисията включи в анализа и косвените ефекти върху вторичните пазари.

5.2.5. *Нарушение на пазара за дървесни пелети*

(90) Комисията първо припомня, че електроцентралата в Lynemouth ще може да използва само промишлен клас дървесни пелети. И докато някои електроцентрали може и да са в състояние частично да заместят дървесните пелети с други горива, не се очаква електроцентралата в Lynemouth да може да замести дървесните пелети с друг продукт, като се има предвид нейното проектиране. За целите на анализа на мащаба на нарушаването на конкуренцията от проекта, пазарът на промишлени дървесни пелети представлява подходящият продуктов пазар.

(91) Предоставените от Обединеното кралство данни (вж. фигура 4) показват, че дървесни пелети се търгуват между основните региони на производство и потребление. В допълнение на това търговските потоци са се увеличили значително през последните няколко години (повече от 40 % за една година). В допълнение на това Обединеното кралство представи данни, че вносът на дървесни пелети в ЕС от югоизточната част на САЩ се е удвоил от 2009 г. до 2011 г. (както е показано на фигура 5).

(92) Следователно, въз основа на търговските потоци и обема на вноса в Съюза, Комисията заключава, че пазарът на дървесни пелети не е ограничен до една отделна държава членка или до Съюза, а следва да се счита за световен пазар при оценката на нарушенията на пазара по отношение на пазара за дървесни пелети.

(93) През 2014 г. световният пазар на дървесни пелети се разрасна, като достигна 27 милиона сухи тона. Европейското потребление на дървесни пелети се е удвоило в периода 2009—2012 г. (както е показано на фигура 5). Независимо от това увеличение, данните във фигура 6 показват, че цените на спот пазара не са се променили значително.

(94) Освен това от информацията, представена в отговор на решението за откриване на процедурата, Комисията отбелязва, че по-голяма част от предлагането на дървесни пелети понастоящем се изкупува съгласно индивидуално договаряни дългосрочни договори. Дъскорезниците за пелети могат да се построят в рамките на 2 години (или по-бързо), след като бъдат подписани нови договори и бъдат подсигурени продажбите. Следователно пречките пред достъпа до пазара за нови производствени мощности изглеждат малки. Неотдавнашното увеличение на капацитета за производство на пелети както в югоизточната част на САЩ, така и в Съюза, ([34]) подкрепя тази констатация.

(95) Количеството дървесни пелети, необходими на Lynemouth, представлява приблизително 5,5 % от световния пазар на дървесни пелети за 2014 г. Това е значително по-малко от изчислението за 7,4 % в решението за откриване на процедурата, изготвено въз основа на данни за 2012 г. С оглед на факта, че нови дъскорезници за пелети могат да бъдат построени повече или по-малко успоредно с проекта за преобразуване като продължителност (вж. съображения (59) и (60), може да се очаква, че допълнителен капацитет ще стане наличен с допълнителното търсене, както беше потвърдено от предвидената верига за доставки по проекта.

(96) Също така, като се изхожда от миналия опит, нивата на вноса и потреблението са се увеличили значително в Съюза, което е още един показател, че пазарът на дървесни пелети може да поеме големи увеличения в търсенето на дървесни пелети. Отбелязва се също така, че спот цената в югоизточната част на САЩ, основната област, от която се очаква по проекта да се доставят дървесни пелети, не се е променила значително (фигура 6), докато вносът в Съюза от този регион е нараснал (фигура 5).

(97) Анализът показва, че пазарът за дървесни пелети е световен и може да поеме нарастване на търсенето на дървесни пелети, каквото се очаква в резултат от проекта. Ето защо Комисията заключава, че помощта не оказва неблагоприятно въздействие върху условията на търговия на пазара за дървесни пелети до степен, която противоречи на общия интерес (намаления на емисиите на CO_2 и увеличаване на производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници).

([34]) Вж. например фигура 2 в решението за откриване на процедурата (ОВ C 116, 10.4.2015 г., стр. 52).

5.2.6. *Нарушение на пазара за суровини*

(98) Комисията отбеляза в решението за откриване на процедурата (вж. съображение 75 от решението за откриване на процедурата), че увеличеното търсене на дървесни пелети може да доведе до допълнителни нарушения на пазара на суровини (т.е. пазара на дървесни влакна). В това отношение се припомня, че помощта се отпуска за MWh електроенергия, произведена от електроцентралата в Lynemouth. Потенциалните нарушения на пазара на дървесни пелети и пазара на суровини не са резултат от преки субсидии за дървесни пелети или суровини, а от увеличеното търсене на гориво за производство на електроенергия. В допълнение на това последиците за пазара на суровини са косвени в сравнение с нарушенията на пазара за дървесни пелети.

(99) Докато пелетите могат да бъдат транспортирани през море, по икономически причини суровините, използвани в сектора за производство на дървесни пелети, обикновено могат да бъдат превозвани само на ограничени разстояния. Предприятията за производство на полуготови продукти от дървесна пулпа доставят дървен материал от райони в рамките на средно разстояние от приблизително 100—150 km (наречено водосборен радиус на снабдяване на предприятието). За да се оцени въздействието на тези електроцентрали върху конкуренцията, е необходимо да се определи от кой местен пазар пелетите ще бъдат или е вероятно да бъдат доставяни.

(100) Както беше обяснено в съображение 11 по-горе, електроцентралата в Lynemouth се очаква да доставя (60 %—80 %) от общото количество дървесни пелети, необходими за гориво, от югоизточната част на САЩ. Приблизително (5 %—20 %) до 15 % ще бъдат с произход от други държави членки. Това предполага, че приблизително (…) милиона сухи тона на година ще бъдат с произход от други държави членки от около 16 различни доставчика. Това би се равнявало на приблизително (…) от потреблението на дървесни пелети в ЕС (вж. фигура 6). Освен това, по проекта в Lynemouth не се предвижда доставянето на суровини с произход от Обединеното кралство. Ето защо е малко вероятно проектът да доведе до увеличаване на цените на суровините в Обединеното кралство или на пазара на Европейския съюз, както се твърди съответно от EPF и WPF. Поради това мярката не се очаква да доведе до неоправдано нарушаване на конкуренцията в рамките на Съюза. Тъй като повечето дървесни пелети са с произход извън Съюза, а пазарът за суровини е местен, последиците се проявяват извън границите на Съюза.

(101) Приблизително (10 %—30 %) от необходимите дървесни пелети ще бъдат с произход от Канада. Потенциалните доставки от Канада се считат за значително по-високи от тези от Европа. Данните, предоставени от Асоциацията на производителите на пелети в Канада, са предвиждали излишък от 14 милиона сухи тона биомаса в Западна Канада. Суровините с произход от Канада биха възлизали на (…) от очаквания излишък. Следователно проектът не се очаква да има неоправдано влияние върху канадския пазар на суровини за дървесни пелети.

(102) Повечето от доставките по проекта ще бъдат внасяни от югоизточната част на САЩ. Следователно разследването на потенциалните нарушения на пазара за суровини (дървесни влакна) е съсредоточено върху този регион.

(103) Lynemouth ще внася приблизително 2 милиона ЗТ (еквивалентни на приблизително 0,9 милиона сухи тона) от югоизточната част на САЩ. Това се равнява на 1,7 % от общото предлагане на дървесна пулпа (през 2011 г. в югоизточната част на САЩ и 0,9 % от общото количество на изнесения материал през същата година в този регион. Такива ниски проценти сами по себе си не дават силни индикации за неоправдани нарушения на пазара на суровини. По-специално, като се взема предвид общото количество на изнесения материал, въздействието няма да доведе до неоправдано нарушаване на пазара. Освен това тези цифри отчитат единствено дървесната пулпа и не вземат предвид други вложени материали, като например дървесни остатъци от сеч и рязане, които могат също така до известна степен да се използват за производство на дървесни гранули.

(104) Въпреки това някои трети страни заявиха, че увеличението на производството на пелети е причинило увеличение на цените за суровините (дървесна пулпа) в югоизточната част на САЩ. По-специално Steptoe и Johnson, както и AFPA представиха данни, показващи увеличение на цените през периода 2011—2014 г. Същите данни, но за по-дълъг период от време, бяха представени от Промишлената асоциация на производителите на пелети в САЩ (US Industrial Pellet Association) (фигура 3).

(105) Комисията отбелязва, както е показано на фигура 2, че средната цена за суровините (дърводобив) в югоизточната част на САЩ не е извън историческия диапазон. Следователно увеличението на цените от 2011 г. не изглежда да е необичайно. През 2010 г. цените бяха дори по-високи, като според твърденията това се е дължало на метеорологични явления.

(106) В допълнение на това Обединеното кралство заяви, че пазарът в САЩ все още беше засегнат от намалението на търсенето в резултат на финансовата криза. По-специално производството на бичен дървен материал е било намалено с приблизително 57 милиона ЗТ в сравнение с 2005 г. Ако това количество се предостави на разположение, това би генерирало приблизително 18—19 милиона ЗТ остатъци, които биха могли да служат като източник за дървесни пелети или конкурентни продукти. Освен това Обединеното кралство твърди, че не съществува корелация между районите със силно производство на пелети и увеличението в цените на дървесната пулпа на местните пазари (фигура 7).

(107) И наистина, данните от фигура 1 показват, че по-големи обеми от дървен бичен материал, и следователно остатъци, са били на разположение преди 2008 г. Една по-ограничена наличност на дървесни остатъци следователно би могла да окаже отрицателно влияние върху цената на дървесната пулпа. Освен това Обединеното кралство показа, че едно силно производство на пелети не означава непременно корелация с увеличенията в цените на суровината (вж. съображение 63 по-горе).

(108) Както беше посочено по-горе (вж. съображение 62 по-горе), цената на дървесната пулпа е засегната от елементи като метеорологичните условия и наличието на дървесни остатъци (свързано с пазара на бичен дърван материал), като също така ценови колебания са били наблюдавани и в миналото. Освен това, ценови увеличения и намаления се наблюдават както в райони със силно производство, така и в райони със слабо производство на пелети. Следователно непрякото търсене на суровини в резултат от проекта в Lynemouth не се очаква да доведе до неоправдани нарушения на пазара.

(109) Заинтересованите страни също така представиха теоретично проучване, моделиращо възможните ефекти на бъдещи сценарии с високо проникване на биоенергията. В проучването не се оценява въздействието на проекта в Lynemouth върху пазара, а се оценява ефекта от очакваното световно търсене на биомаса, като се вземат предвид съществуващите и бъдещите политики. Все пак не е сигурно до каква степен бъдещите планове за биомаса ще бъдат реализирани и ако бъдат осъществени, то при какви условия и от кои региони ще бъде действително доставяна биомаса. Поради това проучването не променя заключенията за потенциалното въздействие на проекта в Lynemouth, тъй като то е насочено по-специално към потенциалните ефекти от бъдещите развития.

(110) И накрая, според предоставени от Обединеното кралство данни, Lynemouth възнамерява да доставя биомаса от приблизително (…) дъскорезници в (…) щати от югоизточната част на САЩ. Диверсификацията на веригата за доставки допълнително ще намали всякакъв риск от нарушаване на местните пазари.

(111) Ето защо Комисията заключава, че мярката не се очаква да доведе до неоправдани нарушения на пазара на суровини. В това отношение се припомня, че помощта се предоставя за производството на електроенергия от твърда биомаса и всички последствия от помощта ще бъдат непреки за източниците на суровини, използвани от сектора за производство на дървесни пелети.

5.2.7. *Балансиращ тест*

(112) Както е посочено в параграф 97 от НПОСЕ, ако мерките за държавна помощ са добре насочени към пазарната неефективност, която са предназначени да отстранят, рискът помощта да доведе до неоснователно нарушаване на конкуренцията е по-малък. Комисията отбелязва, че помощта е пряко насочена към постигане на целите за възобновяема енергия и намаляване на емисиите на CO_2 по един пропорционален и подходящ начин. Следователно и рискът от неоправдано нарушаване на конкуренцията също е по-ограничен. Както беше посочено в съображение 110 по-горе, Комисията не откри неоправдано нарушаване на засегнатия продуктов пазар (дървесни пелети). Освен това не са установени неоправдани нарушения на пазарите нагоре по веригата (суровини).

(113) В допълнение на това Комисията трябва да оцени дали мярката нарушава или заплашва да наруши конкуренцията, доколкото тя засяга търговията между държавите членки. Последиците за пазара на суровини са местни и се проявяват предимно извън границите на Европа, тъй като дървесните пелети се внасят. Поради това последиците за търговията между държавите членки във всички случаи биха били ограничени.

(114) Поради това Комисията счита, че отрицателните последици от помощта за проекта в Lynemouth по отношение на нарушенията на конкуренцията и въздействието върху търговията между държавите членки, са ограничени и неутрализирани от положителните ефекти по отношение на приноса към целта от общ интерес (производство на енергия от възобновяеми източници и намаляване на емисиите на CO_2 в производството на електроенергия), така че общият баланс е положителен.

5.2.8. *Други аспекти — съответствие с членове 30 и 110 от ДФЕС.*

(115) В контекста на решението относно ДЗР за възобновяеми енергийни източници (SA.36196) и решението относно помощта в рамките на FIDeR за пет проекта за вятърни електроцентрали в морето (SA.38758, SA.38759, SA.38761, SA.38763 и SA.38812) и за инсталация за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия (SA.38796), Обединеното кралство се ангажира, че ще коригира начина, по който се изчисляват задълженията на доставчиците на електроенергия за плащания по ДЗР, така че допустимата възобновяема електроенергия, генерирана в държавите — членки на ЕС, извън Обединеното кралство и доставяна на клиентите в Обединеното кралство, да не се брои към пазарните дялове на доставчиците.

(116) Обединеното кралство ще гарантира, че никакви плащания по ДЗР няма да се извършват преди това освобождаване да бъде въведено, или ако това не е възможно, Обединеното кралство ще въведе механизъм за възстановяване на съответните разходи на доставчиците за внесената допустима възобновяема електроенергия, доставена преди освобождаването да е влязло в сила, но след започване на плащанията по ДЗР.

(117) Задължението, посочено в съображение 114, ще се прилага също така и за мярката, за която е постъпило уведомление.

(118) С оглед на задължението, посочено в съображение 114, Комисията счита, че механизмът за финансиране на мерки за подпомагане, за които е постъпило уведомление, не следва да въвежда никакви ограничения в противоречие с член 30 или член 110 от ДФЕС.

6. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

(119) С оглед на горепосоченото Комисията счита, че мярката за помощ, за която е получено уведомление, преследва цел от общ интерес по необходим и пропорционален начин в съответствие с НПОСЕ и че следователно помощта е съвместима с вътрешния пазар въз основа на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Мярката за помощ, за която Обединеното кралство е подало уведомление, е съвместима с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.

Съставено в Брюксел на 1 декември 2015 година.

За Комисията

Margrethe VESTAGER

Член на Комисията

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2017/1437 НА КОМИСИЯТА

от 4 август 2017 година

относно определени мерки за защита във връзка с болестта африканска чума по свинете в Чешката република

(нотифицирано под номер C(2017) 5418)

(само текстът на чешки език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 89/662/ЕИО на Съвета от 11 декември 1989 г. относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар ([1]), и по-специално член 9, параграф 4 от нея,

като взе предвид Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар ([2]), и по-специално член 10, параграф 4 от нея,

като има предвид, че:

(1) Африканската чума по свинете е инфекциозна вирусна болест по домашните и дивите свине, която може да окаже сериозно въздействие върху рентабилността на свиневъдството и да има отрицателни последици за търговията в рамките на Съюза и за износа към трети държави.

(2) При поява на огнище на африканска чума по свинете съществува опасност болестотворният агент да се разпространи в други свиневъдни обекти и сред дивите свине. Вследствие на това той може да се разпространи от една държава членка в друга и в трети държави чрез търговията с живи свине или с продукти от тях.

(3) В Директива 2002/60/ЕО на Съвета ([3]) са определени минималните мерки, които следва да се прилагат на равнището на Съюза с цел борба с африканската чума по свинете. След като бъдат потвърдени един или няколко случая на африканска чума по свинете при диви свине, съгласно член 15 от Директива 2002/60/ЕО следва да бъде определена заразената област.

(4) Чешката република информира Комисията за актуалната обстановка във връзка с болестта африканска чума по свинете, наблюдавана на територията на държавата, и в съответствие с член 15 от Директива 2002/60/ЕО определи заразена област, в която се прилагат мерките по член 15 от посочената директива.

(5) За да се предотвратят ненужните затруднения за търговията в рамките на Съюза и да се избегне налагането на необосновани пречки пред търговията от страна на трети държави, е необходимо заразената област във връзка с болестта африканска чума по свинете в Чешката република да бъде определена на равнището на Съюза в сътрудничество с посочената държава членка.

(6) Заразената област в Чешката република следва да бъде съответно посочена в приложението към настоящото решение и да се определи продължителността на регионализацията.

(7) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чешката република гарантира, че заразената област, определена съгласно член 15 от Директива 2002/60/ЕО, включва най-малко областите, определени като заразена област в приложението към настоящото решение.

([1]) ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13.
([2]) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29.
([3]) Директива 2002/60/ЕО на Съвета от 27 юни 2002 г. за определяне на специфични разпоредби за борба с африканската чума по свинете и за изменение на Директива 92/119/ЕИО относно болестта на Тешен и африканската чума по свинете (ОВ L 192, 20.7.2002 г., стр. 27).

Член 2

Настоящото решение се прилага до 30 септември 2017 г.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Чешката република.

Съставено в Брюксел на 4 август 2017 година.

За Комисията
Vytenis ANDRIUKAITIS
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Области, определени като заразена област в Чешката република, както е посочено в член 1	Дата, до която се прилагат мерките
Окръг Zlin	30 септември 2017 г.

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2017/1438 НА КОМИСИЯТА

от 4 август 2017 година

за изменение на Решение 2007/131/ЕО за разрешаване на използването на радиочестотния спектър за устройства, използващи свръхшироколентова технология по хармонизиран начин в Общността

(нотифицирано под номер C(2017) 5456)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Решение № 676/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно регулаторната рамка за политиката на Европейската общност в областта на радиочестотния спектър („Решение за радиочестотния спектър“) ([1]), и по-специално член 4, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

(1) Решение 2007/131/ЕО на Комисията ([2]) хармонизира техническите условия за радиотехническото оборудване, използващо свръхшироколентова (наричана по-нататък „UWB“) технология в Съюза. То гарантира, че радиочестотният спектър е на разположение в целия Съюз при хармонизирани условия, премахва пречките пред внедряването на свръхшироколентова технология и създава ефективен единен пазар за системи UWB със значителни икономии от мащаба и ползи за потребителя.

(2) Съгласно Решение № 676/2002/ЕО Комисията предостави постоянен мандат на Европейската конференция по пощи и далекосъобщения (CEPT) за устройствата с малък обсег на действие, да актуализира приложението към Решение 2006/771/ЕО на Комисията ([3]) в отговор на технологичното и пазарното развитие в областта на устройствата с малък обсег на действие. На 2 юли 2014 г., в шестото си писмо с насоки ([4]) в контекста на този мандат, Комисията призова CEPT да прегледа и други съществуващи решения, отнасящи се за устройства с малък обсег на действие, като Решение 2007/131/ЕО за устройства с малък обсег на действие въз основа на технология UWB.

(3) CEPT стигна до заключението, че по отношение на устройствата с малък обсег на действие въз основа на технологията UWB някои позовавания на хармонизираните стандарти в Решение 2007/131/ЕО трябва да бъдат актуализирани.

(4) Поради това Решение 2007/131/ЕО следва да бъде изменено.

(5) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета по радиочестотния спектър,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

В член 2 от Решение 2007/131/ЕО точка 11 се заменя със следното:

„11. „спектрална плътност на общата мощност“ означава средната от стойностите на спектралната плътност на средната мощност, измерени върху сфера по измервателен сценарий с разделителна способност най-малко 15 градуса. Подробната измервателна конфигурация се съдържа в ETSI EN 302 065-4;“.

Приложението се изменя в съответствие с приложението към настоящото решение.

([1]) ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 1.
([2]) Решение 2007/131/ЕО на Комисията от 21 февруари 2007 г. за разрешаване на използването на радиочестотния спектър за устройства, използващи свръхшироколентова технология по хармонизиран начин в Общността (ОВ L 55, 23.2.2007 г., стр. 33).
([3]) Решение 2006/771/ЕО на Комисията от 9 ноември 2006 г. за хармонизиране на радиочестотния спектър за използване от устройства с малък обсег на действие (ОВ L 312, 11.11.2006 г., стр. 66).
([4]) RSCOM 13-78rev2.

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 4 август 2017 година.

За Комисията
Мария ГАБРИЕЛ
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложението към Решение 2007/131/ЕО се изменя, както следва:

1) точка 5.1 се изменя, както следва:

а) второто тире от първото тире от първата алинея се заменя със следното:

„— за сензорни устройства за материали да се прилага управление на мощността на предавателя (TPC) с динамичен обхват 10 dB, както е описано в хармонизирания стандарт EN 302 065-4,“;

б) втората алинея се заменя със следното:

„Излъчването от разрешените съгласно настоящото решение сензорни устройства за материали да бъде сведено до минимум и при всички случаи да не превишава граничните стойности за спектралната плътност на e.i.r.p., посочени в таблицата по-долу. Съответствието с граничните стойности, посочени в таблицата за подвижни инсталации (приложение Б), трябва да бъде гарантирано, когато устройството е върху представителна структура от изследвания материал (напр. представителна стена, определена в ETSI EN 302 065-4).“;

в) бележка под линия 1 към таблицата се заменя със следното:

„([1]) Устройства, при които се използва механизъм Listen Before Talk (LBT), описан в хармонизирания стандарт ETSI EN 302 065-4, са разрешени за използване в радиочестотните обхвати 2,5 — 2,69 и 2,9 — 3,4 GHz с – 50 dBm/MHz максимална спектрална плътност на средната мощност.“;

2) точка 5.2 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Излъчването от устройството за ВМА трябва да бъде сведено до минимум и при всички случаи да не превишава граничните стойности за максималната мощност, посочени в таблицата по-долу, когато устройството за ВМА е върху представителна стена, определена в стандарта ETSI EN 302 065-4.“;

б) бележка под линия 1 към таблицата се заменя със следното:

„([1]) Устройства, при които се използва механизъм Listen Before Talk (LBT), описан в хармонизирания стандарт EN 302 065-4, са разрешени за използване в радиочестотния обхват 1,215 — 1,73 GHz с – 70 dBm/MHz максимална спектрална плътност на средната мощност и в радиочестотните обхвати 2,5 — 2,69 и 2,7 — 3,4 GHz с – 50 dBm/MHz максимална спектрална плътност на средната мощност.“

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG